

የወጣው ሁለተኛው ስድስት ወር ስላልፈደው ተኩራት ስርዓት በ20,000,000 ቆይታ ስለፈለገ ስለፈለገ ስለፈለገ ስለፈለገ ስለፈለገ ስለፈለገ

ፓውሎ ካቶሎ

አልኬሚስት

The International Bestseller

Alchemist

ፕሮፌሰር: ቴዎድሮስ ለጥላው

© መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው

All Rights Reserved

የመጀመሪያ ፅሑፍ:- ታህሳስ 2001

የኮምፒዩተር ጽሕፈት:- ወ/ሪት ሸዋአነሰሽ ደሳለኝ

ድርሰቱን ወደ እንግሊዝኛ የመለሰው:- Alan R. Clarke

ቀደመ ታሪክ

ስልኪሚስቱ ከሲራራ ነጋዴዎች ስንዳ ገዝቶ ያመጣውን መጽሐፍ ስነሳ።
ገዶችን ሲገላገልጥ የደርሲስን ታሪክ ስገኘ።

ስልኪሚስቱ ስለ ደርሲስ የሚነገረውን ስፈ ታሪክ ያውቀዋል። ደርሲስ በየአሰቱ ክሐይቅ ስጦታ ተቀምጦ በራሱ ቀንጅና ሲመሰጥ ውሎ የሚያደርገውን መጽሐፍ ያውቃል። ክራሱ ጋር በፍቅር ከመውደቁ ብዛት ስንደግግ ጠቅላይ ስሜት ወስኖ ሰጥቷል። ስሎ አወደቀበት ሆኖ ስንዲት ስበባ ስበባ ደርሲስ ተብላ በስሙ ተጠራች።

ይህ ግን ደራሲ ታሪኩን የቋጩበት መንገድ ስይደሰም።

ደርሲስ ሲሞት የጫካው አንስት አማልክት ተገልጦው ቀደም ኩልል ያለ ቀዝቃዛ ውሃ የነበረበትንና ስሁን ወደ ጩሞ አንባነት በተሰጠ ውሃ የተሞላውን ሐይቅ ስገኙት።

'ስለምን ታነባለህ?' አማልክቱ ጠየቁት።

'ስለኖርሲስ አነባለሁ' ሐይቁ መሰሰ::

'ሆ! አንተ ስለኖርሲስ ማንዳትህ ይገርማል' አሉት፤ 'ምክንያቱም እኛ ጣካ ሰጫካ እሱን ሰማገኘን ስንንከራተት አንተ ብቻ ነበርክ ቁንጅናውን በቅርብ ማየት የምትችሉው::'

'ግን ... ኖርሲስ ቅንጅ ነበር?' ሐይቁ ጠየቀ::

'አንተ በላይ ይህን ማን ያውቃል?' አማልክቱ ተገረመ:: 'ቀደምውኑ እሱ ካንተው ገን ሆኖ አልነበር እንዲ በውብቱ የሚመሰጠው!'

ሐይቁ ስጥቂት ስክንዶች ጸጥ ብሎ ቆየ:: በመጨረሻም እንዲህ አለ:-

'ስለኖርሲስ አነባለሁ፤ ሆኖም ኖርሲስ ቅንጅ እንደነበረ ልብ ብዬ አገዛቅም:: የማነባው እሱ ዳርቻዎቹ ላይ በርክክ በሚልባቸው ጊዜዎት ሁሉ ዓይኖቹ ውስጥ የራሴን ቁንጅና ተንጸባርቆ አየው ስለነበር ነው::'

'የሚጥም ታሪክ ነው!' ሲል አሰበ አልኪሟት::

ክርስቲያን

የብሉይ ነጻው ስም ሳንቲያጎ ነው። እሱ ወደ ተራቆተው የቤተክርስቲያን ቅጥር ሰደርስ ምሽቱ የቀኑን ብርሃን መጋረድ ጀምሮ ነበር። የቤተክርስቲያኑ ጣራ ክፍራረስ ዘመናት አልፎታል። ቤተሰብም በነበረበት ሥፍራ አንድ ግዙፍ የዋርካ ዛፍ ከበቀለበትም እንዲሁ።

እዚሁ ሲያድር ወስኖ በጎቹ ሁሉ በፈረሰው መግቢያ በኩል መግባታቸውን ካረጋገጠ በኋላ፣ መግቢያው ላይ የዛፍ ቅርንጫፎችን ረበረበ። መጠንቀቁ ተኩሳዎች በጎቹን እንዳይበሉበት ሰግቶ አይደለም፤ እንዲያውም በአካባቢው የተኩሳ ዘር የለም። ይልቅ አንዱ በግ በሌሊት ቢጠፋ በማግስቱ ቀኑን ሙሉ ስሱን መፈለግ እንደሚኖርበት ስለሚያውቅ ነው።

ወለሉን በጃኪቱ ጠራርጎ በቅርቡ አንብቦ የጨረሰውን መጽሐፍ ትራሱ አድርጎ ተጋደመ። ወፋፍራም መጻሕፍት ማንበብ አለብኝ ብሎ ለራሱ ተናገረ፤ ምክንያቱም ከወፋፍሩ ቶሎ አያልቀበትም፤ በዚያ ላይ ምቹ ትራስ ይሆኑታል።

ነቅቶ በግማሽ በፈራረሰው ጣራ አጭልቆ ከዋክብትን ማየት እስኪችል ድረስ ገና ጨለማ ነበር።

ትንሽ መተኛት አፈልጋለሁ ሲል አሰበ። ከሳምንት በፊትም እንደዚህ ዓይነት ህልም አይቶ ነበር፤ ዛሬም ከእንቅልፉ የነቃው ህልሙ ሳያልቅ ነው።

እሱ እንደነቃ አብዛኞቹ እንስሶች መነሳታቸውን ተገነዘበ። በትሩን ይዞ ተነሳና ያልነቁትን በጎቹን መቀስቀስ ጀመረ። ምግብና ውሃ ፍለጋ ገጠር ገጠሩን እየመራ ሁለት ዓመት አብሯቸው ያቆያቸውን የበጎቹን ህይወትና የእሱን ህይወት የሚያስተሳስር አንዳች ምስጢራዊ ኃይል ያለ ይመስላል። "ሰአቴን እስኪያውቁ ድረስ ለምደውኛል" ሲል አጉተመተመ። ስለዚህ ጉዳይ ለጥቂት ጊዜ አሰብ አደረገና ነገሩ በተቃራኒው ሊሆን እንደሚችልም ተገነዘበ፡- ከእነሱ ሰዓት ጋር የተላመደው እሱ እንደሆነስ?

ሆኖም አንዳንዶቹ ሳይነቁ ጥቂት ቆይተዋል። ብላቴናው እያንዳንዳቸውን በስም እየጠራ በቆልማማ በትሩ ነካ ነካ አደረጋቸው። በጎቹ እሱ የሚናገረውን እንደሚገነዘቡ ያምናል። ስለዚህም መጽሐፍ ሲያነብ የገረመውን ክፍል የሚያነብላቸው፤ ወይም አንድ እረኛ ስለሚኖርበት ብቸኝነት ወይም ስለሚኖረው ደስታ የሚያወራላቸው ጊዜ አለ። አንዳንዶ አልፏቸው ስለሚሄደው መንደሮች የተሰማውንም ለበጎቹ ይነግራቸዋል።

ነገር ግን ካለፉት ጥቂት ቀናት ወዲህ የሚያወራላቸው ስለ አንድ ነገር ብቻ ሆኗል፡- ስለ ልጃገረዷ፤ ከአራት ቀን ጉዞ በኋላ በሚያገኙት መንገድ የሚኖረው የአንድ ነጋዴ ልጅ ስለሆነችው ልጃገረድ ብቻ። ይህን መንደር የጎበኘው አንድ ጊዜ ብቻ - ከአንድ ዓመት በፊት ነበረ። ነጋዴው የደረገ

እቃዎች መሸጫና መለወጫ መደብር ባለቤት ሲሆን፤ እረኞች እንዳያጭብረብሩት ስለሚሰጋ በጎቻቸውን በፊት ለፊቱ እንዲሸልቱለት የሚጠይቅ ዓይነት ነው። እረኛው ስለዚህ ሰው ከአንድ ወዳጁ ሲሰማ በጎቹን ወደ እርሱ ወሰዳቸው።

* * *

“የበጎቹን ጸጉር መሸጥ አፈልጋለሁ” ለነጋዴው ነገረው።

መደብሩ በስራ ውክብክብ ያለበት ሰዓት ነበርና፤ ነጋዴው ብላቴናውን እስከ ከሰዓት እንዲጠብቀው ጠየቀው። ብላቴናውም በመደብሩ ደረጃዎች ላይ ተቀምጦ ከበርሳው አንድ መጽሐፍ አወጣ።

“እረኞች ግንብብ እንደሚሆንላቸው አላውቅም ነበር” አለው የአንዲት ኮረዳ ድምጽ ከበስተኋላው።

የኮረዳዋ እንዲያው ፍስስ የሚል ኑግ የመሰለ ጸጉሯና የሙር ወራሪዎችን የሚያስታውሱ ዓይኖቿ ልጅቷ ከወደ አንዳሉዚያ መሆኗን ያሳብቁባታል።

“ለነገሩ ብዙ ጊዜ ከመጻህፍት የበለጠውን ትምህርት ከበጎቹ ነው የምቀስመው” መለሰላት። ሲያወሩ በቆዩባቸው ሁለት ሰዓታት የነጋዴው ልጅ ስለመሆኗና፤ በየአሉቱ ያው ስለሆነው የመንደራቸው አኗኗር ነገረችው። ብላቴናው ደግሞ በተራው ስለ አንዳሉዚያ ገጠራማ አካባቢዎችና በየትናንሹ ከተማ ሲያልፍ ጆሮው ስለገቡ ወሬዎች አጫወታት። በጎቹን ከማናገሩ ይህችን ኮረዳ ወደ ማናገር መሸጋገሩ አስደላች ነበር።

“ንባብን ከየት ተማርከው?” በመሐል ኮረዳዋ ጠየቀችው።

"ሰው ሁሉ ከሚማርበት" አላት። "ከተማሪ ቤት።"

"እንግዲያውስ፣ ንባብን ካወቅህ ስለምን እረኛ ሆነህ ቀረህ?"

ብላቴናው ጥያቄዋን ለማረሳሳት ሞከረ። ልጅቷ ምክንያቱን እንደማትረዳለት እርግጠኛ ነው። ስለ ጉዞው ሲነገራት ብርሃን የሚረጩ ዓይኖቿ አገደ በፍርሃት አንዳንዴም በመደነቅ እየሰፉ ይመጣሉ። ጊዜው መብረሩን ሲያስተውል ምነው ቀኑ ፈጽሞ ባላለቀ፣ ምነው አባቷ ፋታ አጥቶ ሶስት ቀን ባስጠበቀኝ ብሎ ተመኘ። ከዚህ በፊት ተሰምቶት የማያውቅ ነገር በአንድ ሥፍራ ለዘላለም መኖር የመሻት ስሜት - እየተሰማው መሆኑን ተረዳ። ከባለዘመን ጸጉሯ ኮረዳ ጋር ከከረመ አዋዋል አስተዳደሩ ሙሉ በሙሉ ይለወጣል።

ሆኖም ነጋዴው መጥቶ የአራቱን በጎች ጸጉር እንዲሸልጉለት ጠየቀው። ለጸጉሩ ከከፈለው በኋላ በሚቀጥለው ዓመት እንዲመለስም ጠየቀው።

* * *

ይኸው ዛሬ እንግዲህ ወደዚያ መንደር ለመድረስ የአራት ቀን መንገድ ብቻ ቀርቶታል። ከወዲሁ ልቡ በደስታ መምታት ጀምራለች፤ በዚያውም ልክ ተጨንቋል። ልጅቷ እኮ ፈጽሞ አታስታውሰው ይሆናል። አያሌ እረኞች የበጎ ጸጉር ሊሸጡ ወደዚያ መደብር ይሄዳሉ፤ ይመለሳሉ።

"ይሄ አያላስበኝም" አላቸው በጎቹን። "ሌሎች ሌቶች በሌሎች ሥፍራዎች ሞልተውልኛል።"

ልቡ ግን የጉዳዩን አሳሳቢነት ታውቃለች። እሱም ቢሆን እረኞች፣ እንደ ባህረኞችና እንደሲራራ ነጋዴዎች ምንጊዜም ጉዟቸውን የምታስረሳ አንዲት ሴት አንድ ከተማ ውስጥ እንደሚያገኙ ያውቃል።

ጎህ እየቀደደ ነውና፣ እረኛው በጎቹን ወደ ጸሐይ መውጫ አቅጣጫ ነዳቸው። እነሱም ምንም ዓይነት ውሳኔ መወሰን የለባቸውም ብሎ አሰበ። ለዚህም መሆን አለበት ምን ጊዜም ከሥር ከሥሬ የሚሉት።

በጎቹን የሚያሳስቧቸው ብቸኛ ነገሮች ምግብና ውሃ ናቸው። ብላቴናው በምድረ አንዳሉዚያ ጥሩ ውሃና ሳር ያለበትን ሥፍራ እስካወቀ ድረስ ጓደኞቹ ይሆናሉ። እውነት ነው፣ ውሏቸው ተመሳሳይ ነው፣ ከጀምበር መውጣት እስከ ጀምበር መጥለቅ ድረስ የማያልቁ የሚመስሉ ሰዓታትን የተሞላ አዋዋል። ደግሞም በለጋነታቸው መጻሕፍትን ስላላነበቡ፣ ብላቴናው ስለከተሞች ገጽታ ሲነገራቸው አይገባቸውም። ልባቸው ምግብና መጠጣቸው ላይ ብቻ ያተኩራል፤ ሆኖም በለውጡ ጸጉራቸውን፣ ወዳጅነታቸውን፣ በሕይወት ዘመናቸው ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜም ሥጋቸውን በልግስና ይሰጡታል።

አሁን እንደው ጭራቅ ብሆንና ሁሉንም አንድ በአንድ ልገድላቸው ብፈልግ፣ ሃሳቤ የሚገባቸው አብዛኞቹን ካረድኳቸው በኋላ ነው ብሎ አሰበ - ብላቴናው። ስለሚያምኑኝ በደመናላቸው ላይ መተማመን ተስፏቸዋል፤ ምክንያቱም ምግብ ወደሚያገኙበት ሥፍራ እመራቸዋለሁና።

ብላቴናው በዚህ ሃሳብ ተገረመ። ምናልባት ዋርካ የበቀለበት ያ ቤተክርስቲያን በመናፍስት ሳይወረር አልቀረም። ያንን ህልሙን መልሶ እንዲያየው ማድረጉ አንሱት አሁን ደግሞ ስለታማኝ ወዳጆቹ ክፉ አሳሰበው።

ትናንት ከእራት ካስተረፈው ወይን ትንሽ ተጎነጨለትና ጃኬቱን ወደ አካላቱ የበለጠ አስጠጋው።

ከጥቂት ሰዓታት በኋላ መላዋ ስፔን ላይ እንቅልፍ የሚሰቀው ከባድ የጸሐይ መቀት ሲመጣ ጃኬቱ ሸክም እንደሚሆንበት ቢያውቅም ጃኬቱን አልጠላውም።

ጃኬቱ ዓላማ አለው፤ ብላቴናውም እንደዚያው። ዓላማው መጓዝ ነው፤ እናም በአንዳሉዚያ በተሟሟረበት ሁለት ዓመት የአካባቢውን ከተሞች ሁሉ አውቋቸዋል። በዚህኛው ጉዞው ይህ አንድ መናኛ እረኛ እንዴት ማንበብን እንዳወቀ ለልጃገረጃ ሲያስረዳት አቀደ። አስራ ስድስት ዓመት እስኪሞላው ድረስ መንፈሳዊ ትምህርት መማሩን ሲነግራት አሰበ። ገበሬዎቹ ቤተሰቦቹ ክህነትህን ተቀበልና መኩሪያ መመኪያ ሁነን ብለውት ነበረ። እነሱ ልክ እንደበጎቹ ለምግብና ለመጠጣቸው ያህል የሚሰሩ ነበሩ። ብላቴናው የላቲንና የስፓኒሽ ቋንቋ እንዲሁም ስነመለኮትን አውቋል። ነገር ግን ከልጅነቱ ጀምሮ ዓለምን ማወቅ ይፈልግ ነበር፤ ይህ ደግሞ እግዚአብሔርን ከማወቅም ሆነ ስለሰው ልጅ ኃጢአቶች ከመማር በጣም ይበልጥበታል። አንድ ከሰዓት ከመንፈሳዊው ትምህርት ቤቱ ወላጆቹን ሊጠይቅ ወደ ቤት መጣና ድንገት ቂስ መሆን እንደማይፈልግና መጓዝ ብቻ እንደሚሻ ለአባቱ የመንገር ወኔ አገኘ።

* * *

— “ከመላው ዓለም የሚመጡ ሰዎች በመንደራችን ያልፋሉ፣ ልጅ” አለ አባትየው። “አዲስ ነገር ፍለጋ ይመጣሉ፣ ሆኖም እንዳመጣጣቸው

ይመለሳሉ። ቤተመንግስቱን ለማየት ተራራውን ይወጣሉ፤ ከዚያም ድሮ ከዘንድሮ ይሻል ነበር ብለው ይደመድማሉ። ነጭ ፀጉር ወይም ጥቁር ቆዳ ቢኖራቸውም እነሱም እዚህ እንደሚኖሩት ሰዎች ናቸው።”

“እኔ ግን እነሱ በሚኖሩባቸው ከተሞች ውስጥ ያሉትን ቤተመንግስቶች ማየት አልጋለሁ።” ብላቴናው ምኞቱን ገለጸ።

“እነዚያ ሰዎች የእኛን አገር ሲያዩ ለዘላለም እዚህ መኖር እንደሚፈልጉ ይናገራሉ።” አባትየው ቀጠለ።

“እንግዲያውስ አገራቸውንና አኗኗራቸውን ማየት አልጋለሁ” አለው ብላቴናው።

“እዚህ የሚመጡት ሰዎች ብዙ ገንዘብ ስላላቸው የጉዟቸውን ወጪ መሸፈን ይችላሉ” አለ አባትየው። “ከእኛ መሐል ግን የሚጓዙት እረኞች ብቻ ናቸው።”

“ታዲያ እረኛ እሆናለሁኋ”

አባትየው ምንም መናገር አልቻለም። በማግስቱ ሶስት የስፔን የጥንት የወርቅ ሳንቲሞች ጨምሮበት አንድ ቦርሳ ሰጠው።

“እነዚህን አንድ ጊዜ ማሳ ውስጥ አገኘኋቸውና ላንተ ላወርስህ ፈልጌ አስቀመጥኳቸው። ግና አሁን በጎች ግዛባቸው። በጎችህን አሰማራ፤ አንድ ቀን የእኛይቱ ገጠር ምድር ምርጥ፤ የኛዎቹ ሴቶች ወደር የለሽ ቆንጆዎች መሆናቸው ይገለጥልሃል።”

አባት ልጅን መረቀው። ብላቴናው የአባቱ ዓይኖች ውስጥ ለአሥርት ዓመታት የሚጠጣ ውሃ፣ የሚበላ ምግብ፣ እድሜ ልኩን የሚተኝበትን ሥፍራ ለማግኘት በሚያደርገው ትግል ውስጥ የተቀበረ የመሐድ፣ የመጓዝ፣ ዓለምን የማወቅ ጉጉት ተመለከተ።

* * *

አድማሱ ቀይ ቀለም በስሱ የተረጨበት ሽራ መስሎ ቆየና ድንገት ፀሐይ ብቅ አለች። ብላቴናው ከአባቱ ጋር አድርጎት የነበረውን ውይይት እያስታወሰ ደስታ ተሰማው። ብዙ ህንፃዎችን አይቷል፤ ብዙ ሴቶችንም አግኝቷል (አንዳቸውም ግን ለረጅም ጊዜ ሳያያት የጓጓላትን ልጃገረድ አያክሉም)። ጃኬት፣ ሌላ መጽሐፍ የሚለውጥበት መጽሐፍ እንዲሁም አንድ መንጋ በጎች አሉት። ከዚህ ሁሉ በላይ ግን በየቀኑ ህልሙን መኖር ይችላል። የአንዳሉዚያ መስኮች ቢሰለጹት፣ በጎቹን ይሸጥና ወደ ባህር ይሄዳል። ባህሩ ቢበቃው ደግሞ ሌሎች ከተሞች፣ ሌሎች ሴቶች እና ሌሎች የመደለቻ እድሎች እንዳሉትም ያውቃል። መንፈሳዊው ትምህርት ቤት ውስጥ አግዚአብሔርን አሳገኘሁትም ነበር ብሎ አሰበ ፀሐይዋ ስትወጣ እየተመለከተ።

በተቻለው መጠን ለገብው አዳዲስ መንገዶችን ይፈልጋል። ብዙ ጊዜ በአቅራቢያው በመላለስም እዚያ የፈራረሰ ቤተክርስቲያን ሄዶ አያውቅም። ዓለም ግዙፍና የማታሰሰች ናት፤ እሱ የሚጠበቅበት በጎቹን የሆነ አቅጣጫ እንዲይዙ መታወቅ ነው፤ ከዚያ ሌሎች አስደሳች አስገራሚ ነገሮችን ያገኛል። ችግሩ በጎቹ ከዚህ በፊት ሄደውበት በማያውቁት መንገድ ላይ መሆናቸውን

እንኳን አይገነዘቡም። የመስኮቹን አዲስነት የወቅቱንም መለዋወጥ ልብ አይሉም። የሚያስቡት ስለ ምግብና ስለ ውሃቸው ብቻ ነው።

ሁላችንም እንዲሁ ሳንሆን አንቀርም፤ ብላቴናው በሃሳብ ተዋጠ። የነጋዴውን ልጅ ካገኘኋት ወዲህ ስለ ሌሎች ሴቶች አስቤ አላውቅም። ፀሐይዋን እየተመለከተ ከእኩል ቀን ታሪፋ እንደሚደርስ አሰላ። እዚያ ሲደርስ መጽሐፉን ወፈር ባለ ሌላ መጽሐፍ ይለውጣል፤ የወይን ጠርመሱን ይሞላል፤ ጺሙን ይላጫል፤ ፀጉሩን ይስተካክላል፤ ከኮረዳዋ ጋር ለመገናኘት መዘገጃጀት አለበታ፤ ደግሞ ሌላ ብዙ በጎች ያሉት እረኛ ቀድሞት ደርሶ ኮረዳዋን የሚወስድበት እድል መኖሩን ማሰብም አይሻም።

ህይወትን አስደሳች የሚያደርጋት ህልማችን እውን የሚሆንበት እድል መኖሩ ነው ብሎ አሰበ፤ በድጋሚ የፀሐይዋን አቅጣጫ እየተመለከተና የእርምጃ ፍጥነቱን እየጨመረ። ድንገት ታሪፋ ውስጥ ህልም የሚፈቱ አሮጊት ሴትዮ መኖራቸው ታወሰው።

* * *

አሮጊቷ ብላቴናውን ወደ ጓዳቸው ይዘውት ገቡ፤ ጓዳው ከዋናው ክፍል የተለየው የተለያዩ ቀለማት ባሏቸው ጨሌዎች ባጌጠ መጋረጃ ነው። ክፍሉ ውስጥ ያሉት አንድ ጠረጴዛ፤ አንድ የተቀደሰው የኢየሱስ ልብ ምስል እና ሁለት ወንበሮች ናቸው።

ሴትዮዋ ተቀመጡና እሱንም እንዲቀመጥ ጋበዙት። ከዚያም ሁለት እጆቹን በእጆቻቸው ይዘው በለሆሳስ መጸለይ ጀመሩ።

የጂ.ፕ.ሲ ጸሎት ይመስላል። ብላቴናው ከጂ.ፕ.ሲዎች ጋር መንገድ ላይ ብዙ ጊዜ ተገናኝቷል፤ በጎች እየነዱ አይደለም እንጂ እነሱም ተገዢዎች ናቸው። ሰዎች ጂ.ፕ.ሲዎች እድሜያቸውን የሚጨርሱት ሌሎችን በማታለል ነው ይሏቸዋል። ከዲያብሎስ ጋር ግንኙነት ስላላቸው ህፃናትን ጠልፈው ወደ ምስጢራዊ መንደራቸው ይወስዱና ባሮች ያደርጓቸዋልም ይባላል። ብላቴናው ህፃን እያለ ጂ.ፕ.ሲዎች እንዳይወስዱት በጣም ይፈራ ነበር፤ ይህ የህፃንነት ፍርሃት አሮጊቷ እጁን ሲይዙት ተመልሶ መጣበት።

ሆኖም እርሳቸው የኢየሱስን የተቀደሰ ልብ ምስል ቤታቸው አስቀምጠዋል ብሎ አሰበ፤ ራሱን ለማጽናናት እየሞከረ። እጁ መንቀጥቀጥ ጀምሮ ፍርሃቱን ለአሮጊቷ ማሳየት አልፏቸዋል። በጸጥታ አባታችን ሆይን ጸለዩ።

"በጣም ግሩም ነው" አሉ አሮጊቷ ዓይኖቻቸውን ከልጁ አጆች ላይ ሳይነቅሉ፤ ከዚያ ዝምታ ዋጣቸው።

ብላቴናው መጨነቅ ጀመረ። አጆቹም ይንቀጠቀጡ ጀመሩ - ለሌትዮዋ እስከታወቃቸው ድረስ። በፍጥነት እጆቹን ከአጆቻቸው ላይ መንጭቆ አስለቀቀ።

"እነዚህ የመጣሁት መዳፊን እንዲያነቡልኝ አይደለም" አላቸው በመምጣቱ እየተጸጸተ። የሚጠይቁትን ከፍሎ የሚሉትን ሳይሰማ ሊወጣና ተደጋግሞ በታየው ህልም ላይ ትኩረቱን ሊያደርግ አሰበ።

"የመጣኸው ህልምህን ልታስፈታ ነው" አሉ አሮጊቷ። "ህልሞች ደግሞ የእግዚአብሔር ቋንቋዎች ናቸው። እርሱ በእኛ ቋንቋ ሲናገር እኔ የተናገረውን መተርጎም እችላለሁ። በነፍስ ቋንቋ ከተናገረ ግን አንተ ብቻ ነህ

ንግግሩን መረዳት የምትችሉው። ሆኖም በየትኛውም ይናገር አንተን ለማክርክብት ክፍያ ያስፈልገኛል።”

ሌላ ማታሰያ! ብሎ አሰበ ብላቴናው። እድሉን ለመጠቀም ወሰነ። እረኛ ተኩላም ሆነ ድርቅ ሲያጋጥመው ያለውን እድል ይጠቀማል፤ ይህው ነው የእረኛን ህይወት አስደሳች የሚያደርገው።

“አንድ አይነት ህልም ሁለት ጊዜ አየሁ” ብሎ ጀመረ። “መስክ ላይ ከበጎቼ ጋር ያለሁ ይመስለኛል፤ አንዲት ህፃን ልጅ መጥታ ከበጎቼ ጋር መጫወት ጀመረች። ሰዎች እንደዚያ ሲያደርጉ ደስ አይለኝም፤ ምክንያቱም በጎች በአዳዲስ ሰዎች ይደነብራሉ። ህፃናት ግን ምን ጊዜም ሳያስደነብሯቸው አብረዋቸው ይጫወታሉ። ለምን እንደሆነ አይገባኝም። እንሰሶች የሰዎችን አድሜ እንዴት እንደሚያውቁ አይገባኝም።”

“ስለ ህልምህ በደንብ ንገረኝ” አሉ ሴትየዋ። “ወደ ወጥ ቤት መመለስ አለብኝ፤ አንተም በቂ ገንዘብ ስለሌለህ ብዙ ጊዜ ካንተ ጋር ማጥፋት አልፈልግም።”

ብላቴናው ትንሽ በስጨት ቢልም ህልሙን መናገር ቀጠለ። “ህፃኗ ለጥቂት ጊዜ ከበጎቼ ጋር ስትጫወት ቆየችና ድንገት በሁለቱም እጆቿ ይዛኝ ወደ ግብጽ ፕራሚዶች ወሰደችኝ።”

የግብጽ ፕራሚዶች ምን እንደሆኑ ሴትየዋ ማወቅ አለማወቃቸውን ለማየት ንግግሩን ገታ አደረገ።

“ከዚያ የግብጽ ፕራሚዶች ባሉበት ሥፍራ” አለ ቃላቱን ጠበቅ እያደረገ። “ህፃኗ እዚህ ከመጣህ የተደበቀ ሃብት ታገኛለህ አለችኝ። ልክ ሃብቱ ያለበትን ትክክለኛ ቦታ ልታሳየኝ ስትል ከእንቅልፌ ነቃሁ። ሁለቱም።”

ሴትየዋ ለጥቂት ጊዜ ዝም አሉ። ከዚያ እጆቹን መልሰው ወሰዷቸውና በጥንቃቄ አጠናቸው።

“አሁን ምንም አላስከፍልህም” አሉት። “ሃብቱን ካገኘኸው ግን ከአስር አንዱን እጅ እንድትሰጠኝ አፈልጋለሁ።”

ብላቴናው በደስታ ሳቀ። ስለተደበቀ ሃብት ባየው ህልም ምክንያት የነበረችውን ጥቂት ገንዘብ ሊያድን ነው።

“በሉዋ ህልሜን ይፍቱልኝ።”

“መጀመሪያ ማልልኝ። አሁን በምነግርህ ነገር ሰውጥ ከሃብትህ ከአስር አንዱን እጅ እንደምትሰጠኝ ማልልኝ።”

አረኛው ማለላቸው። የኢየሱስን ቅዱስ ልብ ምስል እያዩ አሮጊቷ በድጋሚ እንዲምልላቸው ጠየቁት።

“በሁለንታ ቋንቋ የተነገረ ህልም ነው” አሉ። “እተረጉመው ዘንድ ይቻላል፤ ፍቺው ግን ከባድ ነው። ለዚህም ነው ከምታገኘው ሃብት ልታካፍለኝ እንደሚገባ የተሰማኝ።”

“የእኔን ፍቺ እነሆ፡- ወደ ግብጽ ፒራሚዶች መሔድ አለብህ። ስለ እነሱ ሰምቼ አላውቅም፤ የነገረችህ ህፃን ልጅ ከሆነኝ ግን በርግጥም አሉ ማለት ነው። እዚያም ባለፀጋ የሚያደርግህ ሃብት ታገኛለህ።”

ብላቴናው ተገረመ፤ ወዲያው ደግሞ ተናደደ። ለዚህ ለዚህም አሮጊቷ አያስፈልገውትም ነበር። ምንም መከፈል እንደማይጠበቅበት ሲያስታውስ ግን ተጽናና።

"ለዚህ ብዬ ጊዜዬን ማባከን አልነበረብኝም" አለ።

"ህልምህ አስቸጋሪ ህልም እንደሆነ ነግሬህ ነበር። በህይወት ውስጥ በጣም ልዩ የሚሆኑት ነገሮች ቀላሎች ናቸው፤ ጠቢባን ብቻ ናቸው ሊረዷቸው የሚችሉት። እኔ ደግሞ ጠቢብ ባለመሆኔ መዳፍን እንደማንበብ ያሉ ሌሎች ጥበቦችን ማወቅ ነበረብኝ።"

"እሺ ታዲያ ወደ ግብጽ የምሄደው እንዴት ነው?"

"እኔ የማደርገው ህልም መፍታት ብቻ ነው። እነሱን እንዴት እውን ማድረግ እንደሚቻል አላውቅም። ለዚህ እኮ ነው የልጆቼ ተግራ የሆንኩት።"

"ግብጽ ባልሄድስ?"

"ክፍያዬን አላገኝማ። ይህ ደግሞ የመጀመሪያ ጊዜዬ አይደለም።"

አሮጊቷ ከእሱ ጋር ከበቂ በላይ ማሳለፋቸውን ነግረውት እንዲሄድላቸው ጠየቁት።

ብላቴናው በዚህ ተናደደ፤ ሁለተኛ በህልም ላለማመንም ወሰነ። ገና ብዙ ማከናወን ያለበት ጉዳይ እንዳለ አስታወሰ። የሚበላ ነገር ፍለጋ ገበያ ሄደ፤ ያነበበውን መጽሐፍ በሌላ ወፍራም መጽሐፍ ለወጠ፤ የገዛውን አዲስ ወይን ጠጅም ቀመሰ። ቀኑ ሞቃታም ነበር፤ ወይኑ ደግሞ ሁለመናን ያድሳል። በጎቹ የከተማው መግቢያ ላይ ባለ የአንድ ወዳጅ ጋጣ ውስጥ ናቸው። ብላቴናው እዚህ ከተማ ከብዙ ሰዎች ጋር ይተዋወቃል። ተጓዥነቱን የሚወደው በዚህም ምክንያት ነው - በየጊዜው አዳዲስ ጓደኞች ያፈራል፤

ሆኖም ጊዜውን ሁሉ ከእነሱ ጋር ማሳለፍ አይጠበቅበትም። መንፈሳዊው ትምህርት ቤት ውስጥ እንዳጋጠመው፣ አንድ ሰው በየቀኑ ከተመሳሳይ ሰዎች ጋር የሚገናኝ ከሆነ፣ በመጨረሻ እነዚህ ሰዎች የህይወቱ አካላት ይሆናሉ። እናም ሰውየው እንዲለወጥ ይፈልጋሉ። እነሱ እንደሚፈልጉት ካልሆነላቸው ይናደዱበታል። ሁሉም ሰው ስለሌሎች ሰዎች አኗኗር በደንብ የሚያውቅ የራሱን ግን የማያውቅ ይመስላል።

በጎቹን ወደ መስክ ከማለማራቱ በፊት ፀሐይ መጥለቅ እስክትጀምር ለመጠበቅ ወለነ። ከሶስት ቀናት በኋላ ከነጋዴው ልጅ ጋር ይገናኛል።

የገዛውን መጽሐፍ ማንበብ ጀመረ። በመጀመሪያው ገጹ ስለ አንድ የቀብር ስነ ስርዓት ይተርካል። ለመጥራት የሚያስችግሩ ስሞች ያሏቸው ሰዎች ይጠቀሳሉ። እሱ መጽሐፍ ቤጽፍ በአንድ ጊዜ የአንድን ሰው ታሪክ ብቻ እንደሚተርክና አንባቢው ብዙ ስሞችን ለማስታወስ እንዳይጨነቅ ለማገዝ እንደሚሞክር አለበት።

በመጽሐፉ መመሰጥ ሲጀምር እየወደደው መጣ፣ ቀብሩ በአንድ በረዲማ ቀን የተከናወነ በመሆኑ ብላቴናው የትረካው ቅዝቃዜ እንዲሰማው ፈቀደ። እያነበበ እያለ አንድ ሽማግሌ ከጎኑ ተቀመጡና ሊያዋሩት ሞክሩ።

አደባባዩ ላይ ወደተሰበሰቡት ሰዎች እየጠቆሙት፣ "ምን እያደረጉ ነው?" አሉት።

"እየሰሩ" ድርቅ ያለ መልስ ሰጣቸው፣ መጽሐፉ ላይ ማተኮር እንደሚፈልግ በሚያሳይ ድምጹት።

በእውነት እሱ በዚህ ሰዓት በነጋዴው ልጅ ፊት የበጎቹን ፀጉር እየሸለተ ስለ እሱ ያላትን ግምት ከፍ ስለማስደረግ እያለበ ነበር። ሰውየው ግን መልሰው

ከሃሳቡ አናጠቡት። እንደደከማቸውና እንደተጠሙ ጠየቁት። ጠጥተው ይሄዱልኛል ብሎ ተስፋ በማድረግ የወይን ጠርሙሱን ሰጣቸው።

ሽማግሌው ማውራት አሰኝቷቸዋል፤ ምን መጽሐፍ እያነበበ እንደሆነ ጠየቁት። ብላቴናው ጥሏቸው ወደ ሌላ መቀመጫ ሊሄድ ተመኝቶ ነበር፤ ግና አባቱ አረጋዊያንን ማክበር እንዳለበት ያስተማረው ትምህርት ከመነሳት አንደው። ስለዚህም በሁለት ምክንያቶች መጽሐፉን ለሰውየው ሰጣቸው፤ አንድም ርእሱን በትክክል መጥራት ባለመቻሉ፤ አንድም አረጋዊው ማንበብ የማይችሉ ከሆነ እፍረት ተሰምቷቸው መቀመጫ ይቀይራሉ ብሎ በማሰብ።

አረጋዊው መጽሐፉን እያገላበጠ እንደ አንድ እንግዳ ነገር በመደነቅ ተመለከቱት። “ጠቃሚ መጽሐፍ ነው፤ ነገር ግን ያበሳጫል።”

ብላቴናው ደነገጠ። አረጋዊው ማንበብ ከመቻላቸውም በላይ ይሄንን መጽሐፍ አንብበውታል። መጽሐፉ አናዳጅ ከሆነ ደግሞ አሁንም ሊቀይረው ይችላል።

“በዓለም ላይ ያሉ መጻሕፍት ሁሉ የሚናገሩትን ተመሳሳይ ነገር የሚናገር መጽሐፍ ነው” ቀጠሎ አረጋዊው። “ሰዎች እጣ ፈንታቸውን መምረጥ ስላለመቻላቸው ይገልጻል። ከዚያም ሁሉም ሰዎች የዓለምን ትልቁን ውሸት ያምናሉ ብሎ ይደመድማል።”

“የዓለም ትልቁ ውሸት ምንድነው?” ብላቴናው ሙሉ በሙሉ ተገርሞ ጠየቀ።

“ይሄውልህ፡- በሕይወታችን የሆነ ነጥብ ላይ ስንደርስ የሚያጋጥሙንን ነገሮች መቆጣጠር ይሳነናል፤ ህይወታችንም በእጣፈንታችን ቁጥጥር ሥር ትወድቃለች። ይሄ ነው የዓለም ትልቁ ውሸት።”

“እንዲህ ያለ ነገር አጋጥሞኝ አያውቅም” አለ ብላቴናው። “ቂስ እንድሆን ፈለጉ፤ እኔ ግን አረኛ መሆን ወሰንኩ።”

“በጣም የሚሻል ነገር መርጠሃል” አረጋጀው ተናገሩ። “ምክንያቱም መጓዝ በጣም ትወዳለህ።”

ምን እንደማስብ ያውቃሉ ብሎ አሰበ ብላቴናው። አረጋጀው መጽሐፉን ሲገላልጡ ሊመልሱለት የፈለጉ አይመስሉም። የአረጋጀው አለባበስ ያልተለመደ መሆኑን አስተዋለ። አረብ ይመስላሉ፤ አረብ እዚህ ሥፍራ ማየት አያስደንቅም። አፍሪካ ከታሪፋ የጥቂት ሰዓታት ርቀት ነው ያላት፤ አፍሪካ ለመድረስ አንድ ሰው ጠባቦቹን መንገዶች በጆልባ ማቋረጥ ብቻ ነው የሚኖርበት። ብዙ ጊዜ አረቦቹ ከተማ ይመጣሉ፤ ይገበያያሉ፤ በቀን ለብዙ ጊዜ ያልተለመዱ ዓይነት ጸሎቶቻቸውን ያደርሳሉ።

“ከወዴት ነው የመጡት?” ጠየቀ ብላቴናው።

“ከብዙ ሥፍራዎች።”

“ማንም ሰው ከብዙ ሥፍራዎች ሊመጣ አይችልም” አለ ብላቴናው። “እኔ አረኛ ነኝ፤ ብዙ ቦታዎችን ረግጫለሁ፤ የመጣሁት ግን ከአንድ ቦታ ነው የጥንት ሕንፃዎች ካሉባት ከተማ። የተወለድኩትም እዚያ ነው።”

“ታዲያ እንግዲህ፤ የተወለድኩት ሳሌም ነው ማለት እንችላለና።”

ብላቴናው ሳሌም የት እንደምትገኝ አያውቅም፤ ነገር ግን አላዋቂ መስሎ ላለመታየት ብሎ መጠየቅ አልፈለገም። አደባባይ ላይ የተሰበሰቡትን ሰዎች አያቸው። ይመጣሉ፤ ይሄዳሉ፤ ሁሉም ደግሞ ሥራ የበዛባቸው ይመስላሉ።

"ሳሌም እንዴት ናት?" ብሎ ጠየቀ ፍንጭ ብጤ ለማግኘት።

"ያው እንደነበረች ናት።"

ምንም ፍንጭ አላገኘም። ሳሌም አንዳሉዚያ ውስጥ እንዳልሆነች ግን ያውቃል። ብትሆን ኖሮ እስካሁን ስለ እሷ ይሰማ ነበር።

"ሳሌም ውስጥ ምን ይሰራሉ?" አልለቀቃቸውም።

"ሳሌም ውስጥ ምን እሠራለሁ?" አረጋገጠው ሳቁ። "የሳሌም ንጉሥ ነኝ!"

ሰዎች ያልተለመዱ ነገሮችን መናገር ይወዳሉ ብሎ አሰበ - ብላቴናው። አንዳንዴ ከማይናገሩት በጎች ጋር መሆን ይሻላል። 'ኸረ እንዲያውም ከመጸሕፍት ጋር ብቻ መሆን ይሻላል። ልትሰማቸው በፈለጋችሁ ጊዜ አስደናቂ ታሪካቸውን ይነግሯችኋል። ከሰዎች ጋር ስታወሩ ግን ወሬውን መቀጠል እስኪያቅታችሁ ድረስ ግራ የሚያጋቡ እንግዳ ነገሮችን ይነግሯችኋል።

"መልክጼዲቅ እባላለሁ" አሉ አረጋገጠው። "ስንት በጎች አሉህ?"

"በቂ" አለ ብላቴናው። አረጋገጠው ስለ እሱ ህይወት ይበልጥ ማወቅ እንደፈለጉ ታይቶታል።

"እንዲህ ከሆነ መቸገራችን ነው። በቂ በጎች እንዳሉህ ከተሰማህ ልረዳህ አልችልም።"

ብላቴናው በንዴት መቃጠል ጀመረ። እርዳታ እየጠየቀ አልነበረም። ራሳቸው አረጋገጠው ናቸው ወይነን የጠየቁትና ጨዋታ የጀመሩት።

“መጽሐፌን ይስጡኝ” አላቸው። “በጎጅን መሰብሰብና መንገድ መጀመር አለብኝ።”

“ከበጎችህ ከአስር አንድ እጁን ስጠኝና የተደበቀውን ሀብት እንዴት እንደምታገኘው እነግርሃለሁ።”

ብላቴናው ህልሙን አስታወሰና በድንገት ሁሉም ነገር ግልጽልጽ ብሎ ታየው። አሮጊቷ ምንም አላስከፈሉትም፤ እኒህ ሰውዬ ደግሞ ባላቸው ሊሆኑ ይችላሉ፤ አረጋዊው ፈጽሞ ስለሌለ ነገር መረጃ በመስጠት የበለጠ ገንዘብ ለማግኘት እየሞከሩ ነው። ጂፕሲም ሊሆኑ ይችላሉ።

ብላቴናው ምንም ነገር ከመናገሩ በፊት አረጋዊው እንጨት አንስተው አሸዋው ላይ መጻፍ ጀመሩ። ከደረታቸው ላይ የብላቴናውን ዓይን እስኪያጥበረብረው ድረስ ከፍተኛ ብርሃን ተረጨ። አረጋዊው በፍጥነት ደረታቸውን በኮፍያቸው ሸፈኑት። ብላቴናው እይታው ሲስተካከልለት አረጋዊው አሸዋው ላይ የጻፉትን ማንበብ ቻለ።

በአሸዋውም ላይ የአባቱንና የእናቱን ስም እንዲሁም የተማረበትን መንፈሳዊ ትምህርት ቤት ስም አነበበ። እስከዛሬ የማያውቀውን የነጋዴውን ልጅ የኮረዳዋን ስም አነበበ፤ ፈጽሞ ለሰው ነግሯቸው የማያውቁ ምስጢሮቹን ሳይቀር አሸዋው ላይ አነበበ።

* * *

—“የሳሊም ንጉሥ ነኝ” ብለውት ነበር አረጋዊው።

“አንድ ንጉሥ ከአንድ እረኛ ጋር ለምን መነጋገር ፈለገ?” ብሎ ጠየቃቸው ብላቴናው ግራ እንደተጋባ።

“ብዙ ምክንያቶች። ዋናው ግን እጣ ፈንታህን ማወቅ ስለተሳካልህ ነው እንበል።”

ብላቴናው የአንድ ሰው “እጣፈንታ” ምን እንደሆነ አያውቅም።

“ሁልጊዜም ልታሳካው የምትፈልገው ነገር ነው። ሁሉም ሰዎች ወጣቶች እያሉ እጣፈንታቸው ምን እንደሆነ ያውቃሉ።

“በወጣትነት ዘመናቸው ሁሉም ነገር ግልጽ፣ ሁሉም ነገር የሚቻል ይሆንላቸዋል። ማለም አይፈሩም፣ በሀይወታቸው ተፈጽሞ ሊያዩት ስለሚፈልጉት ነገር ከመቃተትም አይቆጠቡም። ጊዜው እየገፋ ሲሄድ ግን የሆነ ምስጢራዊ ኃይል እጣፈንታቸውን እውን ማድረግ እንደማይችሉ ያሳምናቸዋል።”

አረጋዊው ከተናገሩት ነገር ብዙም የማረከው የለም። ሆኖም “ምስጢራዊው ኃይል” ምን እንደሆነ ማወቅ ፈልጓል፣ የነጋዴው ልጅ ስለዚህ ነገር ሲነግራት ትማረክለታለች!

“አሉታዊ የሚመስል ኃይል ቢሆንም እጣፈንታህን እንዴት እውን እንደምታደርግ ያሳይሃል። መንፈስህንና ፈቃደ ልብህን ያዘጋጅልህል፣ ምክንያቱም በዚህ ምድር ላይ አንድ ታላቅ እውነት አለ፡- ማንም ሁን ማንም ወይም ምንም ሥራ ምንም፣ የሆነ ነገር ከልብህ የምትፈልግ ከሆነ ፍላጎትህ የመጣው ከሁለንታ ነፍስ ነው። ያ መሻትህ በምድር ላይ ትፈጽመው ዘንድ የተሰጠህ ተልእኮ ነው።”

"የምፈልገው መጓዝ ወይም የአንድ የጨርቃጨርቅ ነጋዴን ልጅ ማግባት ቢሆንም እንኳ?"

"አዎን፣ ሃብትን መፈለግ ቢሆንም እንኳ። የሁለንታ ነፍስ ቀለብ የሰዎች ደስታ ነው። ደስታ ማጣቸው፣ ቅናታቸውና ምቀኝነታቸውም ጭምር። እጣፈንታን እውን ማድረግ የአንድ ሰው ብቸኛው ግዴታው ነው። ሁሉም ነገሮች አንድ ናቸው።"

"አንተ የሆነ ነገር ስትፈልግ ዓለም ሁሉም ታሳካው ዘንድ ሊተባበርህ ይነሳል"

መሐላቸው ለአፍታ ጸጥታ ሰፈነ። አረጋዊው ቀድመው ተናገሩ።

"የበጎችን መንጋ መከተል ለምን ወደድክ?"

"መጓዝ ስለምወድ።"

አረጋዊው በመደብሩ መስኮት ላይ የቆመውን ዳቦ ጋጋሪ ጠቆሙት። "ሕፃን እያለ ያም ሰው መጓዝ ይፈልግ ነበር። ነገር ግን መጀመሪያ ዳቦ መጋገሪያውን ሊገዛና ገንዘብ ሊያጠራቅም ወሰነ። ከሸመገለ በኋላ ወደ አፍሪካ ሄዶ አንድ ወር ሲሰነብት ነው። ሰዎች በፈለጉ ጊዜ የሚያልሙትን ነገር ማድረግ እንደሚችሉ አልተገነዘበም።"

"አረኛ ለመሆን መወሰን ነበረበት" አለ ብላቴናው።

"እሱንም አስቦት ነበር" አሉ አረጋዊው። "ሆኖም ዳቦ ጋጋሪዎች ከአረኞች ይልቅ ጠቃሚ ሰዎች ናቸው። ዳቦ ጋጋሪዎች ቤት አላቸው፤ አረኞች ግን

በየሜዳው ነው የሚያድሩት። ወላጆችም ሴቶች ልጆቻቸውን ከአረኛ ይልቅ ለዳቦ ጋጋሪ መዳርን ይመርጣሉ።”

ስለ ነጋዴው ሴት ልጅ ሲያስብ፣ ብላቴናው የሆነ ድንገተኛ ህመም ልቡ ላይ ተሰማው። መቼም እነሱ ከተማ ውስጥ ዳቦ ጋጋሪ መኖሩ አይቀርም።

አረጋዊው ቀጠሉ፣ “ወደፊት ሰዎች ስለ አረኞችና ዳቦ ጋጋሪዎች የሚያስቡት ነገር ከራሳቸው እጣፈንታዎች በልጦባቸው ይገኛል።”

አረጋዊው መጽሐፉን ገለጥ ገለጥ አድርገው አንዱን ገጽ ማንበብ ጀመሩ። ብላቴናው ሲጠብቃቸው ቆየና ልክ እሳቸው እንዳቋረጡት ሽማግሌውን አቋረጣቸው።

“ግን ለምንድነው ይህን ሁሉ የሚነግሩኝ?”

“ምክንያቱም አንተ እጣፈንታህን እውን ለማድረግ እየሞከርክ ነው። አሁን ደግሞ ሁሉንም ነገር ወደ መተው ደረጃ እየደረሰክ ነው።”

“እና ሁሌም በዚህ ጊዜ ነው ሰዎች ዘንድ የሚመጡት?”

“ሁሌም በዚህ መልኩ እገለጣለሁ። አንዳንዴ በመፍትሄ፣ በተለይ በወሳኝ ጊዜያት ነገሮች በቀላሉ እንዲከሰቱ አመቻቻለሁ። የምሰራቸው ሌሎች ሥራዎችም አሉ፤ ሰዎች ግን እኔ የሰራጊቸው መሆኑን አይገነዘቡም።”

አረጋዊው የማእድን አውጪውን ምሳሌ ነገሩት። ከሳምንት በፊት የሆነ ታሪክ ነው። ማእድን አውጪው ሁለ - ነገሩን ትቶ ኤመራልድ የተባሉትን የከበሩ ድንጋዮች ቆፍሮ ለማውጣት ተነሳ። ለአምስት አመታት አንድ ወንዝ

ውስጥ ኤመራልዶችን ፍለጋ በሺዎች የሚቆጠሩ ድንጋዮችን ሲመረምር ከረመ። አንድ ድንጋይ መመርመር ብቻ ሲቀረው ማእድን ቆፋሪው በጣም ተስፋ ቆርጦ ሙከራውን ሊተው የሚወስንበት ደረጃ ላይ ደረሰ። ሰውየው ሁለ - ነገሩን ለአጣፈንታው መስዋእት አድርጓልና አረጋዊው ጣልቃ ሊገቡ ወሰኑ። ራሳቸውንም ወደ ድንጋይነት ቀየሩና ቆፋሪው እግር ሥር ተንከባለው ወደቁ። ቆፋሪው አምስት አመት ያለፍሬ መልፋቱ አበሳጭቶት ነበርና ይህን እግር ሥር የወደቀ ድንጋይ በኃይል ሲወረውረው ይሄድና ያረፈበትን ድንጋይ ይሰብረዋል። በተሰበረው ድንጋይ ውስጥ በዓለም በውበቱ ወደር የማይገኝለት ኤመራልድ ተገኘ።

"ሰዎች ስለ መኖሪያ ዓላማቸው ምንነት ቶሎ ያውቃሉ" አሉ አረጋዊው በምሬት። "ለዚህ ይሆናል ቶሎ ተስፋ የሚቆርጡበት። ሆኖም እጣፈንታ ሁሌም እንዲሁ ነው።"

ብላቴናው ስለ ተደበቀው ሃብት አረጋዊው መናገራቸውን አስታወሳቸው።

"ስለራስህ ድብቅ ሃብት ማወቅ ከፈለግህ ከበጎችህ አንድ አሥረኛውን ልትሰጠኝ ይገባል።"

"የድብቅ ሃብቴ አንድ አስረኛስ?"

ሽማግሌው የተከፋ መሰሉ። "እጅህ ላይ ባላስገባኸው ነገር ቃል መግባት ከጀመርክ እሱን ፈልጎ የማግኘት መሻትህን ታጣቀለህ።"

ብላቴናው ከሃብቱ ከአሥር አንድ እጁን ለአንዲት ጂፕሲ ሊሰጣቸው ቃል መግባቱን ለአረጋዊው ነገራቸው።

“ጂፕሊዎች ሰዎች ይህን እንዲያደርጉላቸው ማሳመን ይችሉበታል” አረጋዊው በረጅሙ ተነፈሱ። “ለማንኛውም፣ በሀይወት ውስጥ እያንዳንዱ ነገር ዋጋ እንደሚያስከፍል ማወቅህም ጥሩ ነው። የብርሃን ሠራዊቶች ሲያስተምሩ የሚሞክሩት ይህንኑ ነው።”

አረጋዊው መጽሐፉን መለሱለት።

“ነገ በዚህ ጊዜ የመንጋህን አንድ አሥረኛ አምጣልኝ። ከዚያ ድብቅ ሃብትህን እንዴት እንደምታገኝ እነግርሃለሁ። ደህናዋል።”

በአደባባይ አንድ ጥግ በኩል ተሰወሩ።

ብላቴናው መጽሐፉን መልሶ ለማንበብ ሞክረ፤ ማተኮር ግን አቃተው። አረጋዊው ልክ መሆናቸውን በማወቁ ተጨንቋል፤ ተናዷልም። ወደ ዳቦ ቤቱ ሄዶ ቁራሽ ዳቦ ገዛ - አረጋዊው የነገሩትን ለጋጋሪው ልንገር አልንገር ብሎ እያመነታ። አንዳንድ ጊዜ ነገሮችን ባሉበት መተው ይሻላል ብሎ አሰበና ምንም ላለመናገር ወሰነ። የሆነ ነገር ቢነግረው ኖሮ ጋጋሪው ሁሉንም ነገር ለመተው በማሰብ ተከታዮቹን ሶስት ቀናት ያጠፋቸው ነበር - ነገሮች የተቃኑለት ቢሆንም እንኳን። ብላቴናው ጋጋሪው ላይ እንዲህ ዓይነት ጭንቀት መፍጠር አልፈለገም። ስለዚህም ከተማው ውስጥ መዞር ጀመረና የከተማው መግቢያ መውጫ በሮች ጋር ደረሰ። በመስኮቷ በኩል ሰዎች ወደ አፍሪካ መሔጃ ትኬት የሚገዙባት ትንሽ ሕንፃ አለች። እሱ ደግሞ ግብጽ አፍሪካ ውስጥ መሆኗን ያውቃል።

“ምን ልታዘዝ?” በውስጥ በኩል ያለ አንድ ሰው በመስኮት ጠየቀው።

“ነገ ተመልሼ እመጣ ይሆናል” አለው ብላቴናው ከመስኮቱ እየራቀ። አንዷን በገን ቢሸጥ እንኳን ለትኬት መግዣ ይበቃዋል። ሃሳቡ ፍርሃት ለቀቀበት።

"ሌላ ህልመኛ" አለ ትኬት ሻጩ ለረዳቱ፤ እየራቃቸው የነበረውን ይህን እረኛ እየተመለከተ። "ለጉዞ የሚሆነው በቂ ገንዘብ የለውም።"

በላይኛው ትኬት መሸጫው ጋር ቆሞ በጎቹን አስታውሶ ነበርና ወደ በግ እረኝነቱ መመለስ እንዳለበት ወስኗል። በሁለት ዓመት ውስጥ ስለ እረኝነት ሁሉን ነገር ተምሯል። የበጎችን አሸላለት፣ ለእርጉዞች እንክብካቤ መስጠትና በጎቹን ከተኩላዎች እንዴት መጠበቅ እንዳለበት አውቋል። በመላው አንዳሉዚያ በጎቹን የት እንደሚያስማራቸውም ያውቃል፤ እያንዳንዱ በግ ምን ያህል እንደሚያወጣም ያውቃል።

— በጣም ረጅሙን መንገድ መርጦ ወደ ጓደኛው ጋጣ ለመሄድ ወሰነ። የከተማውን ግንብ እያለፈ እያለ ጉዞውን አቋረጠና ወደ ግንቡ ጫፍ ወጣ። እዚህ ሆኖ አፍሪካን በርቀት ማየት ይቻላል። ሙሮች መላዋን ስፔንን ለመውረር የመጡት ከዚህ ሥፍራ መሆኑን የሆነ ሰው ነግሮታል።

እዚህ ከፍታ ላይ ሆኖ ከአረጋዊው ጋር የተቀመጠበትን ድድ ማስጫ ጨምሮ ከተማዋን ሙሉ በሙሉ ማየት ይችላል። አረጋዊውን ያገኘሁባት ሰዓት የተረገመች ትሁን ብሎ አሰበ። እዚህ ከተማ የመጣው ህልም ፈቺዋን አሮጊት ለማግኘት ብቻ ነበር። አሮጊቷም ሆኑ ሽማግሌው በእሱ እረኝነት አልተማረኩም። እነሱ በነገሮች ማመን ካቆሙ የቆዩ ነጠላ ግለሰቦች ናቸው፤ እረኞች ከበጎቻቸው ጋር ቁርኝት እንደሚፈጥሩ አልገባቸውም። እሱ ስለ እያንዳንዱ በግ ሁሉንም ነገር ያውቃል። የትኞቹ ሽባዎች እንደሆኑ፣ የትኞቹ ከሁለት ወር በፊት እንደወለደች፣ የትኛው ይበልጥ ሰነፍ እንደሆነ ሁሉ ያውቃል። እንዴት እንደሚሸልቃቸው እና እንዴት እንደሚያርዳቸውም ያውቃል። ቢተዋቸው ይጎዳሉ።

ነፋሱ መንፈስ ጀመረ። ነፋሱ ሙሮችን በምሥራቅ ሚዲትራኒያን ከሚገኘው ሌቫንት ይዟቸው እንደመጣ ስለሚታመን ሰዎች ሌቫንተር ብለው የሚጠሩት ነፋስ መሆኑን አውቆታል።

የሌቫንተር ኃይል በረታ። ብላቴናው አሁን በበጎቹና በድብቅ ሃብቴ መሃል ሆኛለሁ ሲል አሰበ። ካለውና እንዲኖረው ከሚፈልገው አንዱን መምረጥ አለበት። ደግሞም የነጋዴው ልጅ አለች፤ እሷ የእሱ ጥገኛ አይደለችምና የበጎቹን ያህል አታሳስበውም። ምናልባትም እኮ አታስታውሰው ይሆናል። ከእሱ ጋር የተገናኙበት ቀን ለእሷ እያንዳንዱ ቀን ተመሳሳይ ነው፤ እያንዳንዱ ቀን ከቀጣዩ ቀን ጋር ተመሳሳይ የሚሆነው ደግሞ ሰዎች በሀይወታቸው በየቀኑ ፀሐይ በወጣች ቁጥር የሚያጋጥሟቸውን ደግ ነገሮች ማወቅ ሲሳናቸው ነው።

አባቴን፣ እናቴንና የከተማዬን ግንብ ከኋላዬ ትቻቸዋለሁ። የእኔን መራቅ ለምደውታል፤ እኔም እንደዚያው። በጎቹም አብራያቸው አለመሆኔን ይለምዱታል ሲል አሰበ - ብላቴናው።

እተቀመጠበት ሆኖ እዚያ የሕዝብ መሰብሰቢያ አደባባይ ላይ ሰዎች ዳቦ ቤት ሲገቡና ሲወጡ ይታየዋል። እሱና አረጋዊው ተቀምጠውበት የነበረው አግዳሚ ወንበር ላይ አንድ ወንድና አንዲት ሴት ተቀምጠው አየ፤ ወጣቶቹ ሲሳሳሙም ተመሰክተ።

"ያ ጋጋራ..." አለ ለራሱ፤ ሃሳቡን ሳይጨርስ ተወው። የሌቫንተር ጉልበት እየጠነከረ ነው፤ ግፊቱ ፊቱ ላይ ተሰማው። ያ ነፋስ አዎን ሙሮችን አምጥቷቸዋል፤ ሆኖም የበረሃውንና በዓይነርግብ የተሸፈኑ ሴቶችን መግዛም ይዞ ይመጣል። የማይታወቀውን ወይም ወርቅን ፍለጋ ወይም ለጅብድ

የተጓዙ ወይም ፕራሚዶችን ፍለጋ የሐዱ ወንዶችንም ላብና ህልሞችም ይዞ መጥቷል። ብላቴናው በነፋሱ ነፃነት ቀና፤ ደግሞም እሱ ራሱም ተመሳሳይ አይነት ነፃነት ሊኖረው እንደሚችል ታየው። የነጋዴው ልጅ፤ እንዲሁም የአንዳሉዚያ መስኮች ወደ እጣፈንታው የሚመሩት ደረጃዎች ብቻ ናቸው።

ብላቴናው በተከታዩ ቀን እኩለ - ቀን ላይ ከአረጋዊው ጋር ተገናኘ። ስድስት በጎች ይዘላቸው መጥቷል።

"ገርሞኛል" አለ ብላቴናው። "ጓደኛዬ የቀሩትን በጎች በሙሉ ወዲያው ገዛኝ። ሁሌም እረኛ ለመሆን ያልም እንደነበርና ይሄም ጥሩ ንግር እንደሆነ ነገረኝ።"

"ሁሌም እንዲሁ ነው" አሉ አረጋዊው። "ለእገዛ የመመረጥ መርህ ይባላል። ካርታ ለመጀመሪያ ጊዜ ስትጫወት ብዙ ጊዜ ታሸንፋለህ። የጀማሪ እድል ይባላል።"

"ለምን እንዲህ ይሆናል?"

"ምክንያቱም እንዲህ እጣፈንታህን እውን ታደርግ ዘንድ የሚሻ ኃይል አለ፤ ፍላጎትህን በስኬት ጣእም ይቀሰቅስብሃል።"

አረጋዊው በጎቹን መመርመር ጀመሩ፤ እናም አንደኛው በግ ሽባ መሆኑን ተረዱ። ብላቴናው በጉ ከመንጋው መሐል ብልሁና ብዙ ሱፍ የሚያስገኘው በግ በመሆኑ ሽባነቱ እንደማያሳስብ አብራራላቸው።

"ሃብቱ የት ነው ያለው?"

"ግብጽ ውስጥ ነው፤ ፒራሚዶቹ አቅራቢያ።"

ብላቴናው ተናደደ። አሮጊቷም እንዲሁ ነበር ያሉት። እሳቸው ግን ምንም አላስከፈሉትም።

"ሃብቱን ለማግኘት ንግሮችህን መከተል አለብህ። እግዚአብሔር ለሁሉም ሰው ሊከተለው የሚገባውን መንገድ አዘጋጅቶለታል። እሱ ላንተ የተወልህን ንግሮችን ማንበብ ብቻ ነው ያለብህ።"

ብላቴናው ሊናገር ሲል አንዲት ቢራቢሮ በእሱና በሽማግሌው መካከል ብር ብላ አለፈች። ቢራቢሮዎች ጥሩ ንግሮች ስለመሆናቸው አያቱ የነገሩትን አስታወሰ - ልክ እንደዋዝንቢትና ተስፋ እንደማድረግ፣ ልክ እንደ እንሽላሊትና እንደ ባለአራት ቅጠሉ ሰንበሌጥ።

"ልክ ነው፣" አሉ አረጋዊው፤ የብላቴናውን ሃሳብ አንብበውበት። "ልክ አያትህ እንዳስተማሩህ። እነዚህ ጥሩ ንግሮች ናቸው።"

አረጋዊው ኮፍያቸውን አነሱት፤ ብላቴናው ባየው ነገር ክው አለ። አረጋዊው ከወርቅ የተሰራ፣ በከበረ ድንጋዮች ያጌጠ የደረት ጥሩ ለብሰዋል። ብላቴናው ትናንት ያየውን ብርሃን አስታወሰ።

እውነትም ንጉሥ ናቸው! ሌቦች እንዳያስቸግሯቸው ይሆናል ራሳቸውን የለወጡት።

"እንከ እነኚህን" አሉ አረጋዊው በጥሩ መካከል ላይ ተቀምጠው የነበሩትን አንድ ነጭና አንድ ጥቁር ድንጋዮች ለእሱ እያቀበሉ። "ዑሪምና ቱሚም

ይባላሉ። ጥቁር አወንታን ነጩ ደግሞ አሉታን ያመለክታሉ። ንግሮችህን ማንበብ ስትቸገር እነዚህ ያግዙሃል። ሁሌም አንድ ተጨባጭ ጥያቄ ጠይቅ።

"ሆኖም፣ የምትችል ከሆነ የራስህን ውሳኔ ወስን። ሀብቱ ያለው ፒራሚዶች ጋር ነው፤ ይህን ታውቃለህ። ስድስቱን በጎች ያስከፈልኩህ ግን መወሰን እንድትችል ስለረዳሁህ ነው።"

ብላቴናው ድንጋዮቹን ቦርሳው ውስጥ ጨመራቸው። ከዚህ በኋላ ውሳኔው የራሱ ነው።

"የምትደራደረው ስለ አንድ እና አንድ ነገር ብቻ መሆኑን አትዘነጋ። የንግሮችንም ቋንቋ አትዘነጋ። ከሁሉም በላይ ደግሞ እጣፈንታህን እስከመደምደሚያው ድረስ መከተልን አትርሳ።

"ከመሄዴ በፊት ግን አንዲት ትንሽዬ ታሪክ ብነገርህ እወዳለሁ።

"አንድ የሱቅ ጠባቂ ልጅን ስለ የደስተኝነት ምስጢር ተምሮ እንዲመጣ ወደ አንድ ጠቢብ ጠቢባን ይልክዋል።

ልጅየውም በበረሃው ለአርባ ቀናት ከተዘዋወረ በኋላ በአንድ ተራራ ላይ ከፍ ብሎ የተገነባ ግዙፍ የቤተመንግስት አጥር ግቢ ደረሰ። እዚህ ነበር ጠቢቡ ሰው የሚኖረው።

"እናም በገድል በቅድሥና ራሱን የለየ ሰው በማግኘት ፈንታ ገና የግንቡን አጥር አልፎ ወደ ዋናው ክፍል ሲገባ የንቦች ቀፎ ውስጥ ያለውን ዓይነት ሽርጉድ አጋጠመው። ነጋዴዎች ይመጣሉ፣ ይሄዳሉ፣ በየጥጋጥጉ ሰዎች ያወራሉ፣ እነሥ ያለ ኦርኬስትራ ለሰላሳ መብረቃ ይጫወታል፣ ደግሞም

በዚህ አካባቢ በጣፋጭነታቸው ወደር የማይገኙላቸውን ምግቦች በያዙ ትራዎች የተሸፈነ ጠረጴዛም አለ። ጠቢቡ ከአያንዳንዱ ሰው ጋር ስለሚነጋገር፣ ልጁ እሱን የማናገር ተራ እስኪደርሰው ለሁለት ሰዓታት ያህል መጠበቅ ነበረበት።

“ጠቢቡ ልጁ ስለመጣበት ምክንያት ያቀረበለትን ገለጻ በጥምና አዳመጠው፤ ነገር ግን የደስተኝነትን ምስጢር ለማስረዳት ለጊዜው ጊዜ እንደሌለው ነገረው። ልጁ ቤተ-መንግሥቱን ጎብኝቶ በሁለት ሰዓት ውስጥ እንዲመለስም ሃሳብ አቀረበለት።

“ጠቢቡ ሁለት ጠብታ ዘይት የያዘ የሻይ ማንኪያ ሰልጅ እየሰጠው ‘በጉብኝትህ ወቅት ታዲያ አንድ ነገር እንድታደርግልኝ እፈልጋለሁ’ አለው። ብሄድክበት ሁሉ ይሄንን ማንኪያ ዘይቱን ሳታፈስ ይዘህ ተመለስ።’

“ልጁ አያሌዎቹን የቤተ-መንግስቱን የመወጣጫ ደረጃዎች ዓይነትን ከማንኪያው ላይ ሳይነቅል መውጣትና መውረድ ጀመረ። ከሁለት ሰዓታት በኋላ ጠቢቡ ወደ ነበረበት ክፍል ተመለሰ።

“እሺ’ አለ ጠቢቡ፤ ‘በግብር አዳራሹ ውስጥ የተሰቀሉትን የፐርሺያ ጥልፎች አይተሃቸዋል? ቤተ-መጻሕፍቴ ውስጥ ያሉትን ውብ ብራናዎችስ ልብ ብለሃቸዋል?’

“ልጁ አፈረ፤ ምንም እንዳላስተዋለም ተናዘዘ። ሃሳቡ ሁሉ ያረፈው በአደራ የተሰጠውን ዘይት ከመደፋት ማዳን ላይ ነበረ።

“እንግዲያውስ ሂድና በእኔ ዓለም ውስጥ ያሉትን አስደሳች ነገሮች ተመልከት’ አለው ጠቢቡ። ‘የአንድን ሰው ቤቱን ሳታይ ሰውየውን ማመን አትችልም።’

“ልጅ እጅይ ብሎ ማንኪያውን ይዞ ቤተመንግስቱን መዞር ጀመረ፤ አሁንስ በጣሪያዎቹና በግድግዳዎቹ ላይ ያሉትን የስነጥበብ ፍሬዎች አስተዋለ። የአትክልት ሥፍራውን፣ በዙሪያው ያሉትን ተራሮች፣ የአበቦቹን ማማር እንዲሁም ሁሉ ነገር የተመረጠበትን የማጣጣም ብቃት ሁሉ አስተዋለ። ወደ ጠቢቡ ሲመለስ ያየውን ነገር እያንዳንዱን በዝርዝር ለጠቢቡ ነገረው።

“ታዲያ በአደራ የሰጠሁህ ዘይት የታል?” ብሎ ጠቢቡ ጠየቀው።

“የያዘውን ማንኪያ ሲመለከት ዘይቱ የለም።

“እንግዲያው አንድ ምክር ብቻ ነው ልሰጥህ የምችለው’ አለው ጠቢብ ጠቢባኑ። ‘የደስተኝነት ምስጢሩ የዓለምን አስደሳች ነገሮች በሙሉ መመልከት፣ ነገር ግን ማንኪያው ላይ ያለውን ዘይት አለመዘንጋት ነው።”

እረኛው ምንም አልተናገረም። አዛውንቱ ንጉሥ የነገሩት ታሪክ ገብቶታል። አንድ እረኛ መጓዝ ይፈልግ ይሆናል፤ ይጓዝ፤ ነገር ግን በጎቹን መዘንጋት የለበትም።

አረጋዊው ብላቴናውን ተመለከቱት፤ ሁለት እጆቻቸውን አቆላልፈው፤ ብዙ ያልተለመዱ እንቅስቃሴዎችን በብላቴናው ራስ ላይ አከናወኑ። ከዚያ በኋላ እረኛው በጎቹን ይዞ ሄደ።

በታሪፋ የመጨረሻው ክፍ ያለ ሥፍራ ላይ በሙሮች የተገነባ የድሮ ምሽግ አለ። ጫፉ ላይ የወጣ ሰው አፍሪካን ማየት ይችላል። መልካሜዲት፣ የሳሌሙ ንጉስ በዚህ ከሰዓት የምሽጉ ግንብ ላይ ተቀምጠው ስለነበር የሌሻንተር ግፊት ፈታቸው ላይ ይለማቸዋል። ከአዲሱ ባለቤታቸውና

ከአዲሱ ሁኔታ ጋር መላመድ ያቃቃቸው በጎች ግራ ተጋብተዋል። እነሱ የሚፈልጉት ምግብና ውሃ ብቻ ነው።

መልክዬዲቅ ከወደቡ የምትወጣውን አንዲት ትንሽ መርከብ ተመለከቱ። ልክ አንድ አስረኛ ክፍያውን ከተቀበሉት በኋላ አብርሃምን ፈጽሞ እንዳላዩት ሁሉ ብላቴናውን ከእንግዲህ ፈጽሞ አያዩትም። ሥራቸው ይሄው ነው።

አማልክቱ እጣፈንታ የላቸውምና መሻቶችም ሊኖሯቸው አይገባም። እኒህ የሳሌም ንጉሥ ግን ብላቴናው እንዲቀናው አብዝተው ተመኙ።

ስሜን ቶሎ ሲረሳው መቻሉ ደግ አይደለም ሲሉ አሰቡ። ደግሜ ብነግረው ይሻል ነበር። ስለ እኔ በተናገረ ቁጥር እኔ መልክዳዲቅ ንጉሥ ሳሌም መሆኔን ይገልጽ ነበር።

ሰማያቱን ተመለከቱ፣ እፍረት ነገር እየተሰማቸው፣ እንዲህም አሉ፡- “ኔታዬ ሆይ እንደተናገርከው ዓለም ሁሉ የከንቱ ከንቱ መሆኑን አውቃለሁ። ነገር ግን ሽማግሌ ንጉሥ በመጠኑም ቢሆን በራሱ ሊኮራ የተገባ ነው።”

* * *

አፍሪካ የተለዩች ናት ሲል አሰበ ብላቴናው።

በታንጊየር ጠባብ ጎዳናዎች ዳር ካያቸው ቡና ቤቶች ጋር የሚመሳሰል ቡና ቤት ውስጥ ተቀምጧል። አንዳንዶቹ ሰዎች እየተቀባበሉ ትላልቅ ፒፓዎችን ያጨሳሉ። በጥቂት ሰዓታት ውስጥ ወንዶች እጅ ለእጅ ተያይዘው፣ ሴቶቹ ደግሞ ፈቃቸውን ተሸፋፍነው ሲተላለፉ፣ ቀላውስቱ ማማዎች ላይ እየወጡ

ሲቀድሱ - በአቅራቢያው የነበሩት ሰዎች ሁሉ ተንበርክከው ግንባራቸውን መሬት ሲያስነኩ ተመለከተ።

"የአረማዊያን ልማድ" አለ ለራሱ። በልጅነቱ ቤተክርስቲያን ውስጥ ቅዱስ ሳንቲያጎ ማታሞሮስ ሰይፉን መዝዞ በነጩ ፈረሱ ላይ ተቀምጦ ከሥሩ እንደነዚህ ያሉ ሰዎች ተንበርክከው ማየቱን አስታወሰ። ብላቴናው ሆዱን ባር ባር አለው፤ ከፍተኛ ብቸኝነትም ተሰማው። የአረማዊያኑ መልክ ክፋዎች መሆናቸውን ነገረው።

ከዚህም በላይ ለጉዞው ሲጣደፍ አንድ ወሳኝ ጉዳይ ዘንግቷል፤ እዚህ አገር አረብኛ ብቻ ነው የሚነገረው፤ ይህ ከሃብት ፍለጋ ጉዞው ሊያዘገየው የሚችል ጉዳይ ነው።

የቡና ቤቱ ባለቤት ወደ እርሱ ሲጠጋ ከጎን ያለው ጠረጴዛ ላይ ያለውን ዓይነት መጠጥ አዘዘ። ሲመጣ መጠጡ መራራ ሻይ ነው። ብላቴናው ወይን ይሻለኝ ነበር አለ።

ሆኖም ይህ አሁን አያስጨንቀውም። የሚያሳስበው ድብቅ ሃብቱና እሱን የሚያገኝበት መንገድ ብቻ ነው። ከበጎቹ ሽያጭ በቂ ገንዘብ አግኝቷል፤ ደግሞም ገንዘብ ካለ የሆነ ተአምር እንደሚኖር ያውቃል፤ ገንዘብ ያለው ሰው ፈጽሞ ብቸኛ አይሆንም። ብዙ ሳይቆይ፤ ምናልባትም በጥቂት ቀናት ውስጥ ፒራሚዶቹ ጋር ሲደርስ ይችላል። ከወርቅ የተሰራ የደረት ጥሩር የለበሱ አዛውንት መቼም ለስድስት በግ ብለው አይዋሹም።

አረጋዊው ሰው ስለ ምልክቶችና ስለ ንግሮች ተናግረው ነበር። ብላቴናው መንገዱን ሲያቋርጥ ስለ ንግሮች አሰበ። አረጋዊው ስለሚናገሩት ነገር ያውቃል። ብላቴናው ራሱም ቢሆን በአንዳሉዚያ መስኮች ያሳልፍ በነበረ ጊዜ መሬቱንና ሰማዩን በማየት ብቻ የትኛውን አቅጣጫ መከተል እንዳለበት

ያውቅ ነበር። የሆነች ወፍ አለች፤ የእሷ በአካባቢው መታየት እባብ በአቅራቢያው አለ ማለት ነው፤ የሆነ ባለ አበባ ተክል ደግሞ አለ፤ የእሱ መገኘት እዚያ አካባቢ ውሃ መኖሩን ያመለክታል። በጎቹ እንዲህ ያለውን መረዳታቸውን አስተምረውታል።

እግዚአብሔር በጎቹን የሚመራቸው ከሆነ ሰውንም ይመራዋል ብሎ አሰበ፤ ሃሳቡ ጥሩ ስሜት ፈጠረለት። የሻዩም ምሬት የቀነሰ መሰለው።

“ማነህ አንተ?” በስፓኒሽ ቋንቋ የሚጠይቅ ድምጽ ሰማ። ብላቴናው እፎይታ ተሰማው። ስለ ንግር እያሰበ እያለ የሆነ ሰው መጣለት።

“እንዴት ስፓኒሽ ልትናገር ቻልክ?” ጠየቀው። መጤው ሰው የምዕራባውያንን ልብስ የለበሰ ወጣት ነው። ከብላቴናው ጋር የዕድሜም የቁመትም እኩያው ይመስላል።

“እብዛኛው የዚህ አገር ሰው ስፓኒሽ ይናገራል። ከዚህ ስፔን የሁለት ሰዓት መንገድ ብቻ እኮ ነው የሚያስኬድህ።”

“ተቀመጥና የሆነ ነገር ልጋብዝህ” አለው ብላቴናው። “እስኪ ለእኔም አንድ ብርጭቆ ወይን እዘዝልኝ። ይሄን ሻይ አልወደድኩትም።”

“እዚህ አገር ወይን የለም” ወጣቱ ተናገረ። “ሃይማኖቱ ወይን መጠጣትን ይከለክላል።”

ከዚያም ብላቴናው ወደ ፒራሚዶቹ መሄድ እንዳለበት ሰወጣቱ ነገረው። ስለ ሃብቱ ሊነግረው ብሎ ለጥቂት ነው ካፋ የመለሰው። ቢነግረው ኖሮ አረቡ ልውሰድህና የተወሰነውን አካፍለኝ ማለቱ አይቀርም ነበር። በእጅ ያልገባን ነገር ስለመስጠት አረጋቂው የነገሩትን አልረሳም።

“እምትችል ከሆነ ብትወስደኝ ደስ ይለኛል። የመሪነትህን ዋጋ እክፍላለሁ።”

“እዚያ እንዴት እንደሚኬድ ታውቃለህ?” አዲሱ ሰው ጠየቀ።

የቡና ቤቱ ባለቤት አጠገባቸው ቆሞ ንግግራቸውን በአንክሮ እንደሚያዳምጥ አስተዋለ። የሰውየው ሁኔታ ምችት አልሰጠውም። ሆኖም መሪ አግኝቷልና እድሉን ለማስመለጥ አልፈለገም።

“የሰሃራ በረሃን ማቋረጥ ይኖርብሃል” አለ ወጣቱ። “እዚያ ደግሞ ገንዘብ ያስፈልግሃል። በቂ ገንዘብ ይኑርህ አይኑርህ ማወቅ አለብኝ።”

ጥያቄው እንግዳ ሆነበት። ቢሆንም አረጋዊውን አምኗቸዋል፤ እሳቸው “የሆነ ነገር ስትፈልግ ዓለም ሁሉ ታሳካው ዘንድ ሊተባበርህ ይነሳል” ብለውታል።

ገንዘቡን ከቦርሳው አወጣና ሰወጣቱ አሳየው። የቡና ቤቱ ባለቤትም ወደ እነሱ ቀርቦ ተመለከተ። ሁለቱ ሰዎች በአረብኛ ተነጋገሩ፤ ባለ ቡናቤቱ የተበሳጩ ይመስላል።

“እንወጣ” አለ አዲሱ ሰው። “እንድንወጣለት ይፈልጋል።” ብላቴናው እፎይታ ተሰማው። ሊከፍል ተነሳ፤ ባለቤቱ ግን ይዘት ብስጭትጭት እያለ ያናገረው ጀመር። ብላቴናው ጠንካራ ነው፤ ሊበቀለው ፈለገ፤ ሆኖም ያለው እሰው አገር ነው። አዲሱ ጓደኛው ባለቤቱን ወደ ጎን ገፋውና ብላቴናውን እየጎተተው ወጣ። “ገንዘብህን ሊወስድብህ ፈልጎ ነው” አለው። “ታንጊያር እንደተቀረው አፍሪካ አይደለችም። ወደብ ናት፤ ሁሉም ወደቦች ደግሞ የየራሳቸው ሌቦች አሏቸው።”

ብላቴናው አዲሱን ጓደኛውን አመነው። በአደገኛ ሁኔታ ውስጥ ረድቶታል። ገንዘቡን አወጣና ቆጠረው።

“ገጥሞች ጋር መድረስ እንችላለን” አለ ወጣቱ ገንዘቡን አየውሰደ።
“ገር ግን ሁለት ግመሎች መግዛት አለብኝ።”

በታንጊየር ጠባብ ጎዳናዎች አለፉ። በየቦታው የተለያዩ እቃዎች የሚሸጡባቸው መደብሮች አሉ። ትልቁ የመገበያያ ሜዳ ጋር ደረሱ። አልፍ አእላፍ ገበያተኞች ይከራከራሉ፤ ይገዛሉ፤ ይሸጣሉ። አትክልቶች ከደማዎች ጋር፤ ምንጣፎች ከትንባሆ ጋር ለሽያጭ ቀርበዋል። ብላቴናው ግን ዓይኑን ከአዲሱ ዓደኛው ላይ ፈጽሞ አልነቀለም። ገንዘቡን ሰጥቶታላ። እንዲመልስለት ሊጠይቀው አሰበና ወዳጅነታቸውን እንዳያበላሽው ሰግቶ ተወው። ምክንያቱም የዚህን ባእድ አገር ሰዎች አመል አያውቀውም።

‘በዓይኔ እከታተለዋለሁ’ አለ ለራሱ። እሱ ከዓደኛው በጥንካሬ እንደሚሻል ያውቃል።

በድንገት፣ በዚያ ወከባ መሐል እስከዛሬ ካያቸው ሁሉ በውበቷ የምታስደንቅ ጎራዴ ተመለከተ። ስስ የብር ክፈፍ የተሰራላት፣ እጅታዋ ጥቁር ሆኖ በከበሩ ድንጋዮች ያጌጠ ነው። ብላቴናው ከግብጽ ሲመለስ እንደሚገዛት ለራሱ ቃል ገባ።

“እስኪ የዚያን መደብር ባለቤት የጎራዴዎን ዋጋ ጠይቀው” አለው ዓደኛውን። ጎራዴዎ ላይ ሲያተኩር ለጥቂት ሰከንዶች ፈዝዞ እንደነበረ ተገነዘበ። ድንገት ደረቱ የተጫናት ይመስል ልቡ ተጨነቀች። ዞሮ ማየት ፈራ፤ ምን እንደሚገጥመው ያውቃልና። ያቺን ውብ ጎራዴ መመልከቱን ቀጠለ። ወደ ጎራው መመልከት ድፍረት እስኪያገኝ ድረስ።

በዙሪያው ያለው ላይ ታች የሚሉ፣ የሚጮሁና የሚገበያዩ ሰዎች፣ የማያውቃቸው ምግቦች መዓዛ ያለበት ገበያ ነው። ዓደኛውን ግን የትም ሊያገኘው አልቻለም።

ከጓደኛው ጋር ባጋጣሚ እንደተጠፋፉ ማመን ፈለገ። ስለዚህም ባለቤት ቆይቶ እስኪመጣ ድረስ ሊጠብቀው ወሰነ። እየጠበቀው እያለም አንድ ቁስ በአቅራቢያው ወዳለ ማማ ወጣና መቀደስ ጀመረ፤ ገበያተኛው ሁሉ በጉልበቱ ተንበርክኮ፤ በግንባሩ መሬት ላይ ተደፍቶ ቅዳሴውን ተቀበለው። ከዚያም ልክ እንደሰራተኛ ጉንዳዮች ሁሉም ጊዜያዊ መደብሮቻቸውን አፈራርሰው ሄዱ።

ፀሐይዋም እንደነሱ መሔድ ጀመረች። ብላቴናው ሰጥቂት ጊዜ እንቅስቃሴዋን ተከታተለ - በገበያው ዙሪያ ባሉት ነጫጭ ቤቶች ጀርባ እስክትሰወር ድረስ። የዚያኑ ቀን፣ ማለዳ ጸሐይዋ ስትወጣ እሱ ስድሳ በጎች ያሉት፣ አንዲትን ኮረዳ ለማግኘት የጓጓ እረኛ ነበረ። በዚያ ማለዳ በለመዳቸው መስኮች ሲያልፍ ወደፊት ምን እንደሚያጋጥመው ያውቅ ነበር። አሁን ግን፣ ፀሐይዋ መጥለቅ ስትጀምር፣ እሱ ያለው በባእድ ምድር ባእድ ሆኖ ቋንቋውን እንኳን መረዳት በማይችልበት የሰው አገር ነው። እረኝነቱ አብቅቷል፤ ደግሞም ምንም የለውም፤ እንደገና ከአዲስ ልጅምር ቢል እንኳን ገንዘብ የለውም።

'ይሄ ሁሉ የሆነው ጅንበር ወጥታ እስክትጠልቅ ባለው ጊዜ ነው' ብሎ አሰበ። ለራሱ አዘነ፤ ህይወቱ በድንገት በአስከፊ ሁኔታ በመለዋወጡም ሰቆቃው ከፋብት።

ማልቀስ በመፈለጉ እፍረት ተሰማው። በበጎቹ ፊት እንኳን አንብቶ አያውቅም። ነገር ግን ገበያው ባዶ ነው፤ ስለዚህም አነባ። ያነባው እግዚአብሔር ፍርዱን ስላለማስተካከሉና፣ በሕልማቸው የሚያምኑ ሰዎችን የሚቀጣው በዚህ መንገድ ስለመሆኑ ነው።

ከበጎቹ ጋር እያለሁ ደስተኛ ነበርኩ፤ በዙሪያዬ ያሉትንም አስደስታቸው ነበር። ስመጣ ያዩኝ ሰዎች በደስታ ይቀበሉኝ ነበር ብሎ አሰበ። አሁን ግን

የከፋኝ ብቸኛ ነኝ። አንድ ሰው ከድቆኛልና ምሬቴ ሊበዛና ሰው ማመኔም ሊጠፋ ነው። ድብቅ ሐብቴን አላገኘሁምና ድብቅ ሐብታቸውን ያገኙ ሰዎችን መጥላቴ ነው። ዓለምን መጨበጥ የሚያስችል አቅም ስለሌለኝ ባለኝ ትንሽ ነገር ተወስኜ ልቀርም ነው።

የተረፈውን ንብረቱን ለማየት ቦርሳውን ከፈተ፤ መርከቡ ላይ ሲበላው ከነበረው ሳንዱች የተረፈ ያገኝ ይሆናል። ማግኘት የቻለው ግን ከባዱን መጽሐፍ፣ ጃኬቱንና አረጋዊው የሰጡትን ሁለት ድንጋዮች ብቻ ነው።

ድንጋዮቹን ሲመለከት በሆነ ምክንያት እጄይታ ተሰማው። ስድስት በጎቹን ከወርቅ ከተሰራው የደረት ጥሩር ውስጥ በወጡ ሁለት ውድ ድንጋዮች ቀይሯቸዋል። ድንጋዮቹን ሽጦ የመመለሻ ትኬት መግዛት ይችላል። አሁን ግን የበለጠ ብልጥ መሆን አለብኝ ብሎ አሰበ ድንጋዮቹን ከቦርሳው አውጥቶ ኪሱ ውስጥ እየጨመራቸው። ይህ የወደብ ከተማ ነው፤ እናም ጓደኛው የነገረው ብቸኛው ሐቅ እዚህ ከተማ ሌቦች መብዛታቸው ነው።

የቡና ቤቱ ባለቤት ለምን ተበሳጭቶ እንደነበረ አሁን ገባው፡- ያንን ሰው እንደሚመኘው ሊነገረው እየሞከረ ነበር "እኔ እንደማንም ሰው ዓለምን የማየው በሆነው ሳይሆን እንዲሆንልኝ በምመኝበት ዓይን ነው።"

ጣቶቹን በድንጋዮቹ ላይ በዝግታ እያመላለሰ መቀት - ቅዝቃዜያቸውንና መለስለስ መሻከራቸውን ይመረምር ገባ። እነሱ ነበሩ ሃብቶቹ። እነሱን መያዙ ብቻ የተሻለ ስሜት ፈጠረለት። ድንጋዮቹ አረጋዊውን አስታወሱት።

"አንተ የሆነ ነገር ስትፈልግ ዓለም ሁሉ ሊተባበርህ ይነሳል" ብለውታል።

የአረጋዊው አባባል ውስጥ ያለውን እውነት ለመረዳት ሞከረ። አሁን ያለው የራሴ የሚለው አንድ ሳንቲም፣ የሚጠብቀው አንድ በግ እንኳን ሳይኖረው

የተራቆተ የገበያ ሥፍራ ላይ ነው። ድንጋዮቹ ግን ከገገሥ ጋር የመገናኘቱ ማረጋገጫዎች ናቸው - የብላቴናውን ያለፈ ህይወት ጠንቅቆ ከሚያውቅ ገገሥ ጋር።

“ዑሪምና ቱሚም ይባላሉ። ንግሮችህን ለማንበብ ይረዱሃል።” ብላቴናው ቦርሳው ውስጥ ከተታቸውና ሊፈትናቸው ወሰነ። አረጋዊው ጥያቄውን ግልጽ መሆን እንዳለበት ነግረውታል፤ ለዚህ ደግሞ መጀመሪያ የሚፈልገውን ማወቅ አለበት። ስለዚህም የአረጋዊው ባርከት አሁንም አብሮት ስለመኖሩ ጠየቀ።

አንደኛውን ድንጋይ አወጣ። “አዎ” የሚል ሆነ።

“ሃብቴን አገኛለሁን?” ጠየቀ። እጁን ከቦርሳው ውስጥ ከትቶ አንዳቸውን ለማውጣት ዳሰሰ። በዚህ ጊዜ ሁለቱም ተገፍተው ቦርሳው ውስጥ ባለ አንድ ቀዳዳ መሬት ወደቁ። ብላቴናው እስከዛሬ ቦርሳው ቀዳዳ እንዳለው አያውቅም ነበር። ተንበርክኮ ዑሪምና ቱሚምን አነሳና ወደ ቦርሳው መለሳቸው። መሬት ሆነው ባያቸው ቅጽበት ግን ሌላ የአረጋዊው ንግግር ታወሰው።

“ንግሮችህን ለይተህ እወቅና ተከተላቸው” ብለውታል አዛውንቱ ገገሥ።

አንድ ንግር። ብላቴናው ለራሱ ፈገግ አለ። ድንጋዮቹን ወደ ቦርሳው መለሳቸው። ቀዳዳውን መጠን አሳሳሰበውም፤ ድንጋዮቹ በፈለጉ ጊዜ ሊወድቁ ይችላሉ። ሰዎች ከእጣ ፈንታቸው እንዳያርቋቸው ሲባል ሊጠይቋቸው የማይገቡ ጥያቄዎች እንዳሉ ተምሯል። “የራሴን ውሳኔ ለመወሰን ቃል ገብቻለሁ” የራሱ ጆሮዎች ብቻ ሊሰሙት በሚችሉት ድምጽ ተናገረ።

ነገር ግን ድንጋዮቹ አረጋገጧል አሁንም አብረውት እንዳሉ ነግረውታል። ይህ ደግሞ የበለጠ ልቦ መሰሉ አደረገው። ባዶውን የገበያ ሥፍራ በድጋሚ ተመለከተው፤ አሁን ተስፋ መቀረጡ ቀንሷል። ይህ ባሕድ ምድር ሳይሆን አዲስ ምድር ነው።

ለነገሩ እሱም ሁልጊዜ የሚፈልገው አዳዲስ ሥፍራዎችን ማወቅ ነው። ፒራሚዶቹ ጋር ባይደርስ እንኳን ከሚያውቃቸው ሁሉ እረኞች የበለጠ ርቆ ተጉዟል። ምንው ሁለት ሰዓት በመርከብ ተጉዘው የሚያጋጥሟቸውን የተለዩ ነገሮች ባወቁ። የእሱ ዓለም ለጊዜው ባዶ የገበያ ሥፍራ ቢሆንም፤ በሀይወት ተሞልቶ አይቶታል፤ ያየውንም ፈጽሞ አይዘነጋውም። ጎራዴዎን አስታወሳት። ስለ እሷ ማሰብ በጥቂቱ ስሜቱን ጎዳው፤ ነገር ግን እሷን የመሰለ ጎራዴ ከዛሬ በፊት አይቶ አያውቅም። እነዚህን ሃሳቦች እያብሰሰለለ እያለ ራሱን አንደ አንድ በሌባ የተዘረፈ ምስኪን ወይም ሐብት ፍለጋ እንደሚጓዝ ጀብደኛ መቁጠር እንዳለበት ሊመርጥ እንደሚገባ ተገነዘበ።

"እኔ ሐብት ፍለጋ የወጣሁ ጀብደኛ ነኝ" አለ ለራሱ።

* * *

የሆነ ሰው ቀሰቀሰው። ገበያው መሐል እንቅልፍ ጥሎት ነበር፤ አሁን ደግሞ አካባቢው ነፍስ እየዘራ ነው። ቀና ብሎ ዙሪያውን ተመለከተ፤ በጎቹን በዓይኑ እየፈለገ፤ ወዲያው ግን አዲስ ዓለም ውስጥ እንዳለ አስተዋለ። በማዘን ፈንታ ተደሰተ። ለበጎቹ ምግብና ውሃ ፍለጋ መንከራተት አይጠበቅበትም፤ ይልቁንም ሐብት ፍለጋ ይሄዳል። ኪሱ ውስጥ ሽራፊ ሳንቲም ባይኖረውም እምነት አለው። በመጻሕፍት እንደሚያደንቃቸው ጀብደኞች ለመሆን ማታ ወስኗል።

በገበያው መሐል ዝግ ብሎ ተጓዘ። ነጋዴዎቹ መደበቻቸውን እያበጁኛ ነው። ልጁም አንዱን ከረሜላ ሻጭ በማበጃጅቱ ሥራ አገዘው። ከረሜላ ሻጭ ፈገግተኛ ነው። ደስተኛ ነው። የህይወቱ ዓላማ ገብቶታል። ስለዚህ ሥራ ለመጀመር ዝግጁ ነው።

የነጋዴው ፈገግታ ምስጢራዊውን አረጋዊ ንጉሥ አስታወሰው። "ይሄ ከረሜላ ሻጭ ከረሜላ የሚሰራው መሥራት የሚፈልገው ይህንን በመሆኑ ነው" ብሎ አሰበ ብላቴናው። አዛውንቱ እንዳደረጉት እሱም አንድ ሰው ወደ እጣፈንታው መቃረብ አስመቃረቡን መረዳት እንደሚችል ተገነዘበ ሰውየውን በማየት ብቻ። ቀላል ነው። ሆኖም ከዚህ በፊት ሞክሬው አላውቅም ሲል አሰበ።

መደቡ ከተስተካከለት በኋላ ከረሜላ ሻጭ በዚያ ጠዋት መጀመሪያ የሠራትን ጣፋጭ ለብላቴናው ሰጠው። ብላቴናው አመስግኖት እየበላት ወደ መንገድ ገባ። ትንሽ ርቀት እንደሄደ የነጋዴውን መደብ እየዘረጉ እያለ ሁለት ሰዎች አንደኛው በስፓኒሽ ሌላኛው ደግሞ በአረብኛ ይነጋገሩ እንደነበር አስታወሰ።

ደግሞ ሙሉ በሙሉ ተግባብተው ነበር። የቃላት ጥገኛ ያልሆነ ቋንቋ መኖር አሰበት ብሎ አሰበ ብላቴናው። እሱ ራሱ ከበጎቹ ጋር ሲያደርገው ኖሯል። አሁን ደግሞ ሰዎች ሲጠቀሙበት አጋጠመው።

ብዙ አዳዲስ ነገሮችን እየተማረ ነው። አንዳንዶቹን ቀድሞውኑ ቢያውቃቸውም አስበባቸው አያውቅም ነበር። አስበባቸው የማያውቀው ደግሞ ስለለመዳቸው ነው። እንዲህ አሰበ። ይህንን ቃላት የለሽ ቋንቋ መረዳት ከቻልኩ፣ ዓለምን መረዳት እችላለሁ።

ዘና - ረጋ ብሎ በታንጊየር ጠባብ ጎዳናዎች ለማለፍ ወሰነ፤ ንግሮችን ማንበብ የሚችለው በዚህ መንገድ ብቻ ነው። ብዙ ትእግስት

እንደሚያስፈልገው ያውቃል፤ እረኞች ደግሞ መታገስን ተከነውታል።
አሁንም በዚህ ባእድ መሬት የሚጠቀምበት እውቀት ከበጎቹ የተማረው
መሆኑን አስተዋለ።

"ሁሉም ነገር አንድ ነው" ብለዋል አረጋዊው።

* * *

ክሪስታል ሻጩ ከእንቅልፉ ሲነቃ ዛሬም እንደሌላው ቀን ጨንቆት ነበር።
እዚህ ቦታ ሰላሳ ዓመት ቆይቷል። ጥቂት ሽማቾች ብቻ በሚያልፉበት
ኮረብታማ መንገድ ላይ ባለች መደብሩ ውስጥ። አሁን ምንም ነገር
ለመለወጥ ዘግይቷል - የሚያውቀው ብቸኛ ነገር ክሪስታል መሸጥና መግዛት
ነው። መደብሩ የአረብ ነጋዴዎችን፣ የፈረንሳይና የእንግሊዝ የስነምድር
ተመራማሪዎችን እንዲሁም የጅርመን ወታደሮችን በመሳሰሉ ባለጸጎች
የሚጨናነቅበት ጊዜ ነበር። በነዚያ ጊዜያት ክሪስታል መሸጥ ሀሪፍ ተግባር
ነበር፤ እሱም ባለፀጋ እንደሚሆንና ሲሸመግልም ቆንጆ ቆንጆ ወይዛዝርት
ግራና ቀኝ እንደሚያጅቡት ያስብ ነበር።

ነገር ግን ቀስ በቀስ ታንጊዮር ተለወጠች። ጎረቤቷ ሴዩታ ከተማ ከታንጊዮር
ፈጥና ተመነደገች፤ ስለዚህም ንግዱ ቀዘቀዘ። በአቅራቢያው ያሉ ነጋዴዎች
ታንጊዮርን ጥለው ሲሄዱ ጥቂት ትናንሽ ሱቆች ብቻ ኮረብታው ላይ ቀሩ።
እነዚህን ጥቂት ትናንሽ መደብሮች ለመጎብኘት ብሎ ኮረብታውን የሚወጣ
ገበያተኛ አልነበረም።

ክሪስታል ሻጩ ግን ምርጫ አልነበረውም። ከሀይወቱ ላይ ሰላሳውን
ዓመታት ያሳለፈው ክሪስታሎችን በመግዛትና በመሸጥ ነው፤ አሁን ደግሞ
ሌላ ነገር ለማድረግ ዘግይቷል።

ሙሉ ጠዋቱን ያሳለፈው አልፎ አልፎ መንገዱ ላይ ሐይቅ-መጣ የሚሉትን ሰዎች እያስተዋለ ነው። ይህንንም ሲያደርግ አመታት ተቆጥረዋል፤ ስለሆነም አላፊ አግዳሚውን መንቀሳቀሻ ጊዜ አውቆታል። ሆኖም ልክ ከምሳ ሰዓት በፊት አንድ ልጅ መደብሩ ፊት ለፊት ተገተረ። አለባበሱ ደህና ነው፤ ክሪስታል ሻጩ ግን በልምድ ባካበተው ብቃት፤ ልጁ የሚገዛበት ምንም ገንዘብ እንደሌለው መረዳት ችሏል። ነገር ግን ነጋዴው ልጁ እስኪሄድለት ድረስ ምሳውን ለማዘግየት ወሰነ።

* * *

በሩ ላይ የተሰቀለ አንድ ካርቶን መደብሩ ውስጥ አያሌ ቋንቋዎች እንደሚነገሩ ያስታውቃል። ብላቴናው ገንዘብ መቀበያው ጀርባ አንድ ሰው ተመለከተ።

"መስኮቱ ላይ ያሉትን ጠርሙሶች ልወሰውላቸው እችላለሁ።" አለ ብላቴናው "በዚህ ሁኔታቸው ማንም ሊገዛቸው ፍላጎት አይኖረውም።"

ሰውየው በፀጥታ ተመለከተው።

"አንተ ደግሞ በለውጡ የሚበላ ነገር ትሰጠኛለህ።"

ሰውየው አሁንም አልተናገረም፤ ብላቴናው ግን ራሱ መወሰን እንዳለበት ገባው። ቦርሳው ውስጥ ጃኬቱ አለ - በረሃው ውስጥ ደግሞ ጃኬት አያስፈልገውም። ስለዚህ ከቦርሳው አወጣውና ጠርሙሶቹን መወልወል ጀመረ። በግማሽ ሰዓት ውስጥ መስኮቱ ላይ የነበሩትን ጠርሙሶች ወልውሎ ጨረሰ። እሱ እየወለወለ ሳለ ሁለት ገበያተኞች ወደ መደብሩ ገብተው ክሪስታል ገዝተው ወጥተዋል።

ማጽዳቱን ሲያጠናቅቅ ሰውየውን የሚበላ ነገር ጠየቀው። ክሪስታል ነጋዴውም "እንሂድና ምሳ እንብላ፤" አለው።

በሩ ላይ ምልክት አስቀምጠው ወደ አንድ ትንሽ ያህ ወገን ሲሄዱ። ካሬ ውስጥ የነበረው ብቸኛ ጠረጴዛ ጋር እንደተቀመጡ፤ ክሪስታል ነጋዴው ሳቀ።

"መወልወል አልነበረብህም" ነጋዴው ተናገረ። "ቅዱስ ቁርአን የተራበን ሰው እንድንመግብ ያስገድደናል።"

"ታዲያ ስወለውል ሰምን ዝም አልከኝ?" ጠየቀው ብላቴናው

"ምክንያቱም ክሪስታሎቹ ቆሽሽው ነበር። እኔ እና አንተ ደግሞ አእምሯችንን ከአሉታዊ ሃሳቦች ማጽዳት አለብን።"

እየበሉ እያለ ነጋዴው ወደ ብላቴናው ዞር፤ "መደብሬ ውስጥ ብትሰራ ደስ ይለኛል። አንተ እየሰራህ እያለ ሁሉን ገዢዎች መጥተው ነበር ዛሬ፤ ይህ ደግሞ ጥሩ ንግር ነው" አለው።

ብላቴናው በበኩሉ ሰዎች ስለንግር ብዙ ያወራሉ። ሆኖም የሚሉትን አያውቁም - ልክ እኔ ከበጎቼ ጋር በቃላት አልባ ቋንቋ መግባባቴን ሳልረዳ እንደቆየሁት ማለት ነው፤ ብሎ አሰበ።

"እኔ ጋር ተቀጥረህ መሥራት ትፈልጋለህ?" ነጋዴው ጠየቀ።

"ዛሬ ልሰራለህ እችላለሁ" ብላቴናው መለሰ። "ሌሊቱን ሙሉ ጎህ እስኪቀድ ድረስ መደብሩ ውስጥ ያሉትን ሁሉንም ክሪስታሎች አፀዳልሃለሁ። በምላሹ ነገ ግብጽ የምሔድበት ገንዘብ ያስፈልገኛል።"

ነጋዴው ሳቀ። "ክሪስታሎቹን ዓመት ሙሉ ብታጸዳ እንኳ... አያንዳንዱን ሸጠህልኝ ጥሩ ጉርሻ ብታገኝም እንኳ፤ ግብጽ ለመግባት ተጨማሪ ገንዘብ መበደር ይኖርብሃል። በዚህና በግብጽ መካከል በሺህ የሚቆጠሩ ኪሎሜትሮች የሚረዝም እልም ያለ በረሃ ይጠብቅሃል።"

ለጥቂት ጊዜ ያህል ከተማዋ ያንቀላፋች እስኪመስል ድረስ የሚከብድ ጸጥታ መሐላቸው ሰፊነ። ከገበያው ቦታ የሚመጡ ድምጾች፣ ከነጋዴዎቹ የሚለማ ክርክር፣ ማማው ላይ ወጥተው የሚቀድሱ ሰዎች ዝማሬ የለም። ተስፋ የለም፣ ጉዞ የለም፣ አረጋዊ ንጉሥ ወይም እጣፋንታዎች የሉም፣ ድብቅ ሃብት የለም፣ ፒራሚዶችም የሉም። የብላቴናው ነፍስ ጭጭ ብላለችና ዓለም ሁሉ ጭጭ ያለ መሰለው። ብላቴናው ምነው በሞትኩና ሁሉ ነገር በዚያች ቅጽበት በተቋጨ ብሎ እያሰበ ዓይኖቹን በሩ ላይ ተክሎ ፈዝሷል።

ነጋዴው ብላቴናውን በጭንቀት ተመለከተው። ጠዋት ያየው ደስታ በሙሉ ድንገት ጠፍቷል።

"ወደ አገርህ መመለስ የሚያስችልህን ገንዘብ ልሰጥህ እችላለሁ" አለ ክሪስታል ነጋዴው።

ብላቴናውም ምንም አላለም። ተነሳና ልብሱን አስተካክሎ ቦርሳውን አነሳ።

"አብሬህ እሰራለሁ" አለ በመጨረሻ።

ከሌላ ረጅም ዝምታ በኋላ ደግሞ ቀጠለ፤ "ጥቂት በጎች ለመግዛት ገንዘብ ያስፈልገኛል።"

ክፍል ሁለት

ብላቴናው ለክሪስታል ነጋዴው ወር ገደማ ሰራሰትና ሥራው የሚያስደስተው ዓይነት ሥራ አለመሆኑን ተረዳ። ነጋዴው ከገንዘብ መክፈያው ጀርባ ሆኖ ቀኑን ሙሉ ብላቴናውን ክሪስታሎቹን በጥንቃቄ እንዲይዛቸው፣ እንዲሰብራቸው ለማስጠንቀቅ ሲያጉተመትም ይውላል።

ብላቴናው እዚህ ያቆየው ምንም እንኳን ነጋዴው ነዝናዛ ብጤ ቢሆንም ለእሱ ያለው ቀረቤታ ጥሩ መሆኑ ነው። ብላቴናው በየሽጠው ክሪስታል ጥሩ ጉርሻ ስለሚቀበል ገንዘብ ማጠራቀም ጀምሯል። ዛሬ ጠዋት ሂሳቡን አሰላ። እንደሰሞኑ በየቀኑ እንኳን ቢሰራ ጥቂት በጎች ለመግዛት ዓመት ያስፈልገዋል።

"ለክሪስታሎቹ ማሳያ ሳጥን ልሰራላቸው አፈልጋለሁ" አለው ብላቴናው ነጋዴውን። "እደጅ አስቀምጠነው በኮረብታው ሥር የሚያልፉትን ሰዎች መሳብ እንችላለን።"

“ኖሮኝ አያውቅም” ነጋዴው መለለለት። “ለዎች ሲተላለፉ ይጥሉትና ክሪስታሎች ይሰጣበራሉ።”

“አየህ፤ በጎቼን ሳሰማራ እባብ ቢያጋጥመኝ አንዳቸው ሲሞቱብኝ ይችላሉ። ነገር ግን የበጎችና የእረኞች ህይወት ሁሌም እንደዚህ ነው።”

ነጋዴው ሶስት ክሪስታሎችን መግዛት ወደሚፈልገው ገዢ ዞረ። አሁን ከመቼውም ጊዜ የበለጠ ገበያ ኖሮታል፤ የኮረብታው መንገድ ከታንጊየር ዋነኛ መስህቦች አንዱ የነበረበት የጥንቱ ዘመን የተመለሰ ሁሉ ይመስለዋል።

“ንግዳችን ተሻሽሏል” አለው ብላቴናውን ገዢው ከሔደ በኋላ።

“የእኔ ገቢ ከፍ ብሏል፤ አንተም በቅርቡ ወደ በጎችህ መመለስ ትችላለህ። ከዚህ በላይ ምን አስመኘህ?”

“ለንግሮቹ ምላሽ መስጠት ስላለብን ነዋ” አለው ብላቴናው ያለውን ማለት ሳያስብ፤ ነጋዴው አረጋዊውን ንጉሥ አግኝቷቸው አያውቅም።

“ለእገዛ የመመረጥ መርህ ይባላል፤ የጀማሪ እድል። ምክንያቱም ህይወት እጣፈንታህን እንድታሳካ ትፈልጋለች” ብለዋል አረጋዊው ንጉሥ።

ሆኖም ነጋዴው ብላቴናው ያለው ገብቶታል። ከመነሻው የብላቴናው ወደ መደብሩ መምጣት በራሱ ንግር ነበር፤ ቀስ በቀስ ገንዘብ ካዝናውን እየሞላው ሲመጣ ደግሞ ብላቴናውን መቅጠሩ የሚያጸጽተው አልሆነም። ክሪስታሎቹ አይሸጡም ብሉ ለብላቴናው ቃል የገባለት ጉርሻ ትልቅ በመሆኑ አሁን ብላቴናው የማይገባውን ክፍያ እያገኘ እንደሆነ ግን ተሰምቶታል። ደግሞም ቶሎ ወደበጎቹ ይሄዳል ብሉ አስቦ ነበር።

"ወደ ፒራሚዶች ለምን መሔድ ፈለግህ?" ሲል ጠየቀው የማሳያ ሳፕን ሃሳብ ለማረሳሳት።

"በየጊዜው ስለ እነሱ እሰማ ስለነበር" ብሎ መለሰ ብላቴናው ስለህልሙ ምንም ሳያነሳ። ድብቁ ሃብት አሁን ስሜት የሚጎዳ ትዝታ ሆኖበታል፤ ስለዚህም እሱን ላለማሰብ ይሞክራል።

"ፒራሚዶችን ለማየት ብቻ ሲል በረሃውን ማቋረጥ የሚፈልግ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም" አለ ነጋዴው። "እነሱ እኮ የድንጋይ ክምር ናቸው። አንተም ጓርህ ልትሰራቸው ትችላለህ።"

"የመጓዝ ህልም ኖርህ አያውቅም" ሲል ብላቴናው፣ ነጋዴው ወደ መደብሩ ወደገባው ገበያተኛ ሄደ።

ከሁለት ቀናት በኋላ ነጋዴው ብላቴናውን ስለማሳያው ሳፕን አዋራው።

"ለውጥ ብዙም አልወድም" አለው። "እኔና አንተ እንደ ባለፀጋው ሐሰን አይደለንም። እሱ ሲገዛ ስህተት ቢሰራ ኪሳራው ብዙም አይጎዳውም። እኛ ግን በስህተታችን ምክንያት እንማቅቃለን።"

'እውነቱን እኮ ነው' ብሎ አለበ ብላቴናው በሃዘኔታ።

"ማሳያው የሚያስፈልገን ለምን ይመስልሃል?"

"በፍጥነት ወደ በጎቼ መመለስ እፈልጋለሁ። እድል በቀናችን ሰዓት እድላችንን መጠቀም አለብን፤ እሷ ልትረዳን የምትሰራውን ያህል እኛም በመስራት ልናገዛት ይገባል። ለእገዛ የመመረጥ መርህ ይባላል። ወይም የጀማሪ እድል።"

ነጋዴው ለአፍታ ዝም አለ። ከዚያም እንዲህ አለ፡- "ነቢያችን ቁርአንን ሰጡን፤ በሕይወት ዘመናችን ልናከናውናቸው የሚገቡንን አምስት ግዴታዎችም ተወልደን። ከእነዚህ ዋነኛው በአንድ አምላክ ማመን ነው። ሌሎቹ በቀን አምስት ጊዜ መጸለይ፣ በረመዳን ወራት መጸም፣ ለድሆች መመጽወት።"

እዚህ ላይ አቆመው። ስለ ነቢዩ ሲናገር ዓይኖቹ በእንባ ተሞሉ። ሃይማኖተኛ ሰው ነው፤ ትእግስት ባይኖረውም ከሙስሊም ሕግ ጋር ተስማምቶ መኖር ይፈልጋል።

"አምስተኛው ግዴታ ምንድነው?" ጠየቀ ብላቴናው።

"በቀደምለት የመጓዝ ህልም ኖሮህ አያውቅም ብለኸኝ ነበረ" መለሰ ነጋዴው። "የእያንዳንዱ ሙስሊም አምስተኛው ግዴታ ቅዱስ ጉዞ ነው። በህይወታችን ቢያንስ አንድ ጊዜ ቅድስት መዲናችንን መካን መጎብኘት እንገደዳለን።"

"መካ ከፕራሚዶቹም በጣም ትርቃለች። ወጣት እያለሁ እመኝ የነበረው በቂ ገንዘብ ሰብስቤ ይህቺን መደብር መክፈት ነበር። አንድ ቀን ሀብታም ሆኜ ወደ መካ መሔድ የምችልም ይመስለኝ ነበር። ገንዘቡን ሳገኝ ይህን መደብር በአደራ የምሰጠው ሰው አጣሁ፤ ክሪስታሎች ጥንቃቄ የሚፈልጉ አቃዎች ናቸው። በዚያው ጊዜ ሰዎች በመደብራ በኩል እያለፉ ወደ መካ ይጓዛሉ። አንዳንዶቹ ሃብታሞች በመሆናቸው በሀብረት ሆነው ግመሎቻቸው ላይ ተቀምጠው፤ አገልጋዮቻቸውን አስከትለው ይሔዳሉ። አብዛኞቹ ተጓገሮች ግን ከእኔ የባሉ ድሆች ነበሩ።"

"መካ የሔዱ ሁሉ በመሔዳቸው ይደሰታሉ። የጉዟቸውን ትእምርቶች በቤቶቻቸው በሮች ላይ ያደርጋሉ። ከእነዚህ መሀል አንዱ የሆነው ጫማ

ሰፊው መካ ለመድረስ ዓመት ያህል በበረሃው ውስጥ ተጉዟል፤ ነገር ግን ታንጊዮር ቆዳ ለመግዛት እንደመንከራተት የሚያደክመኝ የለም ይላል።”

“ታዲያ አሁን መካ ለምን አትሔድም?” ብላቴናው ጠየቀው። በህይወት ያቆየኝ ስለ መካ ማሰቤ ነው። እሱ ነው ሁሉ ነገር ተመሳሳይ በሆነብኝ ዘመን፤ ከነዚህ አፍ የለሽ ክሪስታሎች ጋር፤ ምሳና ራቴን መቀየሪያ በሌለው አስቀያሚ ሻይ ቤት እየተመገብኩ እንድቆይ የረዳኝ። ህልሜ እውን ከሆነ በኋላ በህይወት የምቆይበት ምክንያት እንዳላጣ አሰጋለሁ።

“አንተ ስለበጎችህና ስለ ፒራሚዶች ታልማለህ፤ አንተ ግን ከእኔ ትለያለህ፤ ምክንያቱም ህልሞችህን እውን ማድረግ ትፈልጋለህ። እኔ ስለመካ ማለም ብቻ ነው የምፈልገው። በረሃውን ስለማቋረጥ፤ የቅድስ አለት አደባባይ ጋር ስለመድረስ፤ እሱንም ከመዳሰሴ በፊት በዙሪያው ሰባት ጊዜ ስለመዞር ሺ ጊዜ አስቤያለሁ። ከጎኔ እና ከፊቴ ስለሚሆኑ ሰዎች፤ ስለምንለዋወጣቸው ሐሳቦችና ስለጸሎቶቻችን ብዙ ጊዜ አስቤያለሁ። ሆኖም እንዳያስከፋኝ ስለምፈራ ሳልመው መኖርን መርጫለሁ።

የዚያኑ ቀን ነጋዴው ማሳያውን ሳጥን ይሰራ ዘንድ ለብላቴናው ፈቀደለት። የሁሉም ሰው ህልም በተመሳሳይ መንገድ እውን አይሆንም።

* * *

ሌሎች ሁለት ወራት አለፉ፤ ማሳያው መደርደሪያ ብዙ ገዢዎችን ወደ መደብሩ ሳበ። ብላቴናው በተጨማሪ ስድስት ወራት ከሰራ ወደ ስፔን ተመልሶ ስድሳ በጎች፤ እንደገናም ስድሳ በጎች መግዛት እንደሚችል ገመተ። ከዓመት ባነለ ጊዜ የበጎቹን ቁጥር እጥፍ ያደርሳል፤ ከዚያም አሁን ባእድ

ቋንቋቸውንም ስለሚናገር ከአረቦች ጋር በጋራ መነገድ ይጀምራል። ገበያ ውስጥ ከአንቅልፍ ከነቃበት ማለዳ ወዲህ ዑሚምና ቱሪም አልተጠቀመባቸውም፤ ምክንያቱም መካ ለነጋዴው የራቀቸውን ያህል ግብጽም ለእሱ ሩቅ ህልሙ ሆናለች። ለማንኛውም አሁን በሥራው ደስተኛ ሆኗል፤ የሚያስበውም ስኬታማ ሆኖ የታሪፋን መሬት መልሶ ስለሚረገጥበት ጊዜ ብቻ ነው።

"ምንጊዜም የምትፈልገውን ነገር ምንነት ማወቅ አለብህ" ብለውታል አረጋዊው ንጉሥ። የሚፈልገውን አውቆታል፤ እሱንም ለማግኘት እየተጋ ነው። በዚህ ባእድ ምድር መርጋት፣ ከሌባ ጋር መገናኘት፣ አንድ ሳንቲም ሳያወጣ የመንጋውን ቁጥር እጥፍ ማድረስ ይሆናል የእሱ ድብቅ ሃብት።

በራሱ ይኮራል። ክሪስታል ለመሸጥ መዋዋልንና ንግግር የለሹን ቋንቋ የመሳሰሉ ጠቃሚ ትምህርቶችን ቀስሟል - ስለ ንግሮችም ጭምር። አንድ ከሰዓት በኋላ የሆነ ሰው ኮረብታው ላይ ተቀምጦ ኮረብታውን ወጥቶ እንዲያ ደክሞት የሚጠጣ ነገር ባለማግኘቱ ነጋዴውን አናገረው።

"ወደ ኮረብታው ለሚወጡ ሰዎች ሻይ እንሸጥላቸው።"

"ምን እዚህ ሰፈር ሁሉም ባለ ሻይ ቤት ነው" አለ ነጋዴው።

"እኛ ግን ሻዩን በክሪስታል ብርጭቆዎች መሸጥ እንችላለን። ሰዎች ሻዩን ይወዱልናል፤ ብርጭቆዎቹንም የመግዛት ፍላጎት ያድርባቸዋል። ውበት ትልቁ የሰዎች አማላይ ኃይል መሆኑን ለምቻለሁ።"

ነጋዴው አልመለሰሰትም ነበር። ሆኖም የዚያኑ ቀን ከሰዓት ጸሎቶቹን ካደረሰና መደብሩን ከዘጋ በኋላ ሁቃህ የሚባለውንና ያንን አረቦቹ ሲጠቀሙበት ያየውን አስገራሚ ፒፓ ሊያጋራው ብላቴናውን ጋበዘው።

"ምንድነው የምትሻው?" ጠየቀ ነጋዴው።

"ነግራለሁ እኮ። መልሼ በጎቼን መግዛት እፈልጋለሁ፤ ስለዚህም ገንዘብ ማግኘት አለብኝ።"

ነጋዴው ሁቃሁ ውስጥ አዳዲስ ከሰሎች ጨመረበትና በኃይል ሳበለት።

"በዚህ መደብር ሰላሳ ዓመት በላይ ሰርቻለሁ። መጥፎውን ከጥሩው ክሪስታል መለየት እችላለሁ፤ ስለ ክሪስታል የማላውቀው የለም። ቅርፆቼንም ባህሪያቱንም አውቃቸዋለሁ። ሻይ በክሪስታል ከሸጥን መደብሩ መስፋፋቱ ነው።"

"ታዲያ ይህ ጥሩ አይደለም?"

"ካለሁበት ሁኔታ ጋር ተላምጃለሁ። አንተ ከመምጣትህ በፊት፣ ወዳጆቼ በኪሣራም ይሁን በብልጽግና ሲለዋወጡ እኔ ግን እዚህ ተመሳሳይ ስፍራ ምን ያህል ጊዜ እንዳሳለፍኩ እያሰብኩ ነበር። አሁን ያን ያህል መጥፎ እንዳልሆነ ገብቶኛል። መደብሩ ሁሌም እንዲሆን በምፈልገው መጠን ነው ያለው። ምንም ነገር መሰወጥ አልፈልግም፤ ምክንያቱም ለውጥን እንዴት መቀበል እንደምችል አላውቅም። ኑሮዬን ለምጀዋለሁ።"

ብላቴናው ምን መናገር እንዳለበት አላውቀም። ነጋዴው ቀጠለ፤ "አንተ እውነተኛ በረከቴ ነህ። ዛሬ ከዚህ በፊት ያላየሁትን ነገር ተረዳሁ፡- ችላ የተባለ ቡራኬ እርግማን ይሆናል። በህይወቴ ሌላ ነገር አልፈልግም። አንተ ግን ወደ ብልጽግናና ፈጽሞ ወዳላየኳቸው አድማሳት እንዳይ እያስገደድክኝ ነው። አሁን አየኳቸው፤ አማራጮቼ እንዴት ብዙ እንደሆኑ ተረዳሁ፤ ከመምጣትህ በፊት ከተሰማኝ የከፋ ነገር እየተሰማኝ ነው። ምክንያቱ

ልፈጽማቸው የሚገቡ ነገሮችንና ላከናውናቸው ግን አስመራላጊን ማወቁ ነው።”

ለታሪፋው ዳቦ ጋጋሪ ምንም ከመናገር መቆጠቤ ደግ ነበር ሲል አሰብ ብላቴናው።

ጀንበር መጥለቅ ስትጀምርም ፒፓውን እየተቀባበሉ ማጨስ ቀጥለዋል። የሚያወሩት በአረብኛ ነበር፤ በዚህ ደግሞ ብላቴናው ኩራት ተሰምቶታል። በጎቹ ስለዚህ ዓለም ማንኛውንም ነገር ሊያስተምሩት እንደሚችሉ የሚያምንበት ጊዜ ነበረ። አረብኛ ግን ፈጽሞ ሊያስተምሩት አይችሉም ነበረ።

ነጋዴውን እያሰበ በዚህ ዓለም ላይ በጎቹ ሊያስተምሩኝ የማይችሏቸው ሌሎች ነገሮችም ሳይኖሩ አይቀሩም ብሎ አሰላሰለ። አዎን፤ የሚያደርጉት ነገር ቢኖር ምግብና ውሃ መፈለግ ብቻ ነው። ደግሞም እኔ እየተማርኩባቸው እንጂ እነሱ እያስተማሩኝ አልነበሩ ይሆናል።

“መከታታ” አለ ነጋዴው፤ በመጨረሻ።

“ምን ማለት ነው?”

“ይህን ለመረዳት አረብ ሆነህ መወለድ ነበረብህ” መለሰለት። “ምናልባት በእናንተ ቋንቋ ተጽፏል እንደማለት ይሆናል።”

ሁሉም ውስጥ ያለውን ከሰል እየቆሰቆሰ ሻይ በክሪስታል መሸጥ መጀመር እንደሚችል ነገረው። አንዳንዴ ወንዙን መገደቢያ መላ ይጠፋል።

* * *

ለዎች ኮረብታውን ወጡ፤ ጫፍ ሲደርሱ ደከማቸው። ሆኖም መንፈስ ወስጋ የሚያድስ የሚንታ ሻይ የሚሸጥበት የክሪስታል መደብር ተመለከቱ። በቆንጆ ቆንጆ የክሪስታል ብርጭቆዎች የሚሸጠውን ሻይ ለመጠጣት ወደ መደብሩ ገቡ።

“ሚስቴ እንዲህ ያለውን ነገር ፈጽሞ አስባው አታውቅም” አለና አንደኛው ክሪስታሎችን ገዛ ያን ስት ማታ ቤቱ የጋበዛቸው እንግዶች በክሪስታሎቹ ይደነቁለታል። ሌላኛው ሰውዬ በክሪስታል ብርጭቆ የቀረበ ሻይ ምንጊዜም ጣፋጭ ነው፤ ምክንያቱም ክሪስታሉ መግዛውን ያቆየዋል ብሎ ተናገረ። ሶስተኛው ሰው ደግሞ ምትሃታዊ ኃይል አለው ተብሎ ስለሚታመን በምስራቃዊያን ዘንድ ሻይን በክሪስታል ብርጭቆ መጠጣት የተለመደ እንደነበረ ገለጸ።

ብዙም ሳይቆይ ዜናው ተሰራጨ፤ አያሌ ሰዎችም በጥንቱ ገግድ ላይ አዲስ ጣእም የፈጠረውን መደብር ለማየት ወደ ኮረብታው በብዛት ይወጡ ጀመር። ሻይ በክሪስታል ብርጭቆ የሚሸጡ ሌሎችም መደብሮች ተከፍተዋል፤ እነሱ ግን የኮረብታው ጫፍ ላይ አልነበሩም፤ ስለዚህም የረባ ገበያ አልነበራቸውም።

ኋላ ላይ ነጋዴው ሁለት ተጨማሪ ሰራተኞችን ለመቅጠር ተገደደ። ከክሪስታሎቹ ጋር ብዙ ሻይ ቅጠል ማስመጣትም ጀመረ። መደብሩም አዲስ ነገር በተጠመ ወንዶችና ሌቶች የሚፈለግ ሆነ።

በዚህ ሁኔታም ወራት ተቆጠሩ።

* * *

ብላቴናው ጎህ ከመቅደዱ በፊት ነቃ። እግሩ የአፍሪካን አፈር ከረገጠ እስራ
አንድ ወር ከዘጠኝ ቀናት ሆነው።

ለዚህ ቀን ብሎ የገዛውን ናይሉን ነጭ የአረብ ልብሱን ሰበሰብ። ጥምጣሙን
በወጉ አደረገና እንዳይፈታበት ከግመል ቆዳ የተሰራውን ቀለበት ከጥምጣሙ
በላይ አጠለቀ። ሰንደል ጫማዎቹን ተጫምቶ በጸጥታ ደረጃዎቹን ወረደ።

ከተማዋ ገና እንዳንቀላፋች ናት። ለራሱ ሳንዱዊች አዘጋጀና በክሪስታል
ብርጭቆው ትኩስ ሻይ ጠጣ። ከዚያ ፀሐይ ባረፈበት መግቢያ መውጫ ላይ
ሁቃሁን እያጨሰ ተቀመጠ።

የሚያጨሰው በፀጥታ ነው - ስለምንም ነገር ሳያስብ፣ የበረሃውን ጠረን
ተሸክሞ የሚመጣውን ንፋስ እያዳመጠ። አጭሶ ሲጨርስ እጁን ወደ
አንደኛው ኪሱ ሰደደ፤ ከኪሱ ስላወጣው ነገር እያሰበ ለጥቂት ሰከንዶች
ባለበት ቆየ።

የገንዘብ መዳት ነበር። አንድ መቶ ሃያ በጎችና የመመለሻ ትኬት ለመግዛት
እና ሸቀጦችን ከአፍሪካ ወደ አገሩ የሚያስገባበት ፈቃድ ለማውጣት የሚበቃ
ገንዘብ።

ነጋዴው ነቅቶ መደብሩን እስኪከፍት በትእግስት ጠበቀው። ከዚያ ሁለቱም
ሻይ ሲጠጡ ሄዱ።

"ዛሬ መሄዴ ነው" አለ ብላቴናው። "በጎች መግዛት የምችልበት ገንዘብ
አለኝ። አንተም መካ ሰመሄድ የሚያስፈልግህ ገንዘብ አለህ።" ሽማግሌው
ነጋዴ ምንም አላለም።

“ቡራኬህን ትሰጠኛለህን?” ጠየቀው ብላቴናው። “ረድተኸኛል።” ሰውየው ቃል ሳይተነፍስ ሻዩን ማዘጋጀት ቀጠለ። ከዚያ ወደ ብላቴናው ዞረ።

“አኮራብሃለሁ” አለው። “ክሪስታል መደብሬ ውስጥ አዲስ ስሜት ዘርተሃል። ሆኖም እኔ ወደ መካ እንደማልሄድ ታውቃለህ። ልክ አንተ በጎኝህን እንደማትገዛ እንደምታውቀው።”

“ማን ነገረህ?” ጠየቀ ብላቴናው እየተገረመ።

“መክቱብ” አለ ክሪስታል ነጋዴው።

ከዚያም ብላቴናውን መረቀው።

* * *

ብላቴናው ወደ ክፍሉ ገብቶ ንብረቶቹን ሸካከፈ። ሶስት ከረጢት ሞሉ። እየወጣ እያለ በክፍሉ ጥግ ላይ አሮጌዋን የአረኝነት ቦርሳውን አያት። ለረጅም ጊዜ አስታውሷት አያውቅም። ጃኬቱን ለተቸገረ ሰው ለመስጠት አስቦ ከቦርሳው ውስጥ ሲያወጣ ሁለቱ ድንጋዮች ወለሉ ላይ ወደቁ። ዑሪም እና ቱሚም።

አረጋዊውን ንጉስ አስታወሱት፤ ስለ እርሳቸው ካሰበ ረጅም ጊዜያት ማለፉን ሲያስተውል ተደነቀ። ለዓመት ያህል ገንዘብ አጠራቅሞ ወደ ስፔን ስለመመለስ ብቻ እያሰበ ያለመታከት ሲሰራ ነበር።

“ማለምህን አትተው” ብለውት ነበር አዛውንቱ ንጉስ። “ንግሮቹን ተከተል።”

ብላቴናው ዑሚምና ቱሪምን አነሳቸው፤ አሁንም አረጋዊው ንጉስ አጠገቡ እንዳሉ ተሰማው። ለዓመት ያህል ለፍቷል፤ ንግሮቹ የሚያሳዩት አሁን የመሄጃው ጊዜ መሆኑን ነው።

“ወደ አገሬ የምመለሰው በፊትም እሰራው የነበረውን ነገር ለመስራት ነው ሲል አሰበ ብላቴናው “በጎቹ አረብኛ ባያስተምሩኝም።”

ሆኖም በጎቹ ከዚህ ይበልጥ የሚጠቅም ነገር አስተምረውታል፤ ሁሉም ሰው የሚረዳው የዓለም ቋንቋ መኖሩን፣ ብላቴናው መደብሩን ለማሻሻል ይጠቀምበት የነበረውን ቋንቋ። የመሻትና በፍቅርና በዓላማ የተሳኩ ነገሮች ቋንቋ፣ እንዲሁም ያመኑበትንና የቋመጡለትን ነገር የመፈለግ ሂደት አንድ አካል ነው። የታንጊየር ባእድ ከተማነት አክትሟል፤ እሷን መያዝ እንደቻለው ሁሉ ዓለምንም መቆጣጠር እንደሚችል ተሰማው።

“አንድ ነገር ስትፈልግ ዓለም ሁሉ ሊያግዝህ ይነሳል” ብለዋል አረጋዊው ንጉስ።

ነገር ግን ንጉሱ ስለመዘረፍ፣ ወይም መጨረሻ ስለሌላቸው በረሃዎች፣ ወይም ህልሞቻቸውን እያወቁ ሊያሳኟቸው ስለማይፈልጉ ሰዎች አልነገሩትም። ፒራሚዶቹ ተራ የድንጋይ ካቦች መሆናቸውን ወይም ማንም ሰው ጓሮው ሊያቆማቸው መቻሉንም ቢሆን ንጉሱ አልነገሩትም። ረስቶት ያልጠቀሰውም ነገር አለ፡- በቁጥር ከነበሩህ የሚበልጡ በጎችን የምትገዛበት ገንዘብ ካለህ ልትገዛ ይገባል።

ብላቴናው ቦርሳውን ከጓዙ ጋር ቀላቀለው። ደረጃውን ሲወርድ ነጋዴው ፀጉረ ልውጥ ጥንዶችን ሲያስተናግድ፣ ሁለት ሌሎች ተጠቃሚዎች በክሪስታል

ብርጭቆዎች ሻይ እየጠጡ በመደብሩ በኩል ሲያልፉ ተመለከተ። በዚህ ማለጃ ዛሬ የታየው እንቅስቃሴ ከሌላው ቀን የተለየ ነው። በቆመበት ስፍራ እያለ የነጋዴው ጸጉር ከአረጋዊው ንጉስ ፀጉር ጋር በጣም እንደሚመሳሰል ለመጀመሪያ ጊዜ አስተዋለ። ታንጊዮር በመጣበት በመጀመሪያው ቀን የሚበላውም የሚጠጋበትም በሌለ ሰዓት ያየውን የክረሜላ ሻጩን ፈገግታ አስታወለ፤ ያ ፈገግታ ራሱ ከሽማግሌው ፈገግታ ጋር በጣም ይመሳሰላል።

ንጉሱ እዚህ የነበሩና አሻራቸውን ጥለው ያለፉ ይመስላል ብሎ አሰበ። ነገር ግን ከእነዚህ ሰዎች አንዳቸውም ንጉሱን አግኝተዋቸው አያውቁም። በሌላ በኩል ደግሞ እሳቸው እጣፈንታውን ሲያሳካ የሚሞክረውን ሰው ሁሉ ለመርዳት ሁሉም እንደሚገለጡ ተናግረዋል።

ክሪስታል ነጋዴውን ሳይሰናበት ሄደ። እዚያ ካሉት ሌሎች ሰዎች ጋር መላቀስ አልፈለገም። አገሩንና የተማራቸውን መልካም ነገሮች ሁሉ ጥሎ መሄዱ ነው። ሆኖም የበለጠ በራስ በመተማመን መንፈስ ተሞልቷል፤ ዓለምን መግዛት እንደሚችል ዓይነት ሁሉ ይሰማዋል።

"ነገር ግን ድጋሚ በጎቼን ልንከባከብ ወደማውቃቸው መስኮች መመለሴ ነው።" ይህንን ለራሱ የተናገረው በእርግጠኝነት ነበር፤ ሆኖም በውሳኔው ደስተኛ ሆኖ አልቆም። ዓመቱን ሙሉ የለፋው ህልሙን እውን ለማድረግ ነበር፤ ያ ህልሙ ግን ከደቂቃ ደቂቃ አስፈላጊነቱ እየቀነሰ እየቀነሰ መጥቷል። ምናልባት እንግዲህ ያ የእውነት ህልሙ ባይሆን ነው።

ማን ያውቃል... እንደ ክሪስታል ሻጩ መሆን ይሻል ይሆናል፡- "ወደ መካ አለመሄድ፤ ለመገራገሪ ሲፈልጉ ብቻ መኖር" ብሎ አሰበ ራሱን ለማሳመን እየሞከረ። ዑራምና ቱሚምን በእጁ ሲይዛቸው ግን፤ ድንጋዮቹ የአረጋዊውን

ንጉስ ብርታትና ፈቃድ አስተላለፉበት። በአጋጣሚ - በልጅ ግምት ንግርም ሊሆን ይችላል - ታንጊዮር የመጣ የመጀመሪያው ቀን የገባበት ቡና ቤት ደጃፍ ደረሰ። ሌባው አልነበረም፤ ባለቤቱ ግን ሻይ አቀረበለት።

“ወደ እረኝነቴ መቼም ቢሆን መመለስ እችላለሁ” ብሎ አሰበ ብላቴናው። “በጎችን አንዴት መንከባከብ እንዳለብኝ ተምራለሁ፤ አሁንም አልረሳሁትም። ነገር ግን ግብጽ ወዳሉት ፒራሚዶች የምሄድበት እድል ፈጽሞ አላገኝ ይሆናል። አዛውንቱ የወርቅ የደረት ጥሩር ለብሰዋል፤ ደግሞም የኋላ ታሪኬን ያውቁታል። እውነትም ንጉስ ነበሩ፤ አዋቂ ንጉስ።”

የአንዳሉዚያ ኮረብታዎች ከዚህ የሁለት ሰዓት መንገድ ብቻ ነው የሚርቁት፤ ሆኖም በእርሱና በፒራሚዶቹ መሐል አንድ ሙሉ በረሃ አለ። ያለበትን ሁኔታ በሌላም መልኩ ማየት እንዳለበት ተሰማው። አሁን ድብቅ ሐብቱን በሁለት ሰዓታት ቀርቦታል፤ ሁለቱ ሰዓታት ወደ ዓመት የመለጠጣቸው እውነት አያሳስብም።

“ወደ በጎቼ ለምን መመለስ እንደሌለግሁ አውቃለሁ” ብሎ አሰበ። በጎችን አውቃቸዋለሁ፤ ከዚህ በኋላ ችግር አይሆኑብኝም፤ ጥሩ ጓደኞች ይሆኑኛል። በሌላ ወገን ግን በረሃው ጓደኛ ሊሆነኝ እንደሚችል ወይም ድብቅ ሃብቴን በረሃው ውስጥ መፈለግ እንዳለብኝ አላውቅም። ካላገኘሁት በማንኛውም ጊዜ ወደ ቤቴ መመለስ እችላለሁ። በቂ ገንዘብና የምፈልገውን ያህል ጊዜ ኖሮኛል። ታዲያ ለምን አላደርገውም?

በድንገት በጣም ደስተኝነት ተሰማው። ምንጊዜም ወደ እረኝነት መመለስ ይችላል፤ ምንጊዜም የኮረብታል ሽያጭ ሰራተኛ መሆን ይችላል። ምናልባትም ዓለም ሌሎች የተሰወሩ ሃብቶች ሳይኖሯት አይቀርም፤ እሱ

ግን ህልም አይቷል፤ ከንጉስም ጋር ተገናኝቷል። ይህ ዝም ብሎ ማንንም ሰው አያጋጥምም!

እያቀደ ነው ከቡና ቤቱ የወጣው። ከክሪስታል ሻጩ አቅራቢዎች አንዱ ክሪስታሎችን የሚያጓጉዘው በረሃውን ከሚያቋርጡ ሲራራ ነጋዴዎች ጋር መሆኑን አስታወሰ። ዑራም እና ቱሚምን አሁንም በእጆቹ ያዛቸው፤ በእነርሱ ምክንያት በድጋሚ ወደ ድብቅ ሃብቱ ሊያመራ ነው።

"ሰዎች እጣፈንታቸውን እውን ሊያደርጉ በፈሰጉ ጊዜ ሁሉ ከእነሱ ጋር እገኛለሁ" ብለው ሽማግሌው ንጉሥ ነግረውታል።

ወደ ክሪስታል አቅራቢው መጋዘን ሄደ። በእርግጥ ፕራሚዶቹ የተባለላቸውን ያህል ፍቅ መሆናቸውን ማጣራት ምን ይጎዳል?

* * *

እንግሊዙ በከፊል መጋዘን፣ በከፊል ደግሞ በረት በሆነውና እንስሳ እንስሳ፣ ላብ ላብ እንዲሁም አቧራ አቧራ በሚሸተው ቤት ነገር ውስጥ አግዳሚ ወንበር ላይ ተቀምጧል። የያዘውን ስለኬሚካሎች የሚያወራ መጽሔት እየገላለጠ "መጨረሻዬ እንዲህ ባለ ስፍራ ይሆናል ብዬ አልገመትኩም ነበር" ብሎ አሰበ። "ዩኒቨርሲቲ አስር ዓመት ቆይቼ ዛሬ እዚህ በረት ውስጥ ተገኘሁ።"

ቢሆንም መቀጠል ነበረበት። በንግሮች ያምናል። ህይወቱም ምርምሮቹም ሙሉ በሙሉ የሁለንታን አንድ እውነተኛ ቋንቋ ማግኘትን ዓላማ ያደረጉ ነበሩ። መጀመሪያ ኤስፔራንቶን አጠና፤ ከዚያም የዓለምን ሃይማኖቶች፤

አሁን ደግሞ አልኬሚን። ኤስፔራንቱን መናገር ችሏል፤ ሁሉንም ዋና ዋና ሃይማኖቶችም ተረድቷቸዋል፤ ነገር ግን እስካሁን አልኬሚስት አልሆነም። ወሳኝ ከሚባሉ ጥያቄዎች በስተጀርባ ያሉ ሃቆችን ፈልፍሎ አውጥቷል፤ ምርምሮቹ ሁሉ ግን የማይሻገረው ወደሚመስለው ነጥብ ነው ያደረሱት። ከአንድ አልኬሚስት ጋር ግንኙነት ለመፍጠር በከንቱ ሞክሯል። ሆኖም አልኬሚስቶች ያልተለመደ ባህሪ ያላቸው፣ ስለራሳቸው ብቻ የሚያስቡና ሁልጊዜም ማለት ይቻላል እሱን ለመርዳት የማይፈቅዱ ሰዎች ናቸው። ማን ያውቃል የታላቁን ሥራ የፈላስፋውን ጠጠር ምስጢር ገና ስላላወቁት ይሆናል እውቀታቸውን ማካፈል የማይፈልጉት።

አባቱ ካወረሱት ገንዘብ አብዛኛውን ፍሬ ቢስ ለሆነው የፈላስፋውን ድንጋዮች ፍለጋው አፍስሶታል። እጅግ ብዙ ጊዜውን በዓለም ታላላቅ አብያተ መጻሕፍት አሳልፏል፤ ከገበያ ላይ የጠፋ ጠቃሚ የአልኬሚ መጻሕፍትን ገዝቷል። በአንዱም መጻሕፍ ላይ ከብዙ ዓመታት በፊት አንድ ዝነኛ አረብ አልኬሚስት አውርጶ ጎብኝቶ እንደነበረ አንብቧል። እድሜው ከሁለት መቶ ዓመት በላይ እንደሆነ እና፣ የፈላስፋውን ድንጋይና ዘላለማዊ ሕይወት የሚሰጠውን ምትሐታዊ ፈላሽ እንዳገኘ ይነገራል። እንግሊዙ በዚህ ታሪክ በጣም ተማርኳል። ቢሆንም ግን ነገርዬው ከተረት ያለፈ ይሆናል ብሎ አያምንም ነበር፤ በረሃው ውስጥ የአርኪዎሎጂ ምርምር ሲያደርግ ቆይቶ የተመለሰው ጓደኛው በረሃው ውስጥ የተለየ ኃይል የተሰጠው አንድ አረብ መኖሩን ባይነግረው ኖሮ።

"የሚኖረው በአል-ፋዩም ኦሲስ ነው" ብሎታል ጓደኛው። "ሁሉም ሰዎች እሱ ሁለት መቶ ዓመቱ መሆኑንና ማንኛውንም ዓይነት ብረት ወደ ወርቅ እንደሚለውጥ ይነግሩሃል።"

እንግሊዙ ስሜቱን መደበቅ አልቻለም ነበር። ሁለነገሩን ተወና፣ ወሳኝ ወሳኝ መጻሕፍቱን ሸክፎ እዚህ ተገኘ፤ አባራማና ክፉ ጠረናም መጋዘን ውስጥ። ከውጪ፣ ግዙፍ የሲራራ አጀብ በአል-ፋዩም በኩል ሰሃራ በረሃን ለማቋረጥ እየተዘጋጀ ነበር።

'ያንን እርጉም አልኬሚስት ላገኘው ነው' ሲል አሰበ እንግሊዙ። የእንስሳቱም ጠረን በጥቂቱም ቢሆን ክፋቱን እየቀነሰ መጣ።

ጓዙ የበዛ ወጣት አረብ ገባና እንግሊዙን ሰላም አለው። "ወዴት ነው የምትሄደው?" ወጣቱ ጠየቀ።

"ወደ በረሃው መሄዴ ነው" መለሰ ሰውየው ወደ ንባቡ እየተመለሰ። በዚህ ጊዜ ምንም አይነት ንግግር ማድረግ አልፈሰገም። የሚያስፈልገው ባለፉት ዓመታት ያወቃቸውን ነገሮች መከሰስ ነው፤ ምክንያቱም አልኬሚስቱ እንደሚፈትነው እርግጠኛ ነው።

ወጣቱ አረብም መጽሐፍ አውጥቶ ማንበብ ጀመረ። መጽሐፉ በስፓኒሽ ቋንቋ የተጻፈ ነው። "ጥሩ ነው" ብሎ አሰበ እንግሊዙ። ከአረብኛ ይበልጥ ስፓኒሽ ይችላል፤ ይህ ልጅ ወደ አል-ፋዩም የሚሄድ ከሆነ ደግሞ የሚሰራው ጠቃሚ ጉዳይ በሌለው ሰዓት የሚያዋራው ሰው አገኘ ማለት ነው።

* * *

"የማይታመን ነው" አለ ብላቴናው፣ መጽሐፉ መጀመሪያ ላይ ያለውን የቀብር ሥነ ስርዓት በድጋሚ ለማንበብ እየሞከረ። "ይህንን መጽሐፍ

ለማንበብ ስታገል ሁለት ዓመት ሆነኝ፤ ግን እነዚህን ጥቂት የመጀመሪያ ገጾች በፍጹም አልፎቸው አላውቅም።” ንጉሥ ባያቋርጠውም እንኳን መጽሐፉ ላይ ማተኮር አልቻለም።

አሁንም ውሳኔው ላይ ጥርጣሬ አለው። አንድ ነገር ግን መረዳት ችሏል። መወሰን የነገሮች መነሻ ብቻ መሆኑን። አንድ ሰው የሆነ ነገር ለማድረግ ሲወሰን ውሳኔውን ለመጀመሪያ ጊዜ በወሰነ ሰዓት ፈጽሞ አልሟቸው ወደማያውቃቸው ስፍራዎች የሚወስደው ውሃ ውስጥ ተወርውሮ እንደገባ ነው የሚቆጠረው።

“ድብቅ ሃብቴን ለማለስ ስወስን፤ የክሪስታል መገበያያ መደብር ውስጥ እክርማለሁ የሚል ግምት አልነበረኝም” ብሎ አሰበ። አሁንም ይህንን የሲራራ አጀብ መቀላቀል የእኔ ውሳኔ ይሆን ይሆናል፤ ሲራራዉ የሚሄድበት ሥፍራ ግን ለእኔ ምስጢር ነው።

በአቅራቢያው እንግሊዙ መጽሐፉን ያነባል። ከሰው መቀላቀል የማይፈልግ ዓይነት ነው፤ ደግሞም ብላቴናው ሲገባ ሲያየው የተናደደ ይመስል ነበር። ወደፊት ጓደኞች ሊሆኑም ይችሉ ነበር፤ እንግሊዙ ግን ማውራት እንኳን አይፈልግም።

ልጁ መጽሐፉን ከደነ። እንግሊዙን የሚያስመስለውን ማንኛውንም ነገር ማድረግ እንደማይፈልግ ተሰማው። ዑሪምና ቱሚምን ከቦርሳው አውጥቶ ይጫወትባቸው ጀመር።

ጸጉረ ልውጡ ጮኸ፤ “ዑሪምና ቱሚም!”

ከመቅጽበተ ዓይን ልጁ ወደ ቦርሳው መለሳቸው።

"አይሸጡም!" አለ።

"ያን ያህልም አያወጡም" እንግሊዙ መለሰ። "ከአለት ከሚገኝ ክሪስታል ነው የሚሰሩት፤ በዚህ ምድር ላይ ደግሞ እጅግ ብዙ የአለት ክሪስታሎች አሉ። ስለ እንደነዚህ ያሉ ነገሮች የሚያውቁ ሰዎች እነዚህ ዑራምና ቱሚም መሆናቸውን ሰይተው ያውቋቸዋል። የእነዚህ አካባቢ ሰዎች እነዚህ ድንጋዮች እንዳሏቸው አላውቅም ነበር።"

"ከአንድ ንጉስ በስጦታነት የተሰጡኝ ናቸው" አለ ብላቴናው። ፀጉረ ልውጡ አልመለሰለትም፤ በዚያ ፈንታ ከኪሱ ውስጥ ከብላቴናው ድንጋዮች ጋር የሚመሳሰሉ ሁለት ድንጋዮች አወጣ።

"ንጉስ ነበር ያልከኝ?" ጠየቀው።

"አንድ ንጉስ ከእንደኔ ዓይነት እረኛ ጋር መነጋገሩን ያመንክልኝ አልመለሰለኝም" አለው ጭውውታቸውን ለማቋረጥ እየፈለገ።

"በፍጹም! ዓለም ሁሉ ያልተቀበለውን ሰው ንግስና መጀመሪያ የተቀበሉትና ያወጁትኮ እረኞች ነበሩ። ስለዚህ ነገስታት ከእረኞች ጋር መነጋገራቸው አያስደንቅም።"

ንግግሩ ብላቴናውን ያልገባው ስለመለሰው ማብራራት ቀጠለ። "መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተጽፏል። ስለ ዑራምና ቱሚም ያስተማረኝ መጽሐፍ ላይ። እነዚህ ድንጋዮች በእግዚአብሔር የተፈቀዱ ብቸኞቹ ወደፊት የሚመጣውን ነገር ማወቂያ መንገዶች ናቸው። ካህናቱ በወርቃማ የደረጉ ጥሩራቸው ይይዟቸዋል።"

ልጅ በድንገት እዚህ መጋዘን ውስጥ በመገኘቱ ደስ አለው። "ይሄ ምናልባት ንግር ይሆናል" አለ እንግሊዙ ድምጹን ዝቅ አድርጎ።

"ስለ ንግሮች ማን ነገረህ?" በዚህ ቅጽበት የልጁ ፍላጎት እየጨመረ መጥቷል።

"በሀይወታችን የሚያጋጥመን ነገር ሁሉ ንግር ነው" አለ እንግሊዙ ሲያነበው የነበረውን መጽሔት እየዘጋ። "አንድ የሁለንታ ቋንቋ አለ፤ ሁሉም ሰው የሚረዳው፣ ነገር ግን የተረሳ ቋንቋ። እኔ ያንን ቋንቋ በመፈለግ ላይ ነኝ። ለዚህ ነው እዚህ የተገኘሁት። ያንን የሁለንታ ቋንቋ የሚያውቀውን ሰው አልኬሚስቱን ማግኘት አለብኝ።"

ጭውውታቸው በመጋዘኑ ካቦ ተቋረጠ።

"እናንተ ሁለታችሁ እድለኞች ናችሁ" አለ ወፍራሙ አረብ። "ዛሬ ወደ አል-ፋይም ለመሔድ የሚነሳ ሲራራ አለ።"

"እኔ ግን ወደ ግብጽ ነው የምሔደው" ልጁ ጣልቃ ገባ።

"አል-ፋይም ግብጽ ውስጥ ነው ያለው" አለ አረቡ። "አንተ እንዴት ያለኸው አረብ ነህ ባክህ?"

"ይሄ የጥሩ እድል ንግር ነው" አለ እንግሊዙ ወፍራሙ አረብ ከሔደ በኋላ። "ባችል ኖሮ እድል እና አጋጣሚ ስለሚባሉ ቃላት ብቻ አንድ ኢንሳይክሎፔዲያ አዘጋጅ ነበር። በእነዚህ ቃላት ነው የሁለንታ ቋንቋ የተጻፈው።"

ዑሪምና ቱሚም፣ ይዘው መገናኘታቸው ያጋጣሚ ነገር ሆኖ እንዳልሆነ ለብላቴናው ነገረው። ከዚያም ብላቴናውም አልኬሚስቱን እየፈለገ እንደሆነ ጠየቀው።

"ድብቅ ሃብት እየፈለግሁ ነው" አለና፤ ወዲያውኑ ይህን በመናገሩ ተጸጸተ። እንግሊዙ ግን ይህንን ከጉዳዩ የጣፈው አይመስልም።

"በአንድ በኩል እኔም እንዳንተው ነኝ" አለ።

"አልኬሚ ምን እንደሆነ እንኳን አላውቅም" እያለ ነበር ብላቴናው፤ የመጋዘኑ ካቦ እንዲወጡ ሲጠራቸው።

* * *

"እኔ የዚህ ሲራራ መሪ ነኝ" አለ ጥቁር ዓይን ያለው ዲማም ሰውዬ። "ከእኔ ጋር በሚሔደው በእያንዳንዱ ሰው ህይወትና ሞት ላይ ሥልጣን አለኝ። በረሃዎ አመሷ የማይጨበጥ ሴት ነኝ፤ አንዳንዴ ሰዎች ታላብዳለች።"

በሥፍራው ሁለት መቶ የሚሆኑ ሰዎችና አራት መቶ ገደማ እንስሳት - ግመሎች፣ ፈረሶች፣ በቅሎዎችና ለመብል የሚሆኑ አእዋፍ - ተሰባስበዋል። በአጀቡ ውስጥ ሴቶች፣ ሕፃናት፣ እንዲሁም ሰይፋቸውን ቀበቷቸው ውስጥ የታጠቁ፣ ጠብመንጃዎቻቸውን በትኩረት ያነገቱ አያሌ ወንዶች አሉ። እንግሊዙ በመጸሕፍት የተሞሉ ብዙ ሻንጣዎች ይዟል። ጫጫታ ከመብዛቱ የተነሳ መሪው የሚናገረውን ነገር ብዙ ጊዜ መደጋገም ነበረበት።

"እዚህ መሐል በርካታ የተለያዩ ሰዎች አሉ፤ ሁላቸውም የየራሳቸው አምላክ አላቸው። እኔ የማገለገለው አምላክ ግን አላህ ብቻ ነው። ከበረሃው በሰላም

እንወጣ ዘንድ የምችለውን ሁሉ ለማድረግም በአላህ ስም እምላለሁ። ነገር ግን በረሃው ውስጥ ምንም ቢያጋጥመን የእኔን ትእዛዝ እንደምትቀበሉ በየምታምኑበት አምላክ ስም እንድትምሉልኝ እፈልጋለሁ። በረሃ ውስጥ አለመታዘዝ ሞት ነው።”

አጀቡ ውስጥ ጉርምርምታ ተሰማ። እያንዳንዱ ሰው በየእግዜሩ ስም በእርጋታ እየማለ ነው። ብላቴናው በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ማለ። እንግሊዙ ምንም አላለም። ጉርምርምታው ከቀላል ቃለ መሃላ የረዘመ ሆነ። ሰዎቹ ጠብቀን እያሉ ወደ ሰማይ እየጸለዩ ነበር።

ጡሩምባ ሲነፋ ሁሉም ሰዎች መጓጓዣዎቹ እንስሳት ላይ ወጡ። ብላቴናውና እንግሊዙ የገዟቸው ግመሎች ላይ ተቀመጡ። ብላቴናው ሽክም ለበዛበት የእንግሊዙ ግመል አዘነለት።

“አጋጣሚ የሚባል ነገር የለም” አለ እንግሊዙ መጋዘኑ ውስጥ የጀመሩትን ወሬ ካቆሙበት እየቀጠለ። “እዚህ የመጣሁት ጓደኛዬ ስለ አንድ አረብ ሰምቶ...”

ሲራራው ጉዞ በመጀመሩ እንግሊዙ የሚናገረውን መስማት አልሆነለትም። እንግሊዙ ስለምን ሊያስረዳው እንደፈለገ ግን ብላቴናው ገብቶታል። አንድን ነገር ከሌላው ጋር ስለሚያስተሳስረው ምስጢራዊ ሰንሰለት፣ እራሱንም አረኛ ያደረገው፣ ደጋግሞ አንድ ህልም ያሳየው፣ ንጉሥ ለማግኘት፣ ለመዘረፍና፣ ከክሪስታል ነጋዴው ጋር ለመገናኘት ለአፍሪካ ወደቀረበች ከተማ ያመጣው... ይኸው ሰንሰለት ነው።

ሰው እጣፈንታውን እውን ለማድረግ በተቃረኑ መጠን እጣፈንታው እውነተኛ የመኖሪያ ዓላማው እየሆነ ይመጣል ብሎ አሰበ - ብላቴናው።

ሲራራው ወደ ምሥራቅ ተንቀሳቀሰ። ጠዋት ጠዋት እየተጓዘ፤ ጸሐይዋ ስትከር ያርፍና መሽትሽት ሲል እንደገና ጉዞውን ይቀጥላል። ብላቴናው አብዛኛውን ጊዜ ከመጸሀፍቱ ጋር ከሚያሳልፈው ከእንግሊዙ ጋር ያወራው ለጥቂት ጊዜ ብቻ ነው።

ብላቴናው በዝምታ የሰዎቹንና የእንስሳቱን የበረሃ ጉዞ አስተዋለ። አሁን ሁሉም ነገር ለጉዞ የተነሱ እለት ከነበረበት በጣም ተለይቷል። ያኔ ግራ መጋባትና ጩኸት፣ የሀፃናት ለቅሶና የእንስሳቱ ጩኸት፣ ካልተረጋጉት የመሪዎቹና የሲራራ ነጋዴዎቹ ትእዛዞች ጋር ተደበላለቁ ነበር።

በረሃው ውስጥ ግን ያለው የነፋሱና የእንስሳቱ ኮቴዎች ድምጽ ብቻ ነው። መሪዎቹ እንኳን እርስ በርሳቸው ብዙ ጊዜ አይነጋገሩም።

“ይህን አሸዋ ምድር ብዙ ጊዜ አቋርጬዋለሁ” አለ አንድ ምሽት ከግመል ነጂዎቹ አንዱ። “ግና በረሃው ግዙፍ አድማሳቱም ሩቅ በመሆናቸው ሰውን ትንሽነትና ጸጥ የማለት ግዴታ እንዳለበት እንዲሰማው ያደርጉታል።”

ብላቴናው ይህን በረሃ ከዚህ ቀደም በእግሮቹ ረግጦት ባያውቅም ሰውየው የተናገረውን ነገር ተረዳው። እሱ ራሱ ባህር ወይም እሳት ባየ ቁጥር በተፈጥሯዊ ሃይላቸው ተደምሞ በዝምታ ይዋጣል።

“ነገሮችን ከበጎቹ ተምራያለሁ፤ ከክሪስታልም ተምራያለሁ” ብሎ አለበ። ከበረሃውም የሆነ ነገር መማር እችላለሁ። አንጋፋና አዋቂ ይመስላል።

ነፋሱ አልቆመም! በታሪፉ ምሽግ ተቀምጦ ይኸው ነፋስ ፊቱ ላይ ሲነፍስበት የነበረውን ቀን አስታወሰ። የበጎቹን ፀጉር አስታወሰው...

እንደወትሯቸው አሁንም በአንዳሉዚያ መስኮች ምግብና ውሃ እየፈለጉ ያሉትን በጎቹንም።

"አሁንም የእኔ በጎች መሆናቸው ቀርቷል" አለ ለራሱ፤ ናፍቆት ውል ሳይለው። "እስካሁን ከአዲሱ እረኛቸው ጋር መላመድ አለባቸው፤ እኔንም ረስተውኝ ይሆናል። ይህ መልካም ነው። እንደበጎች ያሉ ጉዞ የለመዱ ፍጡራን ጉዟቸውን ስለመቀጠል ያውቃሉ።"

ስለ ነጋዴው ሌት ልጅ እና እስካሁን ሳትዳር ስላለመቅረቷም አሰበ። ምናልባትም ለዳቦ ጋጋሪ ወይም ማንበብና አስደሳች ታሪኮች ሊያወራላት ለሚችል ሌላ እረኛ ተድራ ይሆናል - ለነገሩ እሱ ብቸኛው ላይሆን ይችላል። ሆኖም የግመል ነጂውን አስተያየት መረዳት በመቻሉ ተደስቷል። ምናልባትም የሰውን ሁላ የኋላና ያሁን ታሪክ የሚመለከተውን ሁለንታዊ ቋንቋም እየተማረም ይሆናል። ብላቴናው፤ ደመነፍሳዊው መረዳት የነፍስ የሁሉም ሰው ታሪኮች ወደ ተሳሰሩበት የሁለንታ የህይወት ጅረት ውስጥ ድንገት መጥለቅና፤ ሁሉም ነገር እዚያ ተጽፏልና ሁሉንም ነገር ማወቅ መቻል መሆኑን መገንዘብ እየጀመረ ነው።

"መክቱብ" አለ ብላቴናው፤ ክሪስታል ሻጩን እያስታወሰ። በረሃው አንዴ አሸዋማ ከዚያም አለትማ ይሆናል። ሲራራው ግዙፍ ድቡልቡል አለት መንገድ ሲዘጋበት አለቱን ለመዞር ይገደዳል፤ አለታማነቱ የከፋ መንገድ ሲገጥመው ደግሞ መንገድ ይቀይራል። አሸዋው ልም ሆኖ እንስሳቱን አላራምድ የሚላቸው ሲሆን ሻል ያለ አሸዋ ወዳለበት አቅጣጫ ያመራል። በአንዳንድ ሥፍራ ከደረቁ ሃይቆች የተነሳ በጨው የተሸፈኑ መሬቶች ያጋጥማሉ። እንስሳቱ እንዲህ ያሉ ሥፍራዎች ሲደርሱ ግመል ነጂዎቹ ከግመሎቹ ላይ ወርደው የእንስሳቱን ሽክም ያቀሉላቸዋል። ነጂዎቹ ያን

አስቸጋሪ ሥፍራ እስኪያልፉ ድረስ ጭነቶቹን ራሳቸው ተሸክመው ይጓዙና የተሻለ መንገድ ሲደርሱ መልሰው ግመሎቹን ይጭኗቸዋል። አንድ የሲራራ መሪ ቢታመም ወይም ቢሞት፣ ግመል ነጂዎቹ አጣ ይጥሉና አንድ አዲስ ሰው ይሾማሉ።

ይሄ ሁሉ የሚሆነው ግን በአንድ መሰረታዊ ምክንያት ነው። ምንም ያህል መንገዶች ቢለዋወጡ ወይም የጉዞ ማስተካከያዎች ቢደረጉ እንኳን ሲራራ አጀቡ ያንኑ የተነሳበትን አቅጣጫ አይሰጡም። እንቅፋቶቹን ካለፈ በኋላ የለምጌውን አቅጣጫ በምትጠቁመው ኮከብ እየተከተለ ወደ መስመሩ ይገባል። ሰዎች በማለዳው ሰማይ ላይ ያቺ ኮከብ ስታበራ ሲያዩ ውሃ፣ የወይራ ዛፎች፣ መጠለያና ሌሎች ሰዎችን በሚያገኙበት ትክክለኛ አቅጣጫ ላይ መሆናቸውን ይረዳሉ። እንግሊዙ ብቻ ነው ይህን ሁሉ የማያስታውለው፤ ምክንያቱም አብዛኛውን ጉዞውን መጸሕፍቱን ተመስጦ በማንበብ ነበር ያሳለፈው።

ብላቴናውም መጽሐፍ ይዟል፤ በጉዞው የመጀመሪያ ቀናትም ሊያነብ ሞክሮ ነበር። በኋላ ግን ሲራራውን መመልከትና ነፋሱን ማዳመጥ የበለጠ አስደሳች እንደሆነ ገባው። የራሱን ግመል ይበልጥ እንደተረዳውና ከእሱ ጋር ወዳጅነት መፍጠር መቻሉ እንደገባው መጽሐፉን ጨርሶ ተወው። ብላቴናው ምንም እንኳን መጽሐፉን በገለጠ ቁጥር የሆነ ጠቃሚ ነገር እንደሚማር እያመነ ቢመጣም አሁን ግን አላስፈላጊ ሸክም ሆነበት።

ከጎን ጎኑ ከሚጓዘው ግመል ነጂ ጋር ተወዳጅ። ማታ ማታ በእሳቱ ዙሪያ ይቀመጡና ብላቴናው ስለአረኝነት ጀብዶዎቹ ያወራሰታል።

ከእነዚህ ጨዋታዎቻቸው በአንዱ ነጂው የራሱን ታሪክ ነገረው።

"በኤል ካይሩም አቅራቢያ ነበር የምኖረው" አለው። "የማርስባት መሬት፣ ልጆችና እስክሞት ድረስ የማይለወጥ ኑሮ ነበረኝ። ምርቴ ከመቼውም ጊዜ የተሻለ በሆነበት አንድ ዓመት ሁላችንም ወደ መካ ተጓዝን፤ እኔም በሀይወቴ ሳላሟላው የኖርኩትን ብቸኛ ግዴታዬን አሳካሁ። ከዚህ በኋላ ሞቴ እረፍቴ ነው፤ ያ ደግሞ ደስ አሰኘኝ።

"አንድ ቀን መሬት መናወጥ ጀመረች፤ አባይም አካባቢውን አጥለቀለቀው። እንዲህ ያለው ነገር ሌሎች ላይ እንጂ እኔ ላይ የሚደርስ አይመስለኝም ነበር። ጎረቤቶቼ ላይ እንጂ እኔ ላይ የሚደርስ አይመስለኝም ነበር። ጎረቤቶቼ የቴምር ዛፎቻቸውን በጎርፍ ምክንያት እንዳያጡ ሰጉ፤ ሚስቴ ደግሞ ጎርፉ ልጆቻችንን እንዳያሳጣን ፈራች። የእኔ የሆነው ነገር ሁሉ እንደሚጠፋ አሰብኩ።

"መሬቱ ተበላሽቷልና ገቢ የማገኝበት ሌላ ዘዴ ማግኘት ነበረብኝ። እናም ይኸው ግመል ነጂ ሆንኩ። ያ አደጋ ግን የአላህን ቃል አስተምሮኝ አለፈ። ሰዎች የሚያስፈልጋቸውንና የሚፈልጉትን ማግኘት እስክቻሉ ድረስ የማያውቁትን ነገር መፍራት የለባቸውም።

"ያለንን እንዳናጣ እንሰጋለን። ይህ ፍርሃት ግን የእኛ የሀይወት ታሪክና የዓለም ታሪክ በአንድ እጅ መጻፉን ስንረዳ ይተንናል።"

አንዳንዴ የእነሱ ሲራራ ከሌላ ሲራራ ጋር ይገናኛል። ሁሌም አንዳቸው ለሌላቸው የሚያስፈልግ የሆነ ነገር ይኖራቸዋል - ልክ ሁሉም ነገር በእርግጥም በአንድ እጅ እንደተጻፈ ሁሉ። በአሳቱ ዙሪያ እንደተቀመጡ ግመል ነጂዎቹ ስለ አውሎ-ነፋሶች መረጃ ይለዋወጣሉ፤ ስለበረሃውም ያወራሉ።

አንዳንድ ደግሞ የተለዩ፣ ከአይኖቻቸው በቀር ምናቸውም የማይታይ ሰዎች ያጋጥሟቸዋል፤ መንገድ የሚቃኙት ቤድዊኖች ናቸው። ስለሌሎችና ስለ አረመኔ ጎሳዎች ማስጠንቀቂያዎችን ይሰጣሉ። እነኚህ ጥቁር ለባሾች በጸጥታ መጥተው በመጡበት ጸጥታ ይመለሳሉ። አንድ ምሽት የሆነ ግመል ነጂ ብላቴናውና እንግሊዙ ወደሚሞቁት አሳት መጥቶ፣ “የጎሳ ጦርነቶች ሊቀሰቀሱ ነው እየተባለ ነው” ሲል ነገራቸው።

ሶስቱም በጸጥታ ተዋጡ። ማናቸውም ምንም ባይናገሩም አየሩ ላይ የፍርሃት ስሜት እንደረበበ ብላቴናው ተገነዘበ። አሁንም በቃል አልባው ... የሁለንታ ቋንቋ እየተጠቀመ ነው።

እንግሊዙ አደጋ ላይ ስለመሆን አለመሆናቸው ጠየቀ።

“በረሃው ውስጥ ከገባህ ወዲያ መመለሻ የለህም” አለ ግመል ነጂው። “መመለስ ካልቻልክ ደግሞ መጨነቅ ያለብህ ወደፊት መጓዝ ስለምትችልበት የተሻለ ዘዴ ብቻ ነው። ቀሪው፣ አደጋውን ጨምሮ፣ የአላህ ጉዳይ ነው።”

ከዚያም ምስጢራዊውን ቃል በመናገር ደመደመ፡- “መክቱብ።”

“ሲፊራው ላይ ብታተኩር ይሻላል።” አለው ብላቴናው፣ ግመል ነጂው ከሄደ በኋላ። “አያሌ ተለዋጭ መንገዶችን ተጠቅመናል፤ ሁሌም ግን ወደ አንድ መድረሻ እያመራን ነው።”

“አንተ ደግሞ ስለ ዓለም ብዙ ማንበብ አለብህ” መለሰለት እንግሊዙ። “በዚህ ረገድ መጸሕፍትም እንደሲራራ አጅብ ናቸው።”

ግዙፉ የሰዎችና የእንስሳት ስብስብ በፍጥነት መጓዝ ጀመረ። የቀኑ ጉዞ ሁሌም ጸጥታ የሰፈነበት ነበር፤ አሁን ግን ማታ ማታ በአሳት ዙሪያ የሚደረገውም ጭውውት ቆሟል። እንዲያውም አንድ ቀን የሲራራው መሪ

ወደ ሲራራው ትኩረት ላለመሳብ በሚል የማታ ማታ አላት ማብራት እንዲቆም ወሰነ።

ተጓገሮቹ ማታ ማታ በእንስሳቱ አማካይነት ከብ ሰርቶ መሐሉ ላይ ተሰባስቦ መተኛትንና የማታ ማታውን ብርድ መከላከልን ለመዱት። መሪውም የታጠቁ ወታደሮችን ዋርድያ አሰማራ።

አንድ ሌሊት እንግሊዙ መተኛት አቃተው። ብላቴናውን ጠራውና በሰፈሩ ዙሪያ ወዳሉት የአሸዋ ጋሪዎች አመሩ። ጨረቃዋ ሙሉ ነበረች፤ ብላቴናው የሀይወቱን ታሪክ ለእንግሊዙ ነገረው። ብላቴናው እዚያ መስራት በመጀመሩ ክሪስታል መሸጫው ውስጥ የታየው ለውጥ እንግሊዙን ደነቀው።

“ያ ሁሉን ነገር የማገዛ መርህ ነው” አለ። “በአልኬሚ የሁለንታ ነፍስ ይባላል። የሆነ ነገር በሙሉ ልብህ ስትሻ፣ ከሁለንታ ነፍስ ጋር በጣም የቀረብክ ትሆናለህ። ሁሌም አወንታዊ ኃይል ነው።”

ይሄ የሰው ልጅ ብቻ ስጦታ አለመሆኑና፣ በምድር ላይ ያለ ነገር ሁሉ ማእድኑም፣ አትክልቱም፣ እንስሳውም ወይም ደግሞ ቀላሉ ሃሳብ ሳይቀር ነፍስ አላቸው።

“በምድር ያለው ነገር ሁሉ ያለማቋረጥ በገቢረ ውሳጤ ያልፋል፤ ምክንያቱም ምድር ህያው ናት... ስለዚህም ነፍስ አላት። እኛ የዚያ ነፍስ ክፋዮች ስለሆንን ነው ለኛ እንደሚሰራ ብዙ ጊዜ የማናስተውለው። በክሪስታሉ መደብር ውስጥ ግን ብርጭቆዎቹ ሳይቀሩ ላንተ ስኬት እየተባበሩህ እንደነበር ልብ ሳትል አትቀርም።”

ብላቴናው ጨረቃዋንና የነጣ የገረጣውን አሸዋ እየተመለከተ ስለዚህ ነገር ጥቂት አሰላሰለ። “ሲራራው በረሃውን ሲያቋርጥ ተመልክቼዋለሁ” አለ።

“ሲራራውና በረሃው አንድ ቋንቋ ይናገራሉ፤ በዚህም ምክንያት በረሃው ማቋረጡን ፈቀደ። የሲራራውን እያንዳንዱን እርምጃ በጊዜው መከናወኑን ሊፈትነው ነው፤ በጊዜ ከተከናወነ ወደ አሲሱ እንደርሳለን።”

“ከመካከላችን አንደኛችን ይህንን ሲራራ የተቀላቀልነው ከግል ድፍረታችን የተነሳ ብቻ እንጂ ያንን ቋንቋ ሳንረዳ ቢሆን ኖሮ ይህ ጉዞ ከዚህ እጅግ የባለ አስቸጋሪ ጉዞ በሆነ ነበር።”

ጨረቃዋን እየተመለከቱ ባሉበት ቆሙ።

“ይህ የንግሮች ምትሀት ነው” አለ ብላቴናው፤ “መሪዎቹ የበረሃውን ትእምርቶች እንዴት እንደሚያነቡ፤ እንዴትም የሲራራው ነፍስ ከበረሃው ነፍስ ጋር እንደሚነጋገሩ አይቻለሁ።”

እንግሊዙም አለ፡- “ሲራራው ትኩረት መስጠት ነበረብኝ።”

“እኔ ደግሞ ለመጻሕፍትህ ትኩረት መስጠት ነበረብኝ” አለ ብላቴናው በበኩሉ።

* * *

የተለዩ መጻሕፍት ናቸው። ስለ ሜርኩሪ፣ ስለ ጨው፣ ስለ ድራጎኖችና ስለነገሥታት ያወራሉ፤ እሱ ደግሞ ከእነዚህ አንዳቸውም አልገቡትም። ሆኖም በሁሉም መጻሕፍት የሚደጋገም አንድ ሃሳብ ያለ መሰለው፡- ሁሉም ነገሮች የአንድ ነገር ብቻ መከለቻዎች ናቸው።

ከመጻሕፍቱ በአንዱ በአልኬሚ ጽሑፎች ውስጥ በጣም ጠቃሚውና አስፈላጊው ምንጣብ በጥቂት መስመሮች ብቻ የተጻፈውና በኤመራልድ ላይ የተቀረጸው ምንጣብ ነው።

"የኤመራልድ ጽላት ነው" አለ እንግሊዙ፤ ይህን ብላቴና የሆነ ነገር ማስተማር በመቻሉ ኩራት እየተሰማው።

"ታዲያ እነዚህ ሁሉ መጻሕፍት ለምን ያስፈልጉናል?" ብላቴናው ጠየቀ።

"እነዚያን ጥቂት መስመሮች መረዳት እንድንችል" መለሰ እንግሊዙ የተናገረውን ክልቡ የሚያምንበት ባይመስልም።

ብላቴናው ከሁሉ ይበልጥ የማረከው መጽሐፍ የዝነኛ አልኬሚስቶችን ታሪኮች የሚናገረው ነው። አልኬሚስቶቹ ሙሉ ህይወታቸውን በአቢያተ ሙከራቸው ብረቶችን ለማንጸት ተግባር የሰጡ ነበሩ፤ አንድ ብረት ለብዙ አመት ከቀለጠ ከግል ባህርያቱ ሁሉ ይወጣና የሚቀረው ነገር የሁለንታ ነፍስ ይሆናል ብለው ያምኑ ነበር። የሁለንታ ነፍስ በገጸ ምድር ላይ ያለውን ነገር ሁሉ እንዲረዱ ፈቅዶላቸዋል፤ ምክንያቱም ተግባቦት ሁሉ የሚከወንበት ቋንቋ እርሱው ነውና። ይህን ግኝት ዓቢይ ስራ ብለው ይጠሩታል - እርሱም ከፊል ፈሳሽ፣ ከፊል ጠጣር ነው።

"ቋንቋውን ለመረዳት ለመረዳትማ፣ ለዎችንና ንግሮችን መመልከት አይበቃም?" ጠየቀ ብላቴናው።

"አንተ ደግሞ ሁሉንም ነገር የማቅለል አባዜ አለብህ" አለ እንግሊዙ በንዴት። "አልኬሚ ቀልድ አይደለም። እያንዳንዱን ሙያውን የተካኑ አልኬሚስቶች ያለፉበትን ደረጃ መከተል ያስፈልጋል።"

በዓቢዩ ሥራ ፈላጎት ክፍል እድሜ ቀጥል ማየ ህይወት እንደሚባልና ከሁሉም አይነት በሽታ እንደሚፈውስ አወቀ፤ አልኬሚስቱንም እንዳያረጅ ይረዳዋል። ጠጣሩ ክፍል ደግሞ የፈላስፋው ጠጠር ይባላል።

“የፈላስፋውን ጠጠር ማግኘት ቀላል አይደለም” አለ እንግሊዙ። “አልኬሚስቶቹ ብረቱን የሚያነጻጽቸውን እሳት እየተመለከቱ ብዙ ዓመታት አቢያተ ሙከራቸው ውስጥ ያሳልፋሉ። እሳቱን ተጠግተው ብዙ ሲቆዩ የዓለምን ከንቱ ነገር ሁሉ ይተዋሉ ማለት ነው። የብረቶቹ መንጻት ወደ እነሱ ወደ ራሳቸውም መንጻት እንደሚመራቸው አውቀዋል።”

ብላቴናው ስለ ክሪስታል ሻጩ አሰላሰለ። ብላቴናው ከአሉታዊ እሳቤዎች ይጸዳ ዘንድ ክሪስታሎቹን ቢያጸዳቸው መልካም እንደሆነ ነግሮት ነበር። ብላቴናው አልኬሚ በአንድ ሰው የእለት ተእለት ህይወት ውስጥ ሊማሩት የሚቻል መሆኑን ይበልጥ እያመነ መጥቷል።

“ደግሞም” አለ እንግሊዙ፤ “የፈላስፋው ጠጠር አስገራሚ ባህርይ አለው። የጠጠሩ ትንሽዬ ብር ማእድን በጣም ብዙ ብረቶችን ወደ ወርቅ መለወጥ ትችላለች።”

ብላቴናው ይህን ሲሰማ በአልኬሚ ይበልጥ እየተሳበ መጣ። በትንሽ ትእግስት ሁሉንም ነገር ወደ ወርቅ መለወጥ እንደሚችል አሰበ። በዚህ ረገድ የተሳካላቸውን የብዙ ሰዎችን ታሪክ አንብቧል። ሄልቪኪየስ፣ ኤሊያስ፣ ፋልካኔሊ እና ገበር። አስደሳች ታሪኮች ነበሩ። ሁላቸውም እጣፈንታቸውን እስከመጨረሻው ኖረውታል። ተጉዘዋል፤ ከጠቢባን ጋር ተነጋግረዋል፤ ተአምራትን ሰርተዋል፤ የፈላስፋውን ጠጠርና የእድሜ ቀጥል ማየ ህይወት ባለቤትም ሆነዋል።

ነገር ግን ዓቢዩን ሥራ ለመረዳት በፈለገ ጊዜ ብላቴናው ሙሉ በሙሉ ግራ ተጋባ። መስመሮች፣ በምስጢር ቋንቋ የተጻፉ መመሪያዎችና የተሰወሩ ጽሑፎች ብቻ ነበሩ።

* * *

“ለምን ነገር ያወሳስባሉ?” አንድ ምሽት እንግሊዙን ጠየቀው። እንግሊዙ በሆነው ባልሆነው እንደሚበሳጭና መጻሕፍቱም እንደናፈቁት ብላቴናው ልብ ብሏል።

“የመረዳት ኃላፊነት ያለባቸው እንዲረዱት ታስቦ” አለው። “እስኪ ሁሉም ሰው እየተነሳ ብረት ወደ ወርቅ ሲለውጥ ይታይህ። ወርቅ ዋጋውን ያባ ነበር።

“ነገሮችን በጥልቀት ለማጥናት ጽናትና ፈቃደኝነት ያላቸው ብቻ ናቸው ዓቢዩን ሥራ መረዳት የሚችሉት። ምስጢሮቹን የሚፈታልኝ እውነተኛ አልኬሚስት እየፈለግሁ ነው።”

“እነዚህ መጻሕፍት መቼ ነበር የተጻፉት?” ጠየቀ ብላቴናው።

“ከብዙ መቶ አመታት በፊት”

“ያኔማ ማተሚያ ቤቶቹ አልነበሩም” ብላቴናው ሞገተ።

“ለዎች ስለ አልኬሚ የሚያውቁበት ምንም ዘዴ አልነበረም። ይህንን በብዙ ምስሉች የተሞላ የማይገባ ቋንቋ ለምን ተጠቀሙ?”

እንግሊዙ በቀጥታ መልስ አልሰጠውም። ባለፉት ሶስት ቀናት ሲራራውን በትኩረት እያስተዋለ የነበረ ቢሆንም ምንም አዲስ ነገር እንዳላወቀ ተናገረ። ያስተዋለው ብቸኛ ነገር ቢኖር የጦርነቱ ወራ በየጊዜው እየጨመረ መምጣቱን ነው።

* * *

አንድ ቀን ብላቴናው መጻሕፍቱን ለእንግሊዙ መለሰለት። “ምን ተማርክ?” ብሎ ጠየቀው የመልሱን ምንነት ለመስማት የጓጓው እንግሊዝ። ጦርነት ሊያጋጥማቸው የመቻሉን ሃሳብ ለመርላት የሆነ ሰው እንዲያዋራው ይፈልጋል።

“ዓለም ነፍስ እንዳላት፣ ያን ነፍስ የተረዳ ሁሉ የነገሮችን ቋንቋ መረዳት እንደሚችል ተምራለሁ። ብዙ አልኬሚስቶች እጣፈንታቸውን እውን ስለማድረጋቸውና በመጨረሻም የዓለምን ነፍስ፣ የፈላስፋውን ጠጠር፣ እንዲሁም እድሜ ቀጥሉን ማየ ሕይወት ስለማግኘታቸው አውቂያለሁ።

“ከሁሉም በላይ ግን እነዚህ ነገሮች በሙሉ ቀላል እንደሆኑና በኤመራልድ ላይ ሊጻፉ እንደሚችሉ ተምራለሁ።”

እንግሊዙ ተበሳጨ። በምርምር ያሳለፋቸው ዓመታት፣ ምትሃታዊዎቹ ትእምርቶች፣ እንግዳዎቹ ቃላትና የቤተሙከራ እቃዎች... አንዳቸውም የብላቴናውን ቀልብ አልሳቡም። ነፍሱ ምናልባትም ይሄን ለመረዳት ገና አልሰለጠነች ይሆናል ብሎ አሰበ።

መጻሕፍቱን ተቀብሎ በየቦርሳዎቻቸው አስገባቸው። “ሲራራውን ወደመመልከትህ ተመለስ” አሰው። “እሱም እኔን ምንም አላስተማረኝም።”

ብላቴናው በበረሃው ጸጥታና በእንስሳቱ በሚነሳው አሸዋ ላይ ወደ መመሰጥ ተመለሰ። "ሁሉም ሰው ትምህርት የሚቀስምበት የየራሱ መንገድ አለው" አለ ለራሱ። "የእሱ መንገድ ከእኔ ጋር አይመሳሰልም፤ የእኔም የእሱን አይመስልም። ሆኖም ሁለታችንም እጣፈንታዎቻችንን እያሰስን ነው፤ በዚህ ምክንያት አከብረዋለሁ።"

* * *

ሲራራው ሌትና ቀን መጓዝ ጀመረ። የተሸፋፈነት ቤድዊኖች በጣም በተደጋጋሚ ይከሰቱም ነበር። የብላቴናው ጥሩ ጓደኛ የሆነው ግመል ነጂ በጎሳዎቹ መካከል እንዳይነሳ የተሰጋው ጦርነት መጀመሩን ገለጸ። ሲራራው ወደ ኦሲሱ ከደረሰ እድለኛ ነው።

እንስሶቹ ደክመዋል፤ ሰዎቹም እርስ በርስ ማውራታቸውን ቀንሰዋል። ጸጥታው በተለይ የሌሊቱ አስፈሪ ገጽታ ሆኗል፤ በፊት ከግመል ጩኸትነቱ የተለየ ነገር ያልነበረው ድምጽ አሁን ወራሪዎችን እንዳይጠራ ተሰግቶበታል።

"በሀይወት አለሁ" አለው ብላቴናውን፤ በአንድ እሳት ባልተያያዘበት፤ ጨረቃም ባልወጣችበት ምሽት እንደ እንጀራ የሚዘውተረውን የበረሃ ቴምር እየበሉ። "ስበሳ የማስበው ቴምሩን ብቻ ነው። ሰልፍ ላይ ስሆን፤ ሰልፉ ላይ ብቻ አተኩራለሁ፤ መዋጋት ካለብኝ ደግሞ ያ ቀን ለመሞት የሌላውን ቀን ያህል ጥሩ ነው።"

"ምክንያቱም ያለፈውን ወይም የወደፊቱን ህይወቴን አልኖርም። አሁን ብቻ ነው የሚያስደስተኝ። ምን ጊዜም በአሁን ላይ ማተኮር ከቻልክ ደስተኛ ሰው ትሆናለህ። በረሃው ውስጥ ህይወት መኖሩን፤ ከዋክብት በለማየ ሰማያት

መኖራቸውን፣ የጎሳዎቹ አባላት የሚሞገጉት የሰው ዘር አካላት በመሆናቸው እንደሆነ ትረዳለሁ። ህይወት ላንተ የጭፈራ ድግስ፣ ታላቅ በዓልም ትሆንልሃለች፤ ምክንያቱም ህይወት አሁን እየኖርኛት ያለችው ቅጽበት ናት።”

ከሁለት ምሽቶች በኋላ ብላቴናው ለመተኛት እየተዘጋጀ እያለ በየምሽቱ የሚከተሏትን ኮከብ ፈለጋት። አድማሱ ከወትሮው ዝቅ እንዳለ አሰበ፤ ምክንያቱም ከዋክብቱን ራሱ በረሃው ላይ ያያቸው መስሎታል።

“ኦሲሱ ነው” አለ ግመል ነጂው።

“ከሆነ ታዲያ ለምን አሁን ወደ እሱ አንሄድም?” ብላቴናው ጠየቀ።

“ምክንያቱም መተኛት አለብን።”

ብላቴናው ጸሐይ እንደወጣች ከእንቅልፍ ነቃ። ከፊት ለፊቱ፣ ማታ ትናንሽ ከዋክት በነበሩበት ስፍራ የቱምር ዛፎች በረሃውን ሞልተው በመደዳ ተሰልፈዋል።

ብላቴናው ግን ጸጥ ብሏል። የበረሃውን ጸጥታ ተላምዶታል፤ ዛፎቹን በማየት ተመስጧል። ወደ ፒራሚዶቹ ለመድረስ ገና ብዙ መንገድ ይቀረዋል፤ እናም ይህቺ ማለዳ አንድ ቀን ትውስታው ሆኖ ትቀራለች። ሆኖም ይቺ የአሁን ቅጽበት ናት - ግመል ነጂው ያላት የጭፈራ ቅጽበት - እናም ያለፈ ታሪኩ ትምህርት፣ የመጪው ኑሮው ህልም አድርጎ ሲኖራት ፈለገ። እነዚህን ዛፎች ማየት አንድ ቀን ትገዛታ ቢሆንም አሁን ግን ጥላን፣ ውሃን፣ ከጦርነት መዳኛ መጠጊያ ማግኘትን ይወክላል። ትናንት የግመል ድምጽ አደጋን ያመለከት ነበር፤ ዛሬ ደግሞ የዛፎቹ ሰልፍ ተአምራትን ሲያበስር ይችላል።

ዓለም ብዙ ቋንቋ ትናገራለች ሲል አሰብ - ብላቴናው።

* * *

ጊዜያቱ በፍጥነት ተጓዘ፤ ሲራራዎቹም እንዲሁ ብሎ አሰብ በመቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎችና እንስሳት ወደ ኦሲሱ ሲቃረቡ እየተመለከተ ያለው አልኬሚስቱ። ሰዎች ወደ እንግዶቹ ሰዎች ይጮሃሉ፤ የበረሃዋን ጸሐይ አቧራ ደብቋታል፤ የኦሲሱ ህፃናት የማያውቋቸው ሰዎች ወደ አካባቢያቸው በመምጣታቸው ተደስተው ይቦርቃሉ። አልኬሚስቱ የጎሳ አለቆች ለሲራራው መሪ ሰላምታ ሰጥተውት ለረጅም ደቂቃ ሲያዋሩት አየ።

ከእነዚህ አንዳቸውም ለአልኬሚስቱ ግድ አልሰጡትም። ብዙ ሰዎች ሲመጡ ሲሄዱ፤ በረሃውም ባለበት ሲቀር ተመልክቷል። ነገስታትና ለማኞች በበረሃው አሸዋ ላይ ሲጓዙ ተመልክቷል። ነፋስ ሰራሾቹ የአሸዋው ጋራዎች ያለማቋረጥ በነፋሱ አማካይነት ይቀያየራሉ፤ አሸዋዎቹ ግን ከህፃንነቱ ጀምሮ የሚያውቃቸው አሸዋዎች ናቸው። ተጓጉቾቹ በቢጫው አሸዋ ላይ ከሰማያዊ ሰማይ በታች ሰላምንታት ሲጓዙ ቆይተው ለመጀመሪያ ጊዜ አረንጓዴዎቹን ዛፎች ሲያዩ የሚሰማቸውን ደስታ ማየት ያስደስተዋል። እግዚአብሔር በረሃውን የፈጠረው ሰዎች የቴምር ዛፎችን እንዲያደንቁ ይሆናል ብሎ አሰብ።

ይበልጥ ተግባራዊ ጉዳዮች ላይ ለማተኮር ወሰነ። ሲራራው ውስጥ ከምስጢሮቹ ጥቂቶቹን አልኬሚስቱ የሚያስተምረው አንድ ሰው እንዳለ አውቋል። ንግሮቹ ነገረውታል። ሰውየውን እስካሁን አላወቀውም፤ ነገር ግን በልምምድ የሰለጠነት ዓይኖቹ ገና ብቅ ሲል ይለዩታል። አልኬሚስቱ ይህኛውም እንደ ከዚህ በፊቱ ደቀመዝሙሩ ብቃት ያለው እንዲሆንለት ተመኘ።

እነዚህ ነገሮች ለምን በቃል መስተላለፍ እንዳለባቸው አላውቅም አለ
በሃላቡ። በትክክልም ምስጢርነት ኖሯቸው አይደለም፤ እግዚአብሔር
ምስጢራቱን ስሁሱም ፍጡራን በቀላሉ ነው የገለጸላቸው።

ስዚህ እውነታ አንድ ማብራሪያ ብቻ ነው ያለው። ነገሮቹ በዚህ መንገድ
መስተላለፍ ያለባቸው ከንጹሁ ሕይወት በመሰራታቸውና እንዲህ ያለው
ህይወት ደግሞ በጽሑፍ ወይም በስእል ሊወከል ባለመቻሉ ነው።

ለዎች በተጻፉ ቃላትና በስእሎች ይደነቁና የሁለንታን ቋንቋ ዘንግተውት
ያርፋሉ።

* * *

ብላቴናው የሚያየውን ነገር ማመን አልቻለም። ኦሲሱ ልክ የጂኦግራፊ
መጽሐፍ ላይ እንዳየው በጥቂት ዛፎች የተከበበ ጉድጓድ በመሆን ፋንታ
ስፔን ውስጥ ካለ በርካታ ከተሞች ሳይቀር ይተልቃል። ሶስት መቶ
ጉድጓዶች፣ ሃምሳ ሺ የቴምር ዛፎች እና ቁጥር ስፍር የሌላቸው ባለቀለም
ድንኳኖች አሉት።

"አንድ ሺ አንድ ሌሊትን ይመስላል" አለ እንግሊዙ፤ አልኪሚስቱን
ለማግኘት እየተቅበጠበጠ።

እንሰሳቱንና መጤዎቹን ለዎች ለማየት በጓጉ ሕጻናት ተከበቡ። የኦሲሱ
ወንዶች ስለጦርነቱ መስማት ፈለጉ፤ ሴቶቹ ደግሞ ነጋዴዎቹ ያመጧቸውን
አልባላትና የከበሩ ድንጋዮች ለመውሰድ ተሻሙ። የበረሃው ፀጥታ የሩቅ
ሀልም ሆኗል፤ የሲራራው ተጓገጦች ያለማቋረጥ እየተሰላሰቱና እየተጫጫሁ

ያወራሱ - ልክ የሆነ መንፈሳዊ ዓለም ውስጥ ቆይተው አሁን ሰዎች ወዳሉበት ዓለም የተመለሱ ይመስላሉ። አሁን መንፈሳቸው አርፏል፤ እነሱም ተደስተዋል።

በረሃው ውስጥ በጣም ከፍተኛ ጥንቃቄዎችን ያደርጉ ነበር፤ ኦሲሶች ግን፣ ግመል ነጂው ሰብላቴናው እንዳስረዳው፣ ምን ጊዜም ነፃ ቀጣናዎች ተደርገው ይወሰዳሉ፤ ምክንያቱም ብዙሃኑ ነዋሪዎቻቸው ሴቶችና ህፃናት ናቸው። በረሃው ውስጥ ኦሲሶች ሞልተዋል፤ የጎሳ ጦረኞች ግን በረሃ በረሃውን እየተፋለሙ ኦሲሶቹን የመንገደኞች መጠለያ አድርገው ይተዋቸዋል።

ትንሽ ቢቸገርም የሲራራው መሪ ተጓገሮችን አንድ ላይ ሰብስቦ መመሪያዎቹን ሰጣቸው። ቡድኑ በጎሳዎቹ መካከል የተነሳው ግጭት እስኪጠናቀቅ ባለበት ሥፍራ ይቆያል። እንግዶች እንደመሆናቸው መጠን ተጓገሮቹ ከኦሲሱ ነዋሪዎች ጋር የመኖሪያ ሥፍራን መጋራት ይኖርባቸዋል፤ ጥሩ ጥሩ ነገርም ይቀርብላቸዋል። የራሱን ወታደሮች ጨምሮ ሁሉም ሰው የያዘውን የጦር መሳሪያ በጎሳው አለቆች ለተመረጡት ሰዎች እንዲያስረክብ ጠየቀ።

"እነኚህ የጦርነት ደንቦች ናቸው" መሪው አስረዳ።

"ኦሲሶች ሰሰራዊቶች መጠለያ አይሆኑም።"

የእንግሊዙ ክቦርሳው ውስጥ ሪቮልቨር አውጥቶ ማስረክብ ብላቴናውን አስገረመው።

"ሪቮልቨር ምን ያደርግልሃል?" ጠየቀው።

“ለዎችን እንዳምናቸው ይረዳኛል” እንግሊዙ መለሰ።

በመሐል ብላቴናው ስለ ድብቅ ሃብቱ አሰላሰለ። ህልሙን እውን ለማድረግ በተቃረበበት መጠን ነገሮች ይበልጥ አስቸጋሪ እየሆኑበት ይመጣሉ። አረጋዊው ንጉስ “የጀማሪ አድል” ያሉት ነገር መስራት ያቆመ ይመስላል። ሕልሙን እውን ለማድረግ ሲተጋ ጽናቱንና ወኔውን የሚፈትኑ ሁኔታዎች ያለማቋረጥ አጋጥመውታል። ስለዚህ ችሎልም ትእግስት የለሽም መሆን አይችልም። እንዲሁ ወደፊት ቢጓዝ እግዚአብሔር በመንገዱ ላይ የተወለትን ንግሮችና ምልክቶች ማየት አይችልም።

እግዚአብሔር በመንገዱ ላይ አስቀምጧቸዋል። ይህ ሃሳብ ራሱን አስደነቀው። እስከዚያ ቅጽበት ድረስ ንግሮች የዚህ ዓለም ጣጣዎች ይመስሉት ነበር። ልክ እንደመብላት ወይም እንደመተኛት፣ ወይም ፍቅርን እንደመሻት ወይም ሥራ እንደማግኘት። እግዚአብሔር ማድረግ የሚገባው፣ ሊጠቁመው የሚጠቀምባቸው ቋንቋዎች ስለመሆናቸው አስቦ አያውቅም።

“ትእግስት የለሽ አትሁን” ለራሱ ደገመለት። “ልክ ግመል ነጂው እንዳለው ነው። የመብያ ጊዜህ ከሆነ ብላ፣ መጓዣ ጊዜህ ከሆነ ደግሞ ተጓዝ።”

በዚያ የመጀመሪያ ቀን እንግሊዙን ጨምሮ ሁሉም ሰው ደክሞ ነበርና ተኛ። ብላቴናው ከጓደኛው ርቆ፣ አምስት የእድሜ እኩዮቹ ያሉበት ድንኳን ውስጥ ተመደበ። በረከኞች በመሆናቸው እሱ ስለ ታላላቅ ከተሞች በሚያወራቸው ታሪኮች ይደነቁ ነበር።

ብላቴናው የበጎች እረኝነት ህይወቱን ተረክላቸው፣ በክሪስታል መደብሩ ውስጥ ያሳለፈውን ጊዜ ሊነግራቸው ሲል እንግሊዙ ወደ ድንኳኑ ገባ።

“ስፊልግሀ አረፈድኩ” አለው ብላቴናውን ወደ ውጭ እየመራው።
“አልኬሚስቱ የሚኖርበትን በማፈላለግ እንድትረዳኝ በጣም እፈልጋለሁ።”

በመጀመሪያ በራሳቸው ሊፈልጉት ሞክሩ። አልኬሚስቱ ሊኖርበት ይችላል ብለው የገመቱትን ድንኳን ሁሉ ሲያስሱ ዋሉ።

“ሙሉውን ቀን ልናባክነው እኮ ነው” አለ እንግሊዙ ከብላቴናው ጋር እንደ የውሃ ጉድጓድ አጠገብ ተቀምጦ።

“ሰው መጠየቅ ሳይሻለን አይቀርም” ብላቴናው ሃሳብ አቀረበ። እንግሊዙ እዚህ የመጣባቸውን ምክንያቶች ሌሎች ሰዎች እንዲሰሙበት አልፈለገም ነበር። በመጨረሻ ግን ከእሱ የተሻለ አረብኛ የሚናገረው ብላቴና ሰዎች እንዲጠይቅለት ተስማማ። ብላቴናውም የፍየል ቆዳ ስልቻዋን በውሃ ልትሞላ ወደ ጉድጓድ የመጣችውን ሴት ቀረባት።

“እንደምን ዋልሽ እናቴ። እዚህ ሥፍራ የአልኬሚስቱን መኖሪያ ለማግኘት እየሞከርኩ ነበር።”

ሴትየዋ እንደሱ የሚባል ሰው እንደማታውቅ ነግራው በፍጥነት ከአጠገቡ ሐደች። ከመብረሯ በፊት ግን ጥቁር የለበሱ ሴቶችን ባያናግር እንደሚሻለው መከረችው፤ ምክንያቱም ጥቁር የሚለብሱት ያገቡ ሴቶች ናቸው። እሱም ባህሉን ማክበር አለበት።

እንግሊዙ ተናድዷል። ረጅም ጉዞው በከንቱ የሚቀር መስሎ ታየው። ብላቴናውም አዝናል፤ ጓደኛው አጣፈንታውን እየተከተለ ነው። አንድ ሰው አጣፈንታውን ሲከተል ደግሞ እንዲሳካለት ዓለም ሁሉ ሊያግዘው ይጥራል ነበር ያሉት አረጋጂው ንጉሥ። አሳቸው ሊሳሳቱ አይችሉም።

“እነዚህ በራት ስለ አልኩሚሎቶች ስምቹ አላውቅም” አለ ብላቴናው።
“ምናልባትም እነዚህም ማንም ስምቹ አያውቅ ይሆናል።”

የእንግሊዙ ዓይን በራ። “ልክ ነው! ምናልባት ማንም አልኩሚሎት ምን እንደሆነ አያውቅ ይሆናል! የህዝቡን በሽታዎች የሚረድሙላቸው ማን እንደሆነ ጠይቅልኝ!”

ጥቁር የለበሱ አያሌ ሴቶች ውሃ ፍለጋ ወደ ጉድጓዱ መጥተው ነበር፤ ብላቴናው ግን እንግሊዙ በገፋፋውም አንዳቸውንም አልጠየቃቸውም። ከዚያ አንድ ሰው ወደ እነሱ ቀረበ።

“የሰዎችን በሽታ የሚያደኑትን ሰው ታውተዋለህ?” ሲል ብላቴናው ጠየቀው።

“አላህ ነው ከህመማችን የሚረድሙላቸው” አለ ሰውየው፤ ፀጉረ ልውጦችን መፍራቱ በግልጽ እያስታወቀበት። “ጠንቋዎችን ነው የምትረፈጉት።” ከቅዱስ ቁርዓን የሆኑ ቃላትን አነበነበና መንገዱን ተጠለ።

ሌላ ሰውዬ መጡ። እድሜያቸው ገፋ ያለ ነው፤ ትንሽዬ ባልዲ ይዘዋል። ብላቴናው ጥያቄውን ለእሳቸውም ደገመላቸው።

“እንዲህ ዓይነቱ ሰው ስምን ማግኘት ፈለግህ?” አረቡ መልሰው ጠየቁት።

“ምክንያቱም ይህ ዓይነቱ ብዙ ወራት ተገብ እዚህ የመጣው ያንን ሰው ለማግኘት ብሎ ነው” አለ ብላቴናው።

“እንደሱ ያለ ሰው እዚህ አሲስ ውስጥ ካለ በጣም ኃያል መሆን አለበት” አሉ ሽማግሌው ጥቂት አሰብ ካደረጉ በኋላ። “የጎሳው አሰቆች እንኳን ሲያገኙት ሲረፈጉ ሲያገኙት አይችሉም። እሱ ሲረፈግ ብቻ ነው የሚገኘው።”

“ጦርነቱ እስኪቆም ጠብቁ። ከዚያም ከሲራራው ጋር ከዚህ ሂደት። በአሲሱ ሕይወት ውስጥ ጥልቅ ማለት አትሞክሩ” አሉና ሄዱ።

እንግሊዙ በጣም ተደሰተ። ትክክለኛ አቅጣጫ ላይ ናቸው። በመጨረሻም ጥቁር ያልለበሰች ወጣት መጣች። በትክክል ውሃ መቅጃዋን ተሽከማለች፤ ራሷን ብትከናኑብም ፊቷ አልተሸፈነም። ስለ አልኬሚስቱ ሊጠይቃት ብላቴናው ቀረብ አላት።

በዚህች ቅጽበት ራሱ መንቀሳቀስ ያቆመ መሰለ፤ የሁለንታ ነፍስ ውስጡ ተሰራጨ። ጥቋቁር ዓይኖቿን ሲመለከትና በሳቅና በዝምታ መሐል ያሉትን ከናፍሯን ሲያይ፤ ዓለም ሁሉ ከሚናገረው ቋንቋ ሁሉ በጣም በጣም ወሳኝ የሆነውን ቋንቋ፣ በምድር ላይ ያሉ ሰዎች ሁሉ በልባቸው የሚረዱትን ቋንቋ ተማረ - ፍቅርን። ከሰብአዊ ፍጡራን በእድሜው የሚተልቅ፣ ከበረሃውም ይበልጥ ጥንታዊ የሆነ ነገር። ልክ በብላቴናውና በልጅቱ ዓይኖች መሐል እንደሆነው፣ ሁለት ጥንድ አይኖች ሲገናኙ አንድ ዓይነት ኃይል የሚረጭ። ፈገግ አለች፣ ይህ ደግሞ በእርግጠኝነት ንግር ነው - ላይታወቀው እድሜውን ሙሉ ሲጠብቀው የኖረው ንግር። ከበጎቹና መጻሕፍቱ ውስጥ፣ ከሪስታል መደብሩ ውስጥና በበረሃው ጸጥታ ውስጥ ሲፈልገው የኖረው ንግር።

ንፁህ የዓለም ቋንቋ ነው። ማብራሪያ አያሻውም፤ ዓለሙ በማያቋርጥ ጊዜ ለመጓዙ ምንም ማብራሪያ እንደማያሻው ሁላ። በዚያች ቅጽበት ብላቴናው የተሰማው በእርሱ ሕይወት ውስጥ ልትኖር ከምትችለው ብቸኛ ሴት ጋር መሆኑ ነው፤ እሷም ያለምንም የቃላት ልውውጥ ይሄው ሁኔታ ታውቋታል።

ፍቅር ሊይዘው እንደሚገባና ከሴቷ ጋር ለመጣመር ከመወሰኑ በፊት ግን ሊያጠናት እንደሚገባ በወላጆቹ ተነግሮታል። ሆኖም እንደዚህ የሚያስቡ

ሰዎች የሁለንታን ቋንቋ ተረድተውት አያውቁ ይሆናል። ምክንያቱም ያንን ቋንቋ ስታውቅ በረሃም ውስጥ ይሁን የሆነ ትልቅ ከተማ ውስጥ የሆነች ሴት አንተን እንደምትጠብቅህ መረዳት ቀላል ይሆንልሃል። እናንተ ሁለት ሰዎች ስትገናኙና ዓይኖቻችሁ ሲገጣጠሙ ትናንትና ነገ አላስፈላጊ ይሆናሉ። ያቺ ቅጽበት፣ እንዲሁም ከጸሐይ በታች ያለ ነገር ሁሉ በአንድ እጅ ስለመጻፍ የማይታመን እርግጠኝነት ብቻ ይቀራሉ። ያ እጅ ፍቅርን የሚቀሰቅሰውና በምድር ላለው ሰው ሁሉ መንትያ ነፍስ የሚፈጥርለት እጅ ነው። ከዚህ ፍቅር ውጭ የሰው ልጅ ህልሞች ትርጉም የላቸውም።

መክቱብ፣ ሲል አሰበ ብላቴናው።

እንግሊዙ ብላቴናውን ወዘወዘው፣ “ጠይቃት እንጂ!”

ብላቴናው ኮረዳዋን ይበልጥ ቀረብ አላት፤ ፈገግ ስትል እሱም ፈገግ አለላት።

“ማነው ስምሽ?” ጠየቃት

“ፋጡማ” አለች ኮረዳዋ ዓይኖቿን እያሸሸች።

“በእኔም አገር አንዳንድ ሴቶች የሚጠሩበት ስም ነው።”

“የነቢያችን ሴት ልጅ ስም ነው” አለች ፋጡማ። “ወራሪዎቹ ስሙን በየደረሱት ያደርሱታል።” ይህች ቆንጆ ኮረዳ ስለወራሪዎቹ በኩራት ተናገረች።

እንግሊዙ ሲጎተጉተው ብላቴናው የሰዎችን በሽታ ስለሚፈውሰው ጠየቃት።

“እሱማ የዓለምን ምስጢራት ጠንቅቆ የሚያውቀው ሰው ነው” አለች።

“ከበረሃው ጂኒዎች ጋር ይገኛል።”

ጂኒዎች ደግ እና ክፉ መናፍስት ናቸው። ልጅቷ ያ አስገራሚ ሰውዬ የሚኖርበትን የደቡብ አቅጣጫ ጠቆመቻቸው። ከዚያም ውሃዋን ቀድታ ሂደት።

እንግሊዙም የለም፤ አልኬሚስቱን ፍለጋ ሔዷል። ልጁ ግን አንድ ቀን ሌቫንተር የዚህችን ሴት ሽቶ ይዞለት መጥቶ እንደ ነበረ እያስታወሰና መኖሯን እንኳን ሳያውቅ በፊት እንደወደዳት እያሰበ ከውሃው ጉድጓድ አጠገብ ለረጅም ሰዓት ተቀመጠ። ለአሷ ያለው ፍቅር በምድር ያለውን አዳኛ ሁሉ ለማግኘት እንደሚያስችለው አውቋል።

በማግስቱ ኮረዳዋን መልሶ እንደሚያገኛት ተስፋ አድርጎ ወደ ውሃው ጉድጓድ ሄደ። የሚደንቀው ነገር እንግሊዙንም እዚያው ሥፍራ በረሃውን ሲመለከት አገኘው።

"ሙሉውን ከሰዓት በኋላና ምሽቱን ጠበቅሁት" አለ። "ከምሽቱ የመጀመሪያዎቹ ከዋክብት ጋር ብቅ አለ። ምን እየፈለግሁ እንደሆነ ነገርኩት፤ እሱም እርሳስን ወደ ወርቅ ለውጭ አውቅ እንደሆነ ጠየቀኝ። ልማር የመጣሁት ይህንን እንደሆነ ነገርኩት።

"መሞከር አለብህ አለኝ። ይህንኑ ብቻ ነው ያለኝ። 'ሂድና ሞክር።'"

ብላቴናው ምንም አልተናገረም። ምስኪኑ እንግሊዝ ይህን ሁሉ መንገድ የተጓዘው ብዙ ጊዜ የሰራውን ነገር ደግሞ እንዲሰራው ሊነገረው ብቻ ነው።

"ታዲያ ሞክረዋል" አለው እንግሊዙን።

"የማደርገው እንደሰኘው ነው። አሁኑኑ እጅምረዋለሁ።"

አንገሊዙ ሄደ፤ ፋጡማ መጥታ ውሃዋን በመቅጃዋ ሞላች።

"አንድ ነገር ልነግርሽ ነው የመጣሁት" አለ ብላቴናው። "ሚስቴ እንድትሆኚ እፈልጋለሁ። እወድሻለሁ።"

ኮረዳዋ ውሃ መቅጃዋን ጣለችው፤ ውሃውም ተደፋ።

"እዚህ በየቀኑ እየመጣሁ እጠብቅሻለሁ። በረሃውን አቋርጬ የመጣሁት ፒራሚዶች አቅራቢያ ያለ ሃብት ፍለጋ ነው፤ እናም ለኔ ጦርነቱ እርግማን መስሎኝ ነበር። አሁን ግን ምርቃት ሆኖልኛል፤ ምክንያቱም ወደ አንቺ አምጥቶኛልና።"

"ጦርነቱ የሆነ ጊዜ ማብቃቱ አይቀርም" አለች ኮረዳዋ። ብላቴናው በዙሪያው ያሉትን የቴምር ዛፎች ተመለከተ። የበጎች እረኛ እንደነበረና አሁንም ተመልሶ እረኛ መሆን እንደሚችል ሰራሱ ነገረው። ፋጡማ እሱ ከሚፈልገው ሃብት ትበልጣለች።

"የጎሳው ወንዶች ሁሌም ሐብት ፍለጋ እንደተጓዙ ናቸው" አለች ኮረዳዋ፤ ልክ የሚያስበውን እንደገመተች ሁሉ። "ሴቶቼም በእነዚህ የጎሳው ወንዶች ከራት ይለማቸዋል።"

ውሃውን መልሳ ሞላችና ሄደች።

ልጁ በየቀኑ ፋጡማን ለማግኘት ወደ ጉድጓዱ ይሄዳል። ስለ እረኝነት ሀይወቱ፤ ስለ ንጉሱ እንዲሁም ስለ ክሪስታል መደብሩ አውርቶላታል። ጓደኛዎቹ ሆነዋል፤ ደግሞም ከእሷ ጋር ከሚያሳልፋት አስራ አምስት ደቂቃ ውጭ ያለው ጊዜ የማይመሽ የማይነጋ እስኪመስለው ድረስ

ይረዝምበታል። በአሲሱ ለአንድ ወር ያህል እንደቆዩ የሲራራው መሪ አብረውት የተጓዙትን ሁሉ ስብሰባ ጠራቸው።

"ጦርነቱ መቼ እንደሚያበቃ ስለማናውቅ ጉዟችንን መቀጠል አንችልም" አለ። "ፍልሚያዎቹ ረጅም ጊዜ፣ ምናልባትም ዓመታትን ሊወስዱ ይችላሉ። በሁለቱም ወገን ኃያል ጦሮች ናቸው ያሉት፤ ድሉ ለሁለቱም ወሳኝ ነው። የክፉ እና የደግ ጦርነት አይደለም። ለሃይል ሚዛን ሲሉ ሁለት ኃይሎች የሚፋለሙበት ጦርነት ነው፤ እንዲህ ያለው ጦርነት ከተጀመረ ከሌላው ዓይነት ጦርነት የረዘመ ጊዜ ይወስዳል - ምክንያቱም አላህ በሁለቱም ወገን አለ።"

ሰዎቹ ወደ የመኖሪያቸው ሲመለሱ ብላቴናው ግን ፋጡማን ሊያገኛት ሄደ። ስለጠዋቱ ስብሰባ ነገራት። "እንደምታረቅረኝ ነገርከኝ። ከዚያም ስለ ሁለንታዊ ቋንቋና ስለየሁለንታ ነፍስ አስተማርከኝ። በዚያም ምክንያት የማንነትህ አንድ አካል ሆኛለሁ።"

ብላቴናው የድምጹን ስልትና ቃና አዳመጠና በቴምሮቹ መሐል ከሚነፍሰው ነፋስ ድምጽ ይበልጥ እንደሚያምር አሰበ።

"እዚሁ ሆኜ ለረጅም ጊዜ ስጠብቅህ ነበር። ትናንቱን፣ ባህሌን፣ የበረሃው ወንዶች ከሴቶች የሚጠብቁትን ምግባር ዘንግቼያለሁ። ከህፃንነቴ ጀምሮ በረሃው የሆነ ድንቅ ስጦታ እንደሚያመጣልኝ አልም ነበር። አሁን ስጦታዬ መጥቷል፤ አንተው ነህ ስጦታዬ።"

ብላቴናው እጁን ሊይዛት አማረው። የፋጡማ እጆች ግን የጅጉን መያዣ ይዘዋል።

“ስለ ህልሞችህ፣ ስለ አረጋጭው ንጉሥ፣ ስለ ድብቅ አዳኛህም ነግረኸኛል። ስለ ንግሮችም ነግረኸኛል። ስለዚህ አሁን ምንም አልፈራም፣ ምክንያቱም እነዚያ ንግሮች ናቸው አንተን ወደ እኔ ያመጡህ። እኔም የህልምህ፣ አንተ እንደምትሰው የእጣፈንታህ አንድ አካል ሆኛለሁ።”

“ስለዚህም ወደ ግብህ መቀጠልህን ነው የምፈልገው። ጦርነቱ እስከሚቆም እጠብቃለሁ ካልክ፣ ጠብቅ። ከዚያ በፊት መሄድ ካለብህ ግን ህልምህን ፍለጋ ሂድ። የአሸዋው ቁልሎች በነፋሱ ቢለዋወጡም፣ በረሃው ግን ፈጽሞ አይለወጥም። አንዳችን ላንዳችን ያለን ፍቅርም እንዲሁ ነው የሚሆነው።”

“መክቱብ” አለች። “እውነትም የህልምህ ክፋይ ከሆንኩ፣ አንድ ቀን ወደ እኔ ትመለሳለህ።”

ብላቴናው ያን ቀን ከእሷ ሲለይ አዝኖ ነበር። የሚያውቃቸውን ባለትዳር አረኞች አስታወሰ። ራቅ ወዳለ መስክ ሲሄዱ ሲሉ ሁሉም ሚስቶቻቸውን ማሳመን ይችገሩ ነበር። ፍቅር ከሚያፈቅሯቸው ሰዎች ጋር እንዲቆዩ ይጠይቃቸዋል።

በቀጣዩ ቀን ይህንን ሰፋጠማ ነገራት።

“በረሃው ወንዶቻችንን ወስዶብናል፣ ደግሞም ሁሉም አይመለሱም” አለችው። “ያንን እናውቃለን፣ ለምደነዋልም። እነዚያ በወጡበት የሚቀሩት ደመናቱን፣ በየሰርንጉጡ የሚደበቁትን እንሰላት፣ ከክርስምድር የሚፈልቀውን ውሃ ይሆናሉ። የሁሉም ነገር ክፋዮች ይሆናሉ፤... የሁለንታ ነጭ ይሆናሉ።”

“እንዳንዶቹ ይመለሳሉ። እናም ሌሎቹም ሴቶች ይደሰታሉ፣ ምክንያቱም ባሉቻቸው አንድ ቀን እንደሚመለሱላቸው ያምናሉ። እነዚህን ሴቶች እያየሁ

እቀናባቸው ነበር። አሁን ደግሞ እኔ ራሴም ከሚጠብቁት ሴቶች አንዷ እሆናለሁ።”

“እኔ የበረሃ ሴት ነኝ፤ በዚህም እኮራለሁ። ባሌ የአሸዋውን ቁልሎች እንደሚለዋውጠው ነፋስ በነፃነት እንዲዟርልኝ እፈልጋለሁ። ማድረግ ካለብኝ ደግሞ የደመናቱ፣ የእንስሳቱና የበረሃው ውሃ አካል መሆኑንም እቀበላለሁ።”

ብላቴናው እንግሊዙን ፍለጋ ሐደ። ስለ ፋጡማ ሊነገረው ፈልጓል። እንግሊዙ የሚኖርበት ድንኳን ደጃፍ ላይ የራሱን ብረት ማቅለጫ መስራቱን ሲያይ ተደነቀ። ማቅለጫው በማገዶ እንጨት የሚሰራ አናቱ ላይ ብርሃን አስተላላፊ ጠርመራ ነገር ያለው ያልተለመደ ዓይነት ማቅለጫ ነው። በረሃው ላይ ያተኮሩት የእንግሊዙ ዓይኖች መጽሐፍ ሲያነብ ከሆኑት በላይ አጅግ ደምቀው ነበረ።

“ይሄ የሥራው የመጀመሪያ ደረጃ ነው” አለ። “ዲኒውን ለይቼ ማውጣት አለብኝ። ለዚህ ደግሞ ‘አይሳካልኝ ይሆን’ የሚል ስጋት ሊኖረኝ አይገባም። ዓቢዩን ሥራ ከመሞከር ቀድሞውኑም ያገደኝ ባይሳካልኝስ የሚለው ስጋቴ ነበር። አሁን ከአሥር ዓመት በፊት ላደርገው እችል የነበረውን ነገር እየጀመርኩ ነው። ሆኖም ሌላ ሃያ ዓመት ባለመቆየቱ ደስ ብለኛል።”

እሳቱን ማገዶ መመገቡን ቀጠለ፤ ብላቴናውም ጀንበር እየጠለቀች የበረሃው ሰማይ ሐምራዊ እስኪሆን ድረስ እዚያው ቆየ። የበረሃው ዝምታ ለጥያቄዎቹ ምላሽ ይሰጠው እንደሆነ ለማወቅ ወደ በረሃው የመጓዝ ግፊት ተሰማው።

የኦሲሱን የቴምር ዛፎች ከአይታው ሳያርቅ ዞር ዞር አለ። ነፋሱን አዳመጠው፤ እግሩ ሥር ያሉትም ድንጋዮች ተሰሙት። በየቦታው ሼሎችን

አገኘና በረሃው ጥንት ባህር እንደነበረ አስተዋለ። አንድ ድንጋይ ላይ ተቀምጦ ማሰላሰል ጀመረ። የፍቅርን እሳቤ ከባለቤትነት እሳቤ ለይቶ ለማሰብ ሞክረ፤ ሆኖም ሁለቱን ማለያየት ሳይላካለት ቀረ። ፋጡማ ግን የበረሃ ሴት በመሆኗ፣ ሁኔታውን ይገነዘብ ዘንድ የሚረዳው ነገር ካለ፤ ያ ነገር በረሃው ነው።

ተቀምጦ እያሰበ ሳለ ከበላዩ እንቅስቃሴ መኖሩ ተሰማው። ቀና ሲል ጭልፊቶች በጣም ከፍ ብለው ሲበሩ ተመለከተ።

ጭልፊቶች የንፋሱን አቅጣጫ ሲከተሉ አያቸው። በረራቸው ሥርዓት ያለው ባይመስልም ብላቴናው ላይ የሆነ ስሜት አሳድሮበታል። ምን ማለት እንደሆነ ብቻ ነው ያልገባው። ሊያነበው አየጣረ የአእዋፉን እንቅስቃሴ ተከታተለ። ምናልባትም እነዚህ የበረሃ አእዋፍ ፍቅር ያለ ባለቤትነት ምን ማለት እንደሆነ ያስረዱት ይሆናል።

እንቅልፍ እንቅልፍ አለው። በልቡ ነቅቶ የመቆየትም፣ የመተኛትም ፍላጎት አደሩበት። “የሁለንታን ቋንቋ እየተማርኩ ነው፤ ደግሞም በዓለም ያለ ነገር ሁሉ ትርጉም እየሰጠኝ ነው፤... የጭልፊቶች በረራ እንኳን ሳይቀር” አለ ለራሱ። በዚህም መንፈሱ፣ ፍቅር ውስጥ መግባቱ በራሱ አስደሰተው። ፍቅር ሲይዝህ ነገሮች የበለጠ ትርጉም እየሰጡህ ይመጣሉ ብሎም አሰበ።

በድንገት፣ ከጭልፊቶቹ አንዱ በፈጣን እንቅስቃሴ ሌላኛውን ጭልፊት ያጠቃው ጀመር። በዚህ ጊዜ ብላቴናው የሆነ ቅጽበታዊ ትእይንት ተገልጠለት። የሆነ ጦር ሰራዊት፣ የተመዘዙ ጎራዴዎች፣ ወደ ኦሲሱ የሚጋልብ ሰራዊት። ራእዩ በፍጥነት ቢጠፋም አንቀጥቅጦታል። ሰዎች ስለ ሚራሻሮ ሲያወሩ ሰምቷል፤ እሱ ራሱም ታይቶት ያውቃል። አብዝተው

የሚፈልጉት ነገር ሳይሆን የሆነ መስሎ በበረሃው አሸዋ ላይ እንደማየት ያለ ነገር ነው። ሆኖም ብላቴናው አንድ ጦር ኦሊሱን እንዲወረው ምንም አይነት ፍላጎት በልቡ እንዳልነበረ እርግጠኛ ነው።

ራእዩን ለመርሳትና ወደ ተመስጦው ለመመለስ ሞክረ። መልሶ በበረሃው ሐምራዊ ጥላና በአለቶቹ ላይ ለማተኮር ሞክረ። ነገር ግን ይህን ከማድረግ የሚከለክለው ነገር ልቡ ውስጥ አለ።

"ምንጊዜም ንግሮቹን ተከተል" ብለውታል አረጋዊው ንጉሥ። ብላቴናው በራእዩ የታየውን አስታወሰ፤ ነገርየው በትክክልም ሊከሰት እንደሆነ ተረዳ።

ተነሳና ወደ ቴምር ዛፎቹ መመለስ ጀመረ። አሁንም የራሱን ጉዳዮች በተመለከተ የተለያዩ ልሳኖችን አሰላሰለ፡- ይሄኔ በረሃው አደጋ የለበትም፤ ኦሊሱ ነው አደገኛ ሥፍራ መሆን የጀመረው።

ግመል ነጂው ከአንድ የዘንባባ ዛፍ ሥር ተቀምጧል። "የሆነ ጦር እየመጣ ነው" አለው ብላቴናው። "ራእይ ታይቶኛል።"

"በረሃው የሰውን ሁሉ ልብ በራእይዎቹ ይሞላዋል" ግመል ነጂው መለሰ።

ብላቴው ግን ስለጭልፊቶቹና ድንገት ከሁለንታ ነፍስ ጋር መገናኘቱ እንደተሰማው ነገረው።

ግመል ነጂው ብላቴናው ምን እያለው እንደሆነ ገባው። በገጸ ምድር ላይ ያለ ማንኛውም ነገር የሁሉንም ነገሮች ታሪክ መግለጥ እንደሚችል ያውቃል። አንድ ሰው መዳፍ ሊያነብ ይችላል፤ ካርታ ማየት፤ ወይም የወፎችን በረራ ሊያጤን ይችላል... የማያየው ነገር ምንም ይሁን ምን፤ አንድ ሰው ከዚያች

ቅጽበት ገጠመኝ ጋር የሚያገናኘው መሥመር ሊኖረው ይችላል። በርግጥ የሚታዩት ነገሮች አይደሉም ምንም ነገር የሚገልጡት፤ ምን እየተፈጸመ እንዳለ የሚያዩት ሰዎች ናቸው ወደ ሁለንታ ነፍስ መዝለቅ የሚያስችል መንገድ የሚያገኙት።

በረሃው በሁለንታ ነፍስ ውስጥ መግባት በመቻላቸው ላይ ኑሯቸው በተመሰረተ ሰዎች የተሞላ ነው። አዋቂዎች ይባላሉ፤ በሴቶችና በአዛውንቶች ዘንድ ይፈራሉ። ወንዶችም እነሱን ከማማከር ይቆጠባሉ፤ ምክንያቱም እንደምትሞት ተነግሮህ ውጊያ ገብተህ በብቃት ልትፋለም አትችልም።

የጎሳው ወንዶች ውጤቱን ሳያውቁ ፍልሚያውን መቅመስን ይመርጣሉ፤ ነገማ በአላህ ተጽፏል፤ እሱ የጻፈው ደግሞ ምን ጊዜም ለበጎ ነው። ስለዚህም እነኚህ ሰዎች ዛሬን ብቻ ነው የሚኖሩት፤ ምክንያቱም ዛሬ ራሱ በአስደናቂ ነገሮች የተሞላ ነው። ግመል ነጂው ተዋጊ አይደለም፤ ስለዚህ አዋቂዎቹን አማክሮ ያውቃል። አብዛኞቹ የነገሩት ልክ ነው፤ አንዳንዶቹ ግን ይሳሳታሉ። እናም አንድ ቀን በጣም የሚፈሩትና ከሁሉም ሽምገል የሚሉት አዋቂ ግመል ነጂውን ስለነገ ለማወቅ ለምን እንደፈለገ ጠየቁት።

"እ... አንዳንድ ነገሮችን ማድረግ እንድችል" አላቸው። "እንዲሆኑብኝ የማልፈልጋቸውን ነገሮች መስወጥ እንድችል ብዬ ነው።"

"የነገህ ገጽታዎች ላይሆኑ ነዋ" አሉት አዋቂው።

"ምናልባትም ነገዩን ማወቅ የፈለግሁት ለሚመጣብኝ ነገር ራሴን ለማዘጋጀት ብዬ ይሆናል።"

"በጎ በጎ ነገሮች ቢመጡ አስደሳች መደነቅን ይሰጡሃል። ክፉ ነገሮች ቢኖሩና ቀድመህ ብታውቃቸው፣ ከመከሰታቸው በፊት በጣም ትሰቃያለህ።"

"ስለ ወደፊት ማወቅ የምፈልገው ሰው ስለሆንኩ ነው" አላቸው ግመል ነጂው። "ሁሉም ሰው ሁሉም የሚኖረው በነገው ላይ ተመስርቶ ነው።"

አዋቂው ጠጠር በመጣል አወዳደቃቸውን በማየት መተንበይን ነው የተካኑት። ያን ቀን ግን አልተነበዩም። ጠጠሮቹን በጨርቅ ጠቅልለው በርላቸው ውስጥ አስቀመጧቸው።

"የምተዳደረው ለሰዎች ወደፊት የሚያጋጥማቸውን በመንገር ነው" አሉት። "የጠጠሮችን ጥበብ፣ በእነሱም አማካይነት ሁሉ ነገር ወደ ተጻፈበት ሥፍራ እንዴት እንደምገባ አውቃለሁ። እዚያም የትናንቱን ማንበብ፣ የተረሳውን ማወቅና አሁን ያሉትን ንግሮችን መረዳት እችላለሁ።"

"ሰዎች ሲጠይቁኝ ነገን አላነብላቸውም፤ ነገን እገምትላቸዋለሁ እንጂ። ነገ የአምላክ ነው፤ በሚያስደንቅ ሁኔታ ውስጥ የሚገልጠውም እሱው ብቻ ነው። ነገን እንዴት እገምታለሁ? በዛሬ ንግሮች ላይ ተመስርቼ። ምስጢሩ ያለው ዛሬ ውስጥ ነው። ዛሬን ልብ ካልከው እሱው ላይ ልትሻሻል ትችላለህ። ዛሬህን ካሻሻልከው ደግሞ ነገህም የተሻለ ይሆናል። የወደፊቱን እርሳውና እያንዳንዱን ቀን በአላህ አስተምህሮት እየተመራህ፣ ለልጆቹ ባለው ፍቅርም እየተማመንህ ኑር። እያንዳንዱ ቀን በራሱ ዘላለማዊነትን ይዘልህ ይመጣል።"

ግመል ነጂው አላህ የወደፊቱን ያይ ዘንድ የሚፈቅድለት በምን ዓይነት ሁኔታዎች ውስጥ እንደሆነ ጠየቃቸው።

“እሱው ራሱ ሲገልጠው። እግዚአብሔር ደግሞ ነገን የሚገልጠው ከሰንት ጊዜ አንዴ ነው። የሚገልጠውም ስለ አንድ ምክንያት ብቻ ነው። ይለወጥ ዘንድ የሚቻለው ነገ ብቻ በመሆኑ ነው።”

እግዚአብሔር ለብላቴናው ነገን በከፊል አሳይቶታል፤ ብሎ አሰበ ግመል ነጂው። መሳሪያው ይሆነው ዘንድ ብላቴናውን ለምን መረጠው?

“ሂድና የጎሳውን መሪዎች አናግራቸው” አለው ግመል ነጂው። “እየተቃረቡ ስላሉት ሰራዊቶች ንገራቸው።”

“ይስቁብኛል።”

“እነሱ በረከኞች ናቸው፤ በረከኞች ደግሞ ንግሮችን እንዴት ማየት እንዳለባቸው ያውቃሉ።”

“እንግዲያውስ እስካሁን አውቀውት ይሆናል።”

“በዚህ ሰዓት እሱ አያሳሰባቸውም። አላህ ያውቁት ዘንድ የፈለገውን ነገር ማወቅ ካለባቸው የሆነ ሰው እንደሚነግራቸው ያምናሉ። ከዚህ በፊት ብዙ ጊዜ እንዲሁ ሆኗል። አሁን ግን ያ ሰው አንተ ነህ።”

ልጁ ስለ ፋጡማ አሰበ። የጎሳዎቹን መሪዎች ለማግኘት ሊሄድም ወሰነ።

* * *

ብላቴናው በኦሲሱ መካከለኛ ሥፍራ ላይ ከተተከለ አንድ ትልቅ ነጭ ድንኳን ፊት ለፊት የቆመውን ዘብ ቀረበው።

“የጎሳ መሪዎቹን ማናገር እፈልጋለሁ። ከበረሃው ንግሮችን ይገር መጥቻለሁ።”

ምንም ሳይመልስለት ዘቡ ወደ ውስጥ ገብቶ ጥቂት ቆየ። ሲወጣ ነጭ ወርቃማ ልብስ ከለበሰ ወጣት አረብ ጋር ተመለሰ። ብላቴናው ያየውን ነገር ለወጣቱ ሲነግረው ወጣቱ ጠብቅ ብሎት ድንኳኑ ውስጥ ገብቶ ጠፋ።

መሸ፣ የሚጣሉ ሰዎችና ነጋዴዎች ስብስብ ስብስብ እያሉ ወደ ድንኳኑ ይገባሉ፣ ይወጣሉ። እደጅ እየነደዱ የነበሩት እሳቶች አንድ በአንድ ጠፉ፣ አሲሱም የበረሃው ዓይነት ጸጥታ ነገሰበት። በታላቁ ድንኳን ውስጥ የነበሩት መብራቶች ብቻ እንደበሩ ቀሩ። በዚህ ሁሉ ጊዜ ብላቴናው ስለ ፋጡማ እያሰበ ነበር፤ ለመጨረሻ ጊዜ የተነጋገሩት ነገር እስካሁንም አልገባውም።

በመጨረሻ፣ ከስንት ሰዓታት በኋላ ዘቡ እንዲገባ ፈቀደለት። ብላቴናው ውስጥ በሚያየው ነገር ተደነቀ። በዚህ ጭልጥ ያለ በረሃ መሃል እንዲህ አይነት ድንኳን ይኖራል ብሎ ፈጽሞ አስቦ አያውቅም። ወለሉ እስከዛሬ ከረገጣቸው ምንጣፎች ሁሉ ይበልጥ ውብ በሆኑ ምንጣፎች ተሸፍኗል፤ በድንኳኑ አናት በኩል በሻማ አማካይነት የበሩ የወርቅ አምቱሎች ተሰቅለዋል። የጎሳ መሪዎቹ በድንኳኑ ጓዳ በጥልፍ ካጌጡ የሐር ፍራሾች ላይ በግማሽ ክብ ቅርጽ ጋደም ጋደም ብለዋል። አሽከሮቹ በብር ትሪዎች ላይ ጣፋጮችና ሻይ ሞልተው ሽር-ጉድ ይላሉ። ሌሎቹ ይተጋሉ። የክፍሉ አየር በጭሳጭስ ጣፋጭ መዓዛ ታውዷል።

የጎሳ መሪዎቹ ስምንት ናቸው፤ ብላቴናው ግን ወሳኙ የትኛው እንደሆነ ማወቅ ችሏል። ነጭና ወርቃማ ልብስ የለበሰ አረብ ከግማሽ ክቡ መሐል ተቀምጧል። ከጎሳ ቅድም ብላቴናውን ያነጋገረው ወጣት አረብ አለ።

“ስለ ንግሮች የሚናገረው ፀጉረ ልውጥ ማነው?” ብሎ ጠየቀ፤ አንደኛው የጎሳ መሪ ብላቴናውን እያየ።

“እኔ ነኝ” መለሰለት ብላቴናው። ያየውንም ተናገረ።

“በረሃው እኛ ለስንት ትውልድ እዚህ መኖራችንን እያወቀ ለምን ሲል ነው እንዲህ ያሉ ነገሮችን ለጸጉረ ልውጥ የሚገልጠው?” አለ ሌላኛው።

“ምክንያቱም የእኔ ዓይኖች ከበረሃው ጋር አልተላመዱም” አለ ብላቴናው። “ከበረሃው ጋር የተላመዱ ዓይኖች ላያዩዋቸው የሚችሉ ነገሮችን ማየት እችላለሁ።”

‘በዚያ ላይ ደግሞ ስለ የሁለንታ ነፍስ አውቃለሁ’ ሲል አሰበ ለራሱ።

“ኦሲሱ ገለልተኛ መሬት ነው። ስለዚህ ኦሲስን የሚያጠቃ የለም” ሰብተኛው ተናገረ።

“እኔ ያየሁትን ልነግራችሁ ብቻ ነው የምችለው። ልታምኑኝ ካልፈለጋችሁ፤ ይህን ጉዳይ በተመለከተ ምንም ማድረግ አይኖርባችሁም።”

ሰዎቹ የሞቀ ክርክር ውስጥ ገቡ። የሚያወሩት ብላቴናው በማይገባው የአረብኛ ዘዩ ነበር። ሊወጣ ሲል ግን ዘቡ እንዲቆይ ነገረው። ብላቴናው ፍርሃት ገባው፤ ንግሮቹ የሆነ ችግር መኖሩን ነግረውታል። በረሃው ውስጥ ስላየው ነገር ለግመል ነጂው ማውራቱ ቆጩው።

በድንገት መሐል ላይ ያሉ ሽምገል ያሉ ሰው ፈገግ አለ፤ ይህኔ ብላቴናው በጥቂቱ እፎይታ ተሰማው። ሰውየው በክርክሩ አልተሳተፉም፤ እውነቱን

ለመናገር አንዲትም ቃል አልተናገሩም ነበር። ነገር ግን ብላቴናው የሁለንታ ቋንቋ ይገባው ጀምሯል፤ በድንኳኑ ውስጥ የተሰራጨው የሰላም መንፈስ ይለማዋል። አሁን መምጣቱ ልክ መሆኑ ገባው።

ውይይታቸው አበቃ። የጎሳ መሪዎቹ የሽማግሌውን ንግግር ሲያዳምጡ ለጥቂት ደቂቃዎች ጸጥ አሉ። ከዚያ ሽማግሌው ወደ ብላቴናው ዙፋን በዚህ ግዜ ግን ፊታቸው ላይ የሚነበበው ቅዝብ ቅዝቅዝ ያለ ስሜት ሆነ።

"ከሁለት ሺህ ዓመታት በፊት፣ በአንድ ሩቅ አገር፣ አንድ በህልም የሚያምን ሰው ወደ ጭለማ እስር ቤት ተጣለ፤ በኋላም በባርነት ተሸጠ" አሉ ሽማግሌው ልጁ በሚገባው ዘዩ። "የእኛ ነጋዴዎች ያንን ሰው ገዙትና ወደ ግብጽ አመጡት። በህልሞች የሚያምን ሁሉ ህልሞቹን መፍታትም እንደሚችል ሁላችንም እናውቃለን።"

ሽማግሌው ቀጠሉ፤ "ፈርኦን ከሲታና ወፋፍራም ስለነበሩ ላሞች ሲያልም፣ ይህ ያልኩት ሰው ግብጽን ከረሃብ ታደጋት። ስሙ ዮሴፍ ይባላል። እርሱም እንዳንተ በባእድ ምድር ላይ የተገኘ ባእድ ነበር፤ እድሜውም ያንተን ያህል ሳይሆን አይቀርም።"

ንግግራቸውን ገቱ፤ ዓይኖቻቸው ግን አሁንም የወዳጅነት ስሜት አይነበብባቸውም።

"ይህን ትውፊት ሁሌም እናከብረዋለን። ትውፊቱ ያኔ ግብጽን ከረሃብ ታደጎ ግብጻውያንን በብልጽግና የላቁ ሀዘቦች አድርጓቸዋል። ትውፊቱ ሰዎችን እንዴት በረሃውን ማቋረጥ እንደሚችሉ፣ ልጆቻቸውንም እንዴት ማግባት እንዳለባቸው ያስተምራቸዋል። ትውፊቱ አንድ አሲስ ገለልተኛ ድንበር ነው

ይላል፤ ምክንያቱም ሁሉም ወገኖች አሲሶች አሏቸው፤ ስለዚህም ለአደጋ የተጋለጡ ናቸው።”

ሽማግሌው ንግግራቸውን ሲቀጥሉ አንድም ሰው ቃል አልተነፈሰም።

“ነገር ግን ትውፊቱ የበረሃውን መልእክቶች ማመን እንዳለብንም ይነግረናል። የምናውቀውን ነገር ሁሉ የተማርነው ከበረሃው ነው።”

ሽማግሌው የሆነ ምልክት ሲሰጡ ሁሉም ተነስተው ቆሙ። ስብሰባው አብቅቷል። የሁቃሆቹ እሳቶች ጠፉ፤ ዘቦቹ በተጠንቀቅ ቆሙ። ልጁ ለመሄድ ሲዘጋጅ ሽማግሌው እንደገና መናገር ጀመሩ።

“ነገ አሲሱ ውስጥ ማንም ሰው የጦር መሳሪያ እንዳይዝ የሰራነውን ደንብ እናፈርሳለን። ሙሉውን ቀን ጠላቶቻችን ስንቃኝ እንውላለን። ጀንበር ስትጠልቅ ደግሞ ሰዎቹ መሳሪያቸውን መልሰው ያስረክቡናል። ከጠላቶቻችን ወገን አስር ሰዎች በሞቱ ቁጥር አንድ ወርቅ ይሰጥሁል።

“የኖም መሳሪያዎች እንደ በረሃው አመላቸው የማይጨበጥ ነገሮች በመሆናቸው ካልተጠቀምክባቸው፤ በሌላ ጊዜ ልጠቀምባቸው ብትል ላይሰሩልህ ይችላሉ። ቀኑ አስኪጠናቀቅ ድረስ ከመሳሪያዎቹ ቢያንስ አንድ እንኳን ጥቅም ላይ ሳይውል ቢቀር፤ አንደኛው አንተ ላይ ያርፋል።”

ብላቴናው ከድንኳኑ ሲወጣ አሲሱ የበራው በሙሉዋ ጨረቃ ብርሃን ብቻ ነበር። ወደ ራሱ ድንኳን ለመድረስ የሃያ ደቂቃ መንገድ ይጠብቀዋል፤ እናም መንገዱን ጀመረ።

በተከሰተው ነገር ተነቃቅቷል። በሁለንታ ነፍስ ውስጥ ማለፍ ችሏል፤ ይህን ማድረግ ምናልባትም ህይወቱን ያስከፍለው ይሆናል። አስፈሪ ድርድር ነው።

ሆኖም አጣፈንታውን ለመከተል በጎቹን ከሸጠበት ቀን ጀምሮ አደገኛ ድርድሮችን ሲያደርግ ነበር። እናም ልክ ግመል ነጂው እንዳለው፣ ነገ መሞት በሌላ ቀን ከመሞት የከፋ አይሆንም። እያንዳንዱ ቀን ወይ ይኖርበታል፤ ወይም የአንድ ሰው ከዚህ ዓለም መለየት ይጻፍበታል። ሁሉም ነገር የአንድ ቃል ጥገኛ ነው። "መክቱብ።"

ምንም ዓይነት ቁጭት ሳይሰማው በጸጥታ እየተጓዘ ነው። እሱ ነገ ቢሞት፣ እግዚአብሔር ሊመጣ ያለውን ክስተት መለወጥ አልፈቀደም ማለት ነው። ቢያንስ መንገዶችን ካቋረጠ፣ ክሪስታል መደብር ውስጥ ከሰራ፣ የበረሃውን ጸጥታና የፋጡማን ዓይኖች ካወቀ በኋላ ነው የሚሞተው። ከረጅም ጊዜ በፊት ቤቱን ጥሎ ከወጣ ወዲህ እያንዳንዱን ቀን በደንብ ነው የኖራት። ነገ ቢሞትም እንኳን የሚሞተው ከሌሎች አረኞች የበለጠ አይቶ ነውና ኩራት ይሰማዋል።

ድንገት የመብረቅ ዓይነት መባረቅ ሰማ፣ አጋጥሞት የማያውቀው ዓይነት ነፋስ መሬት ላይ ወረወረው። አካባቢው በሽክርክሪታም አቧራ ተሞላና ጨረቃዋን ከአይታ ሰወራት። ክፍት ሰፊቱ በሚያስፈራ ጩኸት ላይ ላይ ሊወጣበት የሚል ግዙፍ ነጭ ፈረስ ታየው።

እይታን የሚሰውረው አቧራ በትንሹ ረገብ ሲል ብላቴናው ባየው ነገር ተብረከረከ። ከእንሰሳው በላይ እስከታች ጥቁር በጥቁር የለበሰ፣ ግራ ትክሻው ላይ ፋልኮን ያስቀመጠ ፈረሰኛ ተቀምጧል። ጥምጣም አድርጓል፣ ከዓይኑ በቀር ሙሉ ፊቱ በጥቁር መሐረብ ተሸፍኗል። የበረሃ መልእክተኛ ይመስላል፣ ሁኔታው ግን ከተራ መልእክተኛነት የገዘፈ ነበር።

ይህ አስገራሚው ፈረሰኛ ትልቅ ባለ ደጋን ቅርጽ ሠይፍ መዘዘ። ስለቱ በጨረቃዋ ብርሃን አብረቀረቀ።

“የአእዋፋቱን በረራ ትርጉም ለማንበብ የደፈረው ማነው?” ጠየቀው፤ ድምጹን ሠይፉ በሃምሳ ሺዎቹ የአልፋዩም የቴምር ዛፎች ውስጥ የሚያስተጋባው አስከመስል ድረስ አየሎኸ።

“እኔ ነኝ የደፈርኩት” አለ ብላቴናው። የሳንቲያጎ ማታሞሮስ ምስል፣ በነጩ ፈረሱ ላይ ሆኖ፣ አረማዊያን ከሰከናው ስር ሆነው ታዩው። ሰውየው እሱኑ ነው የሚመስለው፤ ልዩነቱ ምግባር መለዋወጣቸው ነው።

“እኔ ነኝ የደፈርኩት” ብሎ ደገመሰትና የሠይፉን ምት ለመቀበል ራሱን ዝቅ አደረገ። “የሁለንታን ነፍስ ማየት በመቻሌ አያሌ ነፍሶች ይድናሉ።”

ሠይፉ አላረፈበትም። ይልቁንም ሰውየው የብላቴናውን ግንባር አስኪነነ ድረስ ዝቅ አደረገው። ጠብታ ደም ከግንባሩ ፊን አለች።

ፈረሰኛው ልክ እንደብላቴናው አይንተሳተክም። ብላቴናው ማምለጥ እንኳን አልታየውም። በልቡ ያልተለመደ ዓይነት ደስታ ተሰማው። እጣ ፈንታውን ስለመከተሉ ሊሰዋ ነው። ስለፋጡማም ጭምር። ለማንኛውም ንግሮቹ እውነተኛ ናቸው።

አሁን ከጠላቱ ጋር ተፋጧል፤ ስለመሞት ማሰብ ግን አይጠበቅበትም - የሁለንታ ነፍስ ይጠብቀዋል፤ ብዙም ሳይቆይ የዚያ አካል ይሆናል። ነገ ደግሞ ጠላቱም ጭምር የዚያ ነፍስ አንድ አካል ይሆናል።

ፈረሰኛው ሠይፉን የልጁ ግንባር ላይ እንዳደረገ ነው። “የጭልፊቶቹን በረራ ለምን አነበብክ?”

“ያነበብኩት አእዋፋ ሊነግሩኝ የፈለግሁትን ብቻ ነው። ኦሲሱን መታደግ ፈልገዋል። ነገ ሁላችሁም ትሞታላችሁ፤ ምክንያቱም እናንተ ካሏችሁ ሰዎች የበለጡ ኦሲሱ ውስጥ አሉ።”

ሠይፉ ባለበት ቆየ። “አላህ የፈቀደውን ትሰውጥ ዘንድ አንተ ማን ነህ?”

“አላህ ሰራዊቱን ፈጠረ፤ ጭልፊቶቹንም ፈጠረ። አላህ የአዕዋፉን ቋንቋ አስተማረኝ። ነገር ሁሉ በአንድ እጅ ተጽፏልና” አለ ብላቴናው፤ የግመል ነጂውን ቃላት እያስታወሰ።

ፈረሰኛው ሠይፉን ከብላቴናው ግንባር ላይ አነሳለት፤ ብላቴናው ከፍተኛ እጩይታ ተሰማው። ሆኖም አሁንም ማምለጥ አይችልም።

“ትንቢያዎችህን ተጠንቀቅ” አለ ፈረሰኛው። “አንድ ነገር ከተጻፈ በኋላ ሊለወጥ የሚችልበት ዘይቤ የለም።”

“ያየሁት ሰራዊት ነው” አለ ብላቴናው። “የጦርነቱን ውጤት አላየሁም።”

ፈረሰኛው በመልሱ የረካ መሰለ። ሠይፉን ግን እጁ ላይ አቆየው። “አንድ ባእድ በባእድ ምድር ላይ ምን ይሰራል?”

“እጣ ፈንታዬን እየተከተልኩ ነው። ልትረዳው የምትችለው ነገር አይደለም።”

ፈረሰኛው ሰይፉን ወደ አፎቱ መሰሰው፤ ብላቴናውም ዘና አለ።

“ወኔህን መፈተን ነበረብኝ” አለ ፈረሰኛው። “ወኔ የሁለንታን ልሳን ለመረዳት በጣም አስፈላጊ ብቃት ነው።”

ብላቴናው ተደነቀ። ፈረሰኛው በጣም ጥቂት ሰዎች ብቻ ስለሚያውቁት ነገር እየተናገረ ነው።

"ይህን ያህል ርቀት ከመጣህ በኋላ ማቆም የለብህም" ቀጠለ። "በረሃውን ልትወደው ይገባል፤ ነገር ግን ፈጽሞ ሙሉ በሙሉ አትመነው። ምክንያቱም በረሃው ሰውን ሁሉ ይፈትናል። እያንዳንዱን እርምጃ ይፈታተናል፤ አቅመ ቢሶቹንም ይገድላል።"

የሚናገረው ነገር ብላቴናውን አረጋዊውን ንጉሥ አስታወሰው።

"ተዋጊዎቹ ከመጡና፤ ራስህ እስከ ጅንበር መጥለቂያ ድረስ ትከሻህ ላይ ከቆየልህ፤ መጥተህ ፈልገኝ" አለ እንግዳው ሰው።

ሰይፉን የመዘዘው ያው እጅ አሁን አለንጋ ያዘ። ፈረሱ እንደገና የአቧራ ደመና እያስነሳ ጋለበ።

"የት ነው የምትኖረው?" ጮኸ ብላቴናው።

አለንጋውን የያዘው እጅ ወደ ደቡብ አመለከተው።

ብላቴናው ከአልኬሚስቱ ጋር ተገናኘ።

* * *

በማግስቱ ጠዋት በአል-ፋዩም የቴምር ዛፎች ውስጥ የተሸሸጉ ሁለት ሺ የታጠቁ ጦረኞች ነበሩ። ዐሐይ በአናት ከመሆኗ በፊት አምስት መቶ የጎላው አባላት በአድማሱ ላይ ብቅ አሉ። ፈረሰኛ ተዋጊዎች ከሰሜን በኩል ወደ ኑሲሱ ገቡ፤ ለላማዊ ጉዞ ይምሰል እንጂ ሁሉም በየመገናጸፊያዎቻቸው ሥር መሳሪያዎቻቸውን ደብቀው ይዘዋል። በማዕከሉ አል-ፋዩም ወደሚገኘው

ነጩ፡ ድንኳን ሲደርሱ ባለ አንድ አፍ ሰይፎቻቸውንና ጠብመንጃዎቻቸውን አወጡ። ከዚያም በድንኳኑ ላይ ጥቃት ሰነዘሩ፤ ድንኳኑ ግን ባዶ ነበር።

የኦሲሱ ሰዎች የበረሃውን ፈረሰኞች ከበው በግማሽ ሰዓት ውስጥ ከአንዱ በስተቀር ሁሉንም ወራሪዎች ፈጁቸው። ህፃናቱ በቴምር ዛፎቹ በተፈጠረው ጫካ ውስጥ ተደብቀው ስለነበር ምን እንደተፈጠረ አላዩም። ሴቶቹ ለባሉቻቸው ደህንነት እየጸለዩ በየድንኳኖቻቸው ውስጥ በመቆየታቸው እነሱም ጦርነቱን አላዩም። ግዳዮቹ በየሜዳው ባይዘረሩ ኖሮ፤ እንደማንኛውም የኦሲሱ ቀን በመሰለ ነበር።

ከወራሪዎቹ የተረፈው ተዋጊ የሻለቃ ጦሩ አዛዥ ብቻ ነበር። የዚያኑ እለት ከሰዓት በኋላ የጎሳው መሪዎች ፊት ቀርቦ ትውፊቱን ለምን እንደጣሰ ተጠየቀ። አዛዥም ሰዎቹ ረሃብና ጥም እንደጎዳቸው፤ ከአያሌ ቀናት የጦር ውሉ በኋላ እንደደከሙና፤ በዚህም ምክንያት ኦሲሱን ዘርፈው ወደ ጦርነቱ ለመመለስ መወሰናቸውን ተናገረ።

የጎሳ መሪው ለሞቱት ሰዎች ማዘናቸውን፤ ነገር ግን ትውፊቱን መታደጋቸውን ተናገሩ። አዛዥም የውርደት ሞት እንዲሞት ፈረዱበት። በስለት ወይም በጥይት በመገደል ፋንታ በአንድ የሞተ የዘንባባ ዛፍ ላይ ተሰቅሎ አካላቱ በበረሃው ንፋስ እንዲበጣጠቅ ተፈረደበት።

የጎሳ መሪው ብላቴናውን አስጠርተው ሃምሳ ወርቆችን ሰጡት። ስለ የግብጽ የሴፍ ነግረውት የነበረውን ታሪክ ነግረውት፤ ብላቴናው የኦሲሱ አማካሪ እንዲሆን ጠየቁት።

* * *

ጀንበር ስትጠልቅና የመጀመሪያዎቹ ከዋክብት ሲታዩ፣ ብላቴናው በደቡብ አቅጣጫ መንገዝ ጀመረ። በመጨረሻ አንድ ብቸኛ ድንኳን ተመለከተ፤ አልፎ ሃያጅ አረቦችም ሥፍራው በጂኒዎች የተያዘ እንደነበረ ነገሩት። ብላቴናው ግን ቁጭ ብሎ መጠበቁን ተያያዘው።

ጨረቃ በማዕከላ ሰማይ እስክትታይ ድረስ አልኬሚስቱን አላየውም ነበር። አልኬሚስቱ ሁለት የሞቱ ጭልፊቶችን በትክኻው ተሸክሟል።

“መጥቻለሁ” አለው ብላቴናው።

“መምጣት አልነበረብህም” መለሰ አልኬሚስቱ። “ወይስ እጣ ፈንታህ ይሆን እዚህ ያመጣህ?”

“በጎሳዎች መካከል የተነሱት ጦርነቶች እስካሁ ድረስ በረሃውን ማቋረጥ አይቻልም። ለዚህ ነው የመጣሁት።”

አልኬሚስቱ ከፈረሱ ወረደ፤ ብላቴናው ወደ ድንኳኑ አብሮት እንዲገባም ምልክት ሰጠው። አሲሱ ውስጥ እንዳሉት እንደ ብዙዎቹ ድንኳኖች ዓይነት ነው። አልኬሚስቶች ይጠቀሙባቸዋል ብሎ ያሰባቸውን እንደ ማቅለጫ አይነት ቁሶች ፈለገ፤ አንድም አላገኘም። ጥቂት መጻሕፍት፣ ምግብ ማብሰያ ምድጃ፣ እንዲሁም በምስጢራዊ ንድፎች የተሸፈኑ ምንጣፎች ናቸው ያሉት።

“ተቀመጥ። የሆነ ነገር እንጠጣና እነዚህን ጭልፊቶች እንበላቸዋለን” አለ አልኬሚስቱ።

ብላቴናው ጭልፊቶቹ ትናንት ያየቸው ጭልፊቶች ሊሆኑ እንደሚችሉ ቢጠራጠርም ምንም አልተናገረም። አልኬሚስቱ እሳት አያያዘ፤ ብዙም

ሳይቆይ በጣፋጭ መጻዕቅ ድንኳኑን ሞላው። ከሁቃሆች መጻዕቅ በበለጠ መጻዕቅ።

"ስለምን ልታገኘኝ ፈለግህ?" ብላቴናው ጠየቀው።

"በንግሮቹ ምክንያት" አልኬሚስቱ መለሰለት። "ነፋሱ እንደምትመጣና እገዛ እንደሚያስፈልግህ ነግሮኛል።"

"ነፋሱ ስለ እኔ አይደለም የተናገረው። ስለ ሌላኛው የውጭ ዜጋ፣ ስለ እንግሊዙ ነው። አንተን በመፈለግ ላይ ያለው እሱ ነው።"

"እሱ አስቀድሞ ሊያከናውናቸው የሚገባ ነገሮች አሉ። ሆኖም ትክክለኛው መስመር ላይ ነው። በረሃውን ለመረዳት ሙከራውን ጀምሯል።"

"ታዲያ እኔስ?"

"አንድ ሰው ከልቡ የሆነ ነገር ሲሻ፣ ዓለሙ ሁሉ ያ ሰው ህልሙን እውን ያደርግ ዘንድ ሲያግዘው ይነሳል" አለ አልኬሚስቱ፣ የአረጋዊውን ንጉሥ ቃላት መልሶ እያስተጋባ። ብላቴናው ሃሳቡ ገብቶታል። ወደ እጣፈንታው ለመድረስ የሚያግዘው አንድ ሌላ ሰው አግኝቷል።

"እና ልታስተምረኝ ነዋ?"

"አይደለም። ማወቅ ያሰብህን ሁሉ አውቀኸዋል። እኔ ወደ ድብቅ ሀብትህ አቅጣጫ ልመራህ ብቻ ነው።"

"የነሳ ጦርነቱ እኮ አለ" ብላቴናው ሃሳቡን ደገመው።

“በረሃው ውስጥ ምን እየተፈጠረ እንዳለ አውቃለሁ።”

“አዳኛዬን እኮ አግኝቻለሁ። ግመል አለኝ፤ ከክሪስታል መደብሩ ያጠራቀምኩት ገንዘብ አለኝ፤ ሃምሳ ቁራጭ ወርቆች አሉኝ። በአገሪ የናጠጥኩ ሃብታም እሆናለሁ።”

“ገር ግን ከእነዚህ አንዳቸውም ከፒራሚዶቹ የተገኙ አይደሉም” አለ አልኬሚስቱ።

“ፋጡማም አለኝኝ። ካገኘሁት ሃብት ሁሉ ትበልጣለኝ።”

“አሷም ብትሆን ከፒራሚዶቹ አልተገኘችም።”

በጽጥታ ተመገቡ። አልኬሚስቱ አንድ ጠርሙስ ከፈተና በብላቴናው ብርጭቆ ውስጥ ቀይ ፈሳሽ ጨመረ። ከቀመሳቸው ወይኖች ሁሉ በጥፍጥናው ወደር የማይገኝለት ወይን ነው።

“ወይን እዚህ አልተከለከለም እንዴ?”

“ወደ አፍ የሚገባው ሳይሆን ከአፍ የሚወጣው ነው የሚያረክሰው” አለው አልኬሚስቱ።

አልኬሚስቱ ፍርሃት ይረጫል። ብላቴናው ግን ወይኑን ሲጠጣ ተዘናና። በልተው ሲጨርሱ ከድንኳኑ ውጪ ከዋክብቱን ባደበዘዘቸው ደማቅ የጨረቃ ብርሃን ተቀመጡ።

“እየጠጣህ ራስህን አስደስት” አለ አልኬሚስቱ ብላቴናው ደስተኝነት እየተሰማው እንደሆነ አስተውሎ። “ዛሬ ለሊት ልክ ለፍልሚያ እንደሚዘጋጅ ተዋጊ በደንብ እረፍ።”

“ልብህ ባረፈችበት የትኛውም ሥፍራ ሀብትህን እንደምታገኘው አስታውስ።
እግረ መንገድህን የተማርከው ነገር ሁሉ ትርጉም ይኖረው ዘንድ ያንን
ሃብት ማግኘት አለብህ።

“ነገ፣ ግመልህን ሽጥና ፈረስ ግዛ። ግመሎች አታሳዩች ናቸው። በሺ
የሚቆጠሩ እርምጃዎችን ተገዘውም ፈጽሞ የሚደክሙ አይመስሉም። ከዚያ
ድንገት በርካካ ይሉና በዚያው ይሞታሉ። ፈረሶች ግን ቀስ በቀስ ነው
የሚደክሙት። ሁሌም እነሱ ምን ያህል ሊያገለግሉህ እንደሚችሉና መቼ
እንደሚሞቱ ታውቃለህ።”

* * *

በተከታዩ ምሽት፣ ብላቴናው ፈረስ ላይ ጉብ ብሎ ወደ አልኬሚስቱ ድንኳን
መጣ። አልኬሚስቱም ዝግጁ ነበርና ሠንጋ ፈረሱ ላይ ወጥቶ ፋልኩን
በግራ ትክሻው ላይ አስቀመጠ። ብላቴናውንም፣ “በበረሃው ውስጥ ህይወት
ያለበትን ሥፍራ አሳዩኝ። የህይወት ምልክቶችን ማየት የሚችሉ ብቻ ናቸው
ድብቅ ሃብት ማግኘት የሚችሉት” አለው።

በአሸዋዎቹ ላይ በጨረቃ ብርሃን መጋለብ ጀመሩ። በረሃው ውስጥ ህይወት
ማግኘት መቻሌን እንጂ ሲል አሰበ - ብላቴናው። በረሃውን ያን ያህል
አሳውቀውም።

አልኬሚስቱን እንደዚህ ሊለው ፈልጎ ነበር፤ ነገር ግን ፈርቶታል።
ጭልፊቶችን አይቷቸው የነበረበት አለታማ ስፍራ ደረሱ፤ እዚያም ጸጥታና
ነፋስ ብቻ ናቸው ያሉት።

"በረሃው ውስጥ ህይወት እንዴት ማግኘት እንደምችል አላውቅም" አለ ብላቴናው። "ህይወት መኖሩን አውቃለሁ፤ ሆኖም የት ልፈልገው እንደምችል አላውቅም።"

"ህይወት ህይወትን ይስባል" መለሰለት - አልኬሚስቱ።

ይሄኔ ብላቴናው ነገሩ ገባው። በአለቶቹና በአሸዋው ላይ እየጋለበ ላለው ፈረሱ ልጓሙን አላላለት። አልኬሚስቱ ለግማሽ ሰዓት ያህል የብላቴናውን ፈረስ ተከተለው። የኦሲሱ የቴምርም ሆነ የዘንባባ ዛፎች አሁን ከእይታቸው ውጪ ሆነዋል - ከበላያቸው ያለቸውን ግዙፍ ጨረቃና በበረሃው አለቶች ላይ የሚንጸባረቀው ብርማ ብርሃን ብቻ ናቸው የሚታዩዋቸው። በድንገት፣ ያለ ምንም ግልጽ ምክንያት የብላቴናው ፈረስ ዝግ ብሎ መጓዝ ጀመረ።

"እዚህ ህይወት አለ" አለው ብላቴናው አልኬሚስቱን። "እኔ የበረሃውን ቋንቋ አላውቀውም፤ ፈረሴ ግን የህይወትን ቋንቋ ያውቃል።"

ከፈረሶቻቸው ወረዱ፤ አልኬሚስቱ ምንም አልተናገረም። በዝግታ እየተራመዱ አለቶቹን ፈተሹ። አልኬሚስቱ ድንገት ቆመና ወደ መሬት አጎነበሰ። ድንጋዮቹ መሐል የሆነ ጉድጓድ አለ። አልኬሚስቱ እጁን፣ ከዚያም እስከ ክርኑ ድረስ፣ ቀጥሎም እስከ ትኩሻው ድረስ ወደ ጉድጓዱ አስገባ። እዚያ ጉድጓድ ውስጥ የሆነ ነገር እየተንቀሳቀሰ ነው፤ ለልጁ የሚታዩት የአልኬሚስቱ ዓይኖች ብቻ ናቸው፤ የእነዚህ ዓይኖች እንቅስቃሴ ለብላቴናው የአልኬሚስቱን ጥረት ይነግረዋል። እጁ ደግሞ ጉድጓዱ ውስጥ ካለ የሆነ ነገር ጋር እየታገለ ይመስላል። ከዚያም ብላቴናውን ባስደነቀው እንቅስቃሴ እጁን አወጣና ፈንጠር አለ። በእጁ የአባብ ጭራ ይዟል።

ብላቴናው ከአልኬሚስቱ ራቅ ብሎ ፈንጠር አለ፤ እባቡ የበረሃውን ጸጥታ በሚያሰማው የቁጣ ድምጽ ረብሾ በኃይል ታገለው። በደቂቃ ሰውን መግደል የሚችል መርዝ የሚተፋ ኩብራ ነው።

"መርዙን ተጠንቀቀው" አለ ብላቴናው። ምንም እንኳን አልኬሚስቱ እጁን ጉድጓድ ውስጥ ያስገባና፤ ያለጥርጥር ተነድፎ ቢሆንም ሁኔታው የቀዘቀዘ ነበር። "የአልኬሚስቱ እድሜ ሁለት መቶ አመት ነው" ብሎ ነግሮት ነበር እንግሊዙ። መቼም ስለ የበረሃው እባቦች ምን ማድረግ እንዳለበት አይጠፋውም።

ባልንጀራው ወደ ፈረሱ ሄዶ ሰይፉን ሲያወጣ ብላቴናው ተመለከተው። በስለቱም አሸዋው ላይ አንድ ክብ ሰራና እባቡን እዚያ ውስጥ አስቀመጠው። እባቡ ወዲያውኑ ዘና አለ።

"አታስብ" አለ አልኬሚስቱ። "ከክቡ አይወጣም። በረሃው ውስጥ ህይወት አግኝተሃል፤ ይህ ነው የሚያስፈልገኝ ንግር።"

"ለምንድነው ያን ያህል አስፈላጊ የሆነው?"

"ምክንያቱም ፒራሚዶች በበረሃው የተከበቡ ናቸው።"

ብላቴናው ስለፒራሚዶቹ ማውራት አልፈለገም። ከፍቶታል፤ ከትናንት ምሽት ጀምሮ ሐዘን እየተሰማው ነው። ሃብቱን ፍለጋውን ሊቀጥል ነው ማለት ፋጡማን ሊተዋት ነው ማለት ነው።

"የበረሃውን መንገድ እመራሃለሁ" አልኬሚስቱ ተናገረ።

"ኦሲሱ ውስጥ መቆየት እፈልጋለሁ" መለሰ ብላቴናው።

"ፋጡማን አግኝቻለሁ፤ ለእኔ ደግሞ እሷ ከድብቅ ሃብት ትበልጥብኛለች።"

"ፋጡማ የበረሃው ሴት ናት" አለ አልኬሚስቱ። "ወንዶች ለመመለስ ሲሰርቀው መሄድ እንዳለባቸው ታውቃለች። በዚያ ላይ እሷ አዳኛዋን

አግኝታላች - አንተን። አሁን ደግሞ አንተ የምትፈልገውን ነገር ታገኝ ዘንድ ትመኛለች።”

“እኔ ለመቅረት ብወስንሰ?”

“ምን እንደሚፈጠር ልንገርህ። የኦሲሱ አማካሪ ትሆናለህ። ብዙ በጎችና ብዙ ግመሎችን መግዛት የሚያስችሉ ወርቆች ይኖሩሃል። ፋጡማን ታገባታለህ፤ ለአንድ ዓመት ያህል ሁለታችሁም ደስተኞች ትሆናላችሁ። በረሃውን መውደድ ትጀምራለህ፤ ሃምሳ ሺውንም የዘንባባ ዛፎች አንድ በአንድ ታውቃቸዋለህ። ዓለም ሁልጊዜም እንዴት እንደሚለዋወጥ ያሳዩህ ዘንድ ሲያድጉ ታያቸዋለህ። ንግሮችን የመረዳት ችሎታህም እየተሻሻለ ይሄዳል፤ ምክንያቱም በረሃው እዚህ መምህራን ካሉ ሁሉ የበለጠ ምርጥ መምህር ነው።”

“በሁለተኛው ዓመት ስለ ድብቅ ሐብትህ ታስታውሳለህ። ንግሮቹ ስለ እሱ ደጋግመው ቢነገሩህም ችላ ልትላቸው ትሞክራለህ። እውቀትህን ለኦሲሱና ለነዋሪዎቹ ደህንነት ታውለዋለህ። የጎሳው መሪዎች የምትሰራውን ያደንቁልሃል። ግመሎችህም ብልጽግናና ሥልጣንን ያመጡልሃል።”

“በሶስተኛው ዓመት ንግሮቹ ስለ ሐብቱና ስለ እጣፈንታህ መናገራቸውን ይቀጥላሉ። አንተ በየምሽቱ ኦሲሱ ውስጥ መሟሟር ታበዛለህ፤ ፋጡማ ደግሞ ከፍለጋህ ያደናቀፈችህ እሷ እንደሆነች ስለሚሰማት ደስታ ይርቃታል። ሆኖም ትወዳታለህ፤ እሷም ፍቅሯን መልሳ ትሰጥሃለች። እሷ እንደ በረሃ ሴትነቷ ባሏን መጠበቅን ስለምታውቅ እዚሁ ቅር ብላ እንዳልጠየቀችህ ታስታውሳለህ። ስለዚህም አትወቅሳትም። ነገር ግን ምናልባት መሄድ እችል ይሆናል ብለህ በማሰብ ብዙ ጊዜ በበረሃው አሸዋ ላይ መለስ ቀለስ ትላለህ... ለፋጡማ ያለህን ፍቅር ይበልጥ ልትተማመንበት

ስለመቻልህ እያሰብክ። ምክንያቱም አሲሱ ላይ የሚያቆይህ ፈጽሞ ተመልሼ ባልመጣሰ የሚል ስጋትህ ነው። በዚህ ጊዜ ንግሮቹ ድብቅ ሃብትህ ለዘላለም ተቀብሮ መቅረቱን ይነግሩሃል።

"ከዚያ በአራተኛው አመት፣ ንግሮቹ ስለተወካቸው ይተዉሃል። የጎላ መሪዎቹም ይህን ይረዱና፤ ከአማካሪነት ስልጣንህ ያስነሱሃል። ያኔ ግን የብዙ ግመሎችና ከፍተኛ መጠን ያለው ንብረት ባለቤት የሆነ ከበርቴ ነጋዴ ትሆናለህ። በቀሪው ህይወትህ እጣፈንታህን አለመከተልህና አሁን ለመጀመርም መዘግየትህ እየታወቀህ ትኖራለህ።

"ፍቅር አንድን ሰው እጣፈንታውን ከመከተል እንደማያገደው መገንዘብ አለብህ። ፍለጋውን ከተወደ፣ ፍቅሩ ድርም እውነተኛ ፍቅር... የሁለንታን ቋንቋ የሚናገር ፍቅር አልነበረም ማለት ነው።"

አልኬሚስቱ አሸዋው ላይ የሳለውን ክብ አጠፋው፤ እባቡ ወደ አለቶቹ ተሰቦ ገባ። ብላቴናው ሁልጊዜም ወደ መካ መጓዝ የሚፈልገውን የክሪስታል ነጋዴ፣ አልኬሚስቱን ፍለጋ የመጣውንም እንግሊዝ አሰባቸው። በበረሃው የምታምነውንም ሴት አሰባት። ወደ አፈተራት ሴት ያመጣውንም በረሃም አሻግሮ ተመለከተው።

በየፈረሶቻቸው ተቀመጡ፤ አሁን ወደ አሲሱ በሚመልሳቸው መንገድ አልኬሚስቱን የሚከተለው ብላቴናው ሆነ። ነፋሱ የአሲሱን ድምጾች ተሸክሞ አመጣላቸው፤ ብላቴናው የፋጡማን ድምጽ ነጥሎ ለመስማት ሞክረ።

በዚህ አንድ ኮብራ በክብ መስመር ውስጥ ባየበት ምሽት ግን፣ ትክሻው ላይ ገዴ አሞራ አስቀምጦ የሚጋልበው አስገራሚ ፈረሰኛ ስለፍቅርና ስለድብቅ ሃብት፣ ስለ በረሃው ሴቶችና ስለ ብላቴናው እጣ ፈንታ አውርቶለታል።

“አብሬህ እሄዳለሁ” አለ ብላቴናው። ወዲያውኑም በልቡ ሰላም ተሰማው።

“ግን ጀንበር ከመውጣቷ በፊት እንነሳለን” ነበር የአልኬሚስቱ ብቸኛ ምላሽ።

* * *

ብላቴናው እንቅልፍ ባይኑ ሳይዞር አደረ። ጎህ ከመቅደዱ ከሁለት ሰዓታት በፊት፣ ድንኳኑ ውስጥ ከተኙት ልጆች አንዱን ቀስቅሶ፣ የፋጡማን መኖሪያ ጠየቀው። ወደ እርሷ ድንኳን ሲደርሱ ብላቴናው ለልጁ አንድ በግ ለመግዛት የሚበቃውን ያህል ወርቅ ሰጠው።

ከዚያም ይህንኑ ጓደኛውን ፋጡማ ወደተኛችበት ድንኳን ሄዶ፣ ቀስቅሶ፣ እየጠበቃት መሆኑን እንዲነግርለት ጠየቀው። ወጣቱ አረብም እንደ ተጠየቀው በማድረግ ስሌላ በግ መግዣ የሚበቃው ወርቅ ተሰጠው።

“አሁን ለብቻችን ተወን” አለው ብላቴናው አረቡን፣ አረቡም የኦሲሱን አማካሪ በመርዳቱ ኩራት እየተሰማው እንዲሁም በጎች ለመግዛት የሚያስችለው በቂ ገንዘብ በማግኘቱ እየተደሰተ ወደ እንቅልፉ ተመለሰ።

ፋጡማ በድንኳኑ መግቢያ ብቅ አለች። ሁለቱ ወደ ዘንባባዎቹ ሄዱ። ብላቴናው ይህ ድርጊታቸው ትውፊቱን መጣስ መሆኑን ቢያውቅም፣ አሁን ያ አሳሳቢ አይደለም።

“መሄዴ ነው” አላት። “እንደምመለስ እንድታውቁልኝ እፈልጋለሁ። አፈቅርሻለሁ፣ ምክንያቱም...”

“ተወው” ፋጡማ አቋረጠችው። “አንድ ሰው የሚፈቀረው ስለተፈቀረ ብቻ ነው። ለማፍቀር ምክንያት አያስፈልገውም።”

ብላቴናው ግን ቀጠለ፤ “ህልም አየሁ፤ ከንጉስም ተገናኘሁ። ክሪስታል ሸጥኩ፤ በረሃውንም አቋረጥኩ። ጎሳዎቹ ጦርነት በማወጃቸው ምክንያት ደግሞ፤ አልኬሚስቱን ፍለጋ ወደ ውሃው ጉድጓድ ሄድኩ። ስለዚህም የማፈቅርሽ መላው የሁለንታ አካላት አንቺን አገኝሽ ዘንድ ስለረዱኝ ነው።”

ተቃቀፉ። አንዳቸው አንዳቸውን ሲነኩ የመጀመሪያቸው ነው።

“እመለሳለሁ” አለ ብላቴናው።

“ከዚህ በፊት በረሃውን በናፍቆት እመለከተው ነበር” አለች ፋጡማ። “አሁን ግን በተስፋ ነው የማየው። አንድ ቀን አባቴ ሄደ፤ ሆኖም ለእናቴ ነው የተመለሰላት፤ ከዚያ ጊዜ ወዲህ ሁል ጊዜም ተመልሶ ይመጣል።”

ሌላ ምንም አልተነጋገሩም። በዘንባባዎቹ ውስጥ ጥቂት ተራመዱ፤ ከዚያም ብላቴናው ድንኳኗ ደጃፍ ላይ ትቷት ሄደ።

“እመለሳለሁ፤ ልክ አባትሽ ለእናትሽ እንደተመለሱላቸው” አላት።

የፋጡማ አይኖች በእንባ እንደተሞሉ አየ።

“እያለቀስሽ ነው?”

“እኔ የበረሃ ሌት ነኝ” አለች ፊቷን ቀለስ እያደረገች። “ከሁሉም በላይ ግን ሌት ነኝ።”

ፋጡማ ወደ ድንኳኗ ተመለሰች፤ የቀን ጸሃይ በወጣች ጊዜም ለዓመታት ያከናወነችቸውን የአለት ስራዎቿን ልትሰራ ወጣች። ነገሩ ሁሉ ግን ተቀይሯል። ብላቴናው ከእንግዲህ አሲሱ ውስጥ አይኖርም፤ አሲሱም ለትናንት ብቻ የነበረው ትርጉም ከእንግዲህ አይኖረውም። ከእንግዲህ ወዲያ ሃምሳ ሺ የዘንጣባ ዛፎችና ሶስት መቶ የውሃ ጉድጓዶች ያሉት፤ መናኞች ከረጅም ጉዟቸው አረፍ የሚሉበት መዳረሻ ሥፍራ መሆኑን ያበቃል። ከዚህ ቀን ጀምሮ አሲሱ ለፋጡማ አና ይሆናል።

ከዚያ ቀን ጀምሮ በረሃው ነው ተፈላጊ የሚሆነው። በየአለቱ ታየዋለች፤ በሃብት ፍለጋ ጉዞው ብላቴናው የትኛዋን ኮከብ እንደሚከተልም ትገምታለች። የከናፍሯን መሳም በነፋሱ ትልክለታለች፤ ነፋሱ የብላቴናውን ፊት ዳስሶ እሷ በሀይወት ስለመኖሯ እንደሚነግረው ተስፋ ስለምታደርግ።

ሀብቱን ፍለጋ የወጣን ደፋር የምትጠብቅ ሴት ስለመሆኗ ይነግረዋል። ከዚያ ቀን ጀምሮ በረሃው ለእሷ አንድን ነገር ብቻ የሚወክል ይሆናል፡- የብላቴናውን የመመለስ ተስፋን።

* * *

“ትተኸው ስለመጣኸው ነገር አታስብ” አለው አልኬሚስቱ ብላቴናውን፤ በበረሃው አሸዋ ላይ የፈረስ ጉዟቸውን እንደጀመሩ። “ሁሉም ነገር በሁለንታ ነፍስ ላይ ተከትሏል፤ በዚያም ላይ ለዘለዓለም ይኖራል።”

“ወንዶች ከመሐደ ይልቅ ስለመመለስ ያልማሉ” አለ ብላቴናው። ከበረሃው ዝምታ ጋር መልሶ ተላምዷል።

"አንድ ሰው የሚያገኘው ነገር ከንጹህ ቁስ የተሰራ ከሆነ መቼም አይበላሽም።
እናም አንድ ሰው ሁሌም ተመልሶ መምጣት ይችላል። ያገኘው እንደ
አንድ ከከብ ፍንዳታ ያለ ቅጽበት ብልጭታ ብቻ ከሆነ፣ ብትመለስም ምንም
አታገኝም።"

ሰውየው በልሳነ አልኬሚ ነው የሚያወራው። ብላቴናው ግን ስለፋጡማ
መናገሩ መሆኑ ገብቶታል።

ትቶት ስለመጣው ነገር አለማሰብ ከባድ ነው። በረሃው በማያቋርጥ
አሰልጅነቱ ብላቴናውን ማለም አስጀመረው። አሁንም ዘንባባዎቹ፣ የውሃ
ጉድጓዶቹና የሚወዳት ሴት መልክ ይታየዋል። እንግሊዙ በቤተሙከራው
ሲሞክር፣ አስተማሪነቱን ያልተገነዘበው ግመል ነጂም ይታየዋል።
አልኬሚስቱ ፍቅር ይዞት አያውቅ ይሆናል ብሎ አሰበ - ብላቴናው።

አልኬሚስቱ ገዴውን ትከሻው ላይ እንዳደረገ ከፊት ለፊቱ ይጋልባል። ወፉ
የበረሃውን ቋንቋ በደንብ ያውቀዋል፤ እናም በቆሙ ቁጥር ለአደን ይበራል።
በመጀመሪያው ቀን ጥንቸል ይዞ ተመለሰ፤ በሁለተኛው ደግሞ ሁለት
ወፎችን።

ምሽት ላይ መኝታቸውን አነጣጠፉና እሳቶቻቸውን አዳፈኗቸው። የበረሃው
ምሽቶች ቀዝቃዛ ከመሆናቸውም ባሻገር የጨረቃ መጠን በተቀያየረ ቁጥር
አየጨለሙ፣ አየጨለሙ አየመጡ ነው። በሳላዎቹ መካከል ያለው ጦርነት
እንዳያገኛቸው የሚዲቸውን ማስጠንቀቂያዎች ብቻ እየተነጋገሩ ለሳምንት
ተጓዙ። ጦርነቱ ቀጥሏል፤ አንዳንዴም ነፋሱ የደሙን ሽታ ተሸክሞ
ይመጣል። በአቅራቢያቸው ውጊያዎች ሲካሄዱ ነበር፤ ነፋሱም የብላቴናው
ዓይኖች ልብ ያላሏቸውን ነገሮች ያሳየው ዘንድ የንግሮች ቋንቋ አብሮት
መኖሩን አስታወሰው።

በሰባተኛው ቀን አልኬሚስቱ ከወትሮው ቀደም ብሎ ለማረፍ ወሰነ። ገዴው ግዳይ ለመጣል በረረ፤ አልኬሚስቱ ደግሞ የውሃ ኮዳውን ለብላቴናው ሰጠው።

"ጉዞህን ወደ ማጠናቀቁ ተቃርበሃል" አለ አልኬሚስቱ። "እንኳን እጣ ፈንታህን ለመከተል በቃህ።"

"እንተ ግን ይህን ሁሉ መንገድ ስንመጣ ምንም አልነገርከኝም" አለው ብላቴናው። "ከምታውቃቸው ነገሮች አንዳንዶቹን የምታስተምረኝ መስለኝ ነበር። ከጥቂት ጊዜያት በፊት ስለ አልኬሚ የተጻፉ መጻሕፍት ካሉት ሰው ጋር በረሃው ውስጥ ስንገዝ ነበር። ሆኖም ከመጻሕፍቱ አንድም ነገር መማር ሳልችል ቀረሁ።"

"መማሪያ መንገዱ አንድ ብቻ ነው" መለሰ አልኬሚስቱ። "ተግባር ብቻ። ማወቅ የሚያስፈልግህን ነገር ሁሉ የተማርከው በጉዞህ አማካይነት ነው። መማር የሚያስፈልግህ አንድ ሌላ ነገር አለ።"

ብላቴናው ምን እንደሆነ ማወቅ ፈለገ፤ አልኬሚስቱ ግን ገዴውን ፍለጋ አድማሱን እየቃኘ ነው።

"ለምን አልኬሚስት ተባልክ?"

"ስለሆንኩ ብቻ ነዋ!"

"ሌሎች አልኬሚስቶች ወርቅ መስራት ፈልገው የማይሳካላቸው በምን ምክንያት ነው?"

"የሚፈልጉት ወርቅ ብቻ ስለሆነ ነው" ባልንጀራው መለሰ። "አጣ ፈንታቸውን ሊኖሩት ሳይፈልጉ፣ የአጣፈንታቸውን ድብቅ ሃብት ፍለጋ ይወጣሉ።"

"ላውቀው የሚገባው ሌላ ነገር ምንድነው?" ብላቴናው ጠየቀ። አልኬሚስቱ ግን አድማሱን መመልከቱን ቀጠለ። በመጨረሻም ገዴ አሞራው ምግባቸውን ይዞ መጣ። ነበልባሉን ከሰዎች እይታ ለመሰወር ጉድጓድ ቆፈሩና እሳት አያያዙ።

"አልኬሚስት የሆንኩት አልኬሚስት በመሆኔ ነው" አለ ምግቡን እያዘጋጀ። "ሳይንሱን የተማርኩት ከአያቱ ነው፤ እሱ ደግሞ ከአባቱ... እንዲህ እያለ እስከ ፍጥረት አለም ድረስ ይሄዳል። በነዚያ ጊዜያት ዓቢዩ ሥራ በኤመራልድ ላይ ብቻ ነበር ሊጻፍ የሚችለው። ሰዎች ግን ቀላል ነገሮችን ማጣጣልና አጫጭር ጽሁፎችን፣ አንድምታዎችን፣ እንዲሁም ፍልስፍናዊ ምርምሮችን መጻፍ ጀመሩ። እነሱ ከፊተኞቹ የተሻለ ዘዴ እንደሚያውቁም ይሰማቸው ጀመር። ሆኖም የኤመራልዱ ጽላት ዛሬም ህያው ነው።"

"የኤመራልዱ ጽላት ላይ ምንድነው የተጻፈው?" ብላቴናው ማወቅ ፈለገ።

አልኬሚስቱ አሸዋው ላይ መሳል ጀመረና፣ ሥዕሉን አምስት ደቂቃ ባልሞላ ጊዜ አጠናቀቀ። እሱ እየሳለ እያለ ብላቴናው ስለ አረጋዊው ንጉስና ያን ቀን ስለተገናኙባት ስፍራ አስታወሰ፤ ገጠመኙ ከብዙ ዓመታት በፊት ያጋጠመው ዓይነት ሆኖበታል።

"የኤመራልዱ ጽላት ላይ የተጻፈው ይሄ ነው" አለ አልኬሚስቱ እንደጨረሰ።

"ኮድ ነው" አለ ብላቴናው በትንሹ እየተበሳጨ። "የእንግሊዙ መጻሕፍት ውስጥ ያየሁትን ይመስላል።"

"አይመስልም" አልኬሚስቱ መለሰ። "የእነዚያን ጭልፊቶች በረራ ነው የሚመስለው፤ በአመክንዮ ብቻ ሊረዱት አይቻልም። የኤመራልዱ ጽላት ወደ ሁለንታ ነፍስ በቀጥታ መግቢያ ነው።"

"ጠቢባን ይሄ ዓለም የገነት ቅጂ መሆኑን ይገነዘባሉ። የዚህ ዓለም ህልውና፣ ፍጹም የሆነ ዓለም ህልው ለመሆኑ ማረጋገጫ ነው። እግዚአብሔር ይህንን ዓለም የፈጠረው፣ ሰዎች መንፈሳዊ አስተምህሮቶቻችንና ድንቅ ጥበቡን በሚታዩ ነገሮች አማካይነት መረዳት ይችሉ ዘንድ ነው። ለዚህ ነው በተግባር የምነግርህ።"

"የኤመራልዱን ጽላት መረዳት አለብኝ?" ጠየቀ ብላቴናው።

"የአልኬሚ ቤተ-መ-ክራ ውስጥ ብትሆን ኖሮ ይሄ ጊዜ የኤመራልዱን ጽላት መረዳት ትችላ ዘንድ ምርምር የምትጀምርበት ትክክለኛ ጊዜ ይሆን ነበር። አንተ ግን በረሃ ውስጥ ነህ። ተነክርበት። በረሃው ዓለምን የምታውቅበትን መረዳት ይሰጥሃል፤ በርግጥ በገጽ-ምድር ላይ ያለ ነገር ሁሉ ይህን ሊያደርግ ይቻላል። በረሃውን ማወቅ እንዲን አይኖርብህም። ማድረግ የሚጠበቅብህ በአንዲት የአሸዋ ቅንጣት ላይ መመለስ ብቻ ነው፤ ከዚያ በእርሷ ውስጥ የሥነፍጥረትን ድንቆች ማየት ትችላለህ።"

"ራሴን በረሃው ውስጥ የምነክረው እንዴት ነው?"

"ልብህን አዳምጥ። ልብህ ከሁለንታ ነፍስ በመምጣቱና አንድ ቀንም ወደዚያው የሚመለስ በመሆኑ ሁሉንም ነገር ያውቃል።"

* * *

ለሁለት ቀናት ያህል በረሃውን በዝምታ አቋረጡ። በጣም የተፋፋመው ጦርነት ወዳለበት ሥፍራ እየቀረቡ በመሆኑ አልኬሚስቱ የሚጓዘው በጥንቃቄ ነበር። በጉዟቸው ወቅት ብላቴናው ልቡን ለማዳመጥ ሞከረ።

እንዲያ ማድረግ ቀላል አልነበረም፤ በፊት በፊት ልቡ ሁሌም እውነቱን ይነግረው ነበር፤ የበኋላው ግን እውነት አልነበረም። ልቡ ማዘኑን ለሰዓታት የሚነግረው ጊዜ አለ፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ በበረሃው ፀሐይ ስሜታዊ ይሆንና ብላቴናው እንባውን ለመደበቅ እንዲሞክር ያደርገዋል። ስለ ድብቅ ሃብቱ ሲያወራ ምቱ ይፈጥናል፤ የብላቴናው ዓይኖች ማለቂያ የሌላቸው አድማላት ላይ ሲተክሉ ምቱ ይዘገያል። ሆኖም ልቡ በአልኬሚስቱና በብላቴናው መሐል ጸጥታ በነገሰበት ወቅት እንኳን ዝም አይልም ነበር።

2
x
65

“ልባችንን ማዳመጥ ያለብን ለምንድነው?” ብላቴናው ጠየቀ ማደሪያቸውን ሲያበጃጁ።

“ምክንያቱም፤ ልብህ የትም ይሁን፤ ሀብትህን የምታገኘው እዚያ በመሆኑ ነው።”

“ልቤ ግን ተረብሷል” አለ ብላቴናው። “የራሱ ህልሞች አሉት፤ ስሜታዊ ይሆናል፤ ደግሞም አንድ የበረሃ ሴት አፍቃሪ ሆኗል። ስለ እሷ ሳስብ ልቤ ስለራሴ እየጠየቀኝ ብዙ ሌሊቶችን አፍጥጤ አነጋለሁ።”

“ጥሩ ነው። ልብህ ሕያው ነው። የሚልህን ማዳመጥህን ቀጥል።”

* * *

በተከታዮቹ ቀናት፤ ሁሉቱ ተጓጉሮ በአያሌ የታጠቁ ተዋጊዎች አጠገብ አለፉ፤ ሌሎቹንም ከአድማሱ ባሻገር ተመለከቱዋቸው። የብላቴናው ልብ ስለ

ፍርሃት መናገር ጀመረ። ፍለጋ ወጥተው ስላልተሳካላቸው ሰዎች የሚናገሩ ታሪኮችን ነገረው።

አንዳንድ ጊዜ ሀብቱን ላያገኝ ስለመቻሉ፣ ወይም በረሃው ውስጥ ሊሞት ስለመቻሉ እየነገረ ያስፈራራዋል። በሌላ ጊዜ መርካቱን ለብላቴናው ይነገረዋል፡- ምክንያቱም ፍቅርና ሃብትን አግኝቷልና።

“ልቤ ከሃዲ ነው” አለ ብላቴናው ለአልኬሚስቱ። “ፍለጋዬን እንድቀጥል አይፈልግም።”

“ይሄ የሚመስል ነገር ነው” አልኬሚስቱ መለሰ። “በተፈጥሮው አንተ ህልምህን በመከተልህ ያለህን ነገር ሁሉ እንዳታጣ ይፈራል።”

“ታዲያ ልቤን ማዳመጥ ያለብኝ ለምንድነው?”

“ከእንግዲህ ዝም ልታሰኘው ስለማትችል። የሚነገርህን ነገር እንዳልሰማ ለመምሰል ብትሞክርም እንኳን አንተ ስለህይወትና ስለ ዓለም እያሰብክ ያለኸውን እየደገመልህ ሁሌም ውስጥህ ይኖራል።”

“ከሃዲም ቢሆን አድምጠው ነው የምትለኝ?”

“ከህደት ላይታሰብ የሚመጣ ነገር ነው። ልብህን በደንብ ካወቅኸው አንተ ላይ ከህደት ሊፈጽምብህ አይችልም። ምክንያቱም ህልሞቹንና ምኞቶቹን፣ እነሱንም እንዴት መያዝ እንዳለብህ ታውቃለህና።

“ከልብህ ማምለጥ አትችልም። ስለዚህ የሚልህን መስማት ይሻላል። ለዚህ ነው ያልተጠበቀ አደጋን ከእንግዲህ የማትፈራው።”

በረሃውን በማቋረጥ ላይ ሳሉ ብላቴናው ልቡን ማዳመጡን ቀጠለ።
ሽወዳዎቹንና ማታለሎቹን ተረድቶ፤ እንዳለ መቀበልንም ለመደ። ፍርሃቱን
አጣ፤ ወደ አሲሱ የመመለስ ፍላጎቱንም ረሳው፤ ምክንያቱም አንድ ከሰዓት
በኋላ ልቡ ደስተኛ መሆኑን ነግሮታል። "እንዳንዴ የምነጫነጫው" አለው
ልቡ፤ "የሰው ልብ በመሆኔ ምክንያት ነው፤ የሰዎች ልቦች እንደዚህ
ናቸው። ሰዎች በጣም ወሳኝ ህልማቸውን መከተል ይፈራሉ፤ ምክንያቱም
ህልማቸው ለእነሱ እንደማይገባ፤ ወይም ላይሳካላቸው እንደሚችል
ይሰማቸዋል። እኛ ልቦቻቸው ደግሞ ለዘላለም ትተውን የራቁትን
ተፈቃሪዎቻችንን፤ ጥሩ ሊሆኑ ይችሉ የነበሩ ነገር ግን ያልሆኑ ቅጽበቶችን፤
ወይም ምናልባት የሚገኙ ነገር ግን ለዘላለም አሸዋው ውስጥ ተቀብረው
የቀሩ ሀብቶችን እያሰብን እንፈራለን። ምክንያቱም እነዚህ ነገሮች ቢከሰቱ
አስከፊ ስቃይ ይደርስብናል።"

* * *

"ልቤ እንዳይጎዳ ነው የሚፈራው" ብላቴናው ለአልኬሚስቱ አንድ ምሽት
ጨረቃ አልባውን ሰማይ እየተመለከቱ ሳለ ነገረው።

"የመጎዳት ፍርሃት ከመጎዳት ከራሱ የከፋ መሆኑን ለልብህ ንገረው።
ህልሙን ፍለጋ የወጣ የትኛውም ልብ ተጎድቶ እንደማያውቅ፤ ምክንያቱም
እያንዳንዱ የፍለጋው ሰከንድ ከእግዚአብሔር እና ከዘላለማዊነት ጋር መገናኛ
መሆኗንም ንገረው።"

"እያንዳንዱ የፍለጋው ሰከንድ ከእግዚአብሔርና ከዘላለማዊነት ጋር መገናኛ
ሰከንድ ናት" ብላቴናው ለልቡ ነገረው። "ከልቤ ድብቅ ሃብቴን ስፈልግ፤
እያንዳንዱ ቀን ብርሃናማ ሆኖልኛል፤ ምክንያቱም እያንዳንዱ ሰዓት
የማሳካው ህልም አንድ አካል ነውና። ከልቤ ድብቅ ሃብቴን እየፈለግሁ

እያለሁ፣ ለአንድ የበግ እረኛ የማይቻሉ የሚመስሉ ነገሮችን ለመሞከር ወኔ ባይኖረኝ ኖሮ በምንም መንገድ ላውቃቸው የማልችላቸውን ነገሮች በእግረ መንገድ አውቄያለሁ።"

ከዚያ በኋላ ልቡ ሙሉውን ከሰዓት በኋላ ጸጥ ብሎለት ቆየ። ያን እሳት ምሽትም ብላቴናው ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ወሰደው፤ እንደነቃ ልቡ ከሁለንታ ነፍስ የመጡ ነገሮችን ይነግረው ጀመር። ከሁሉም ደስተኛ ሰዎች ጋር እግዚአብሔር መኖሩን ነገረው። ልክ አልኬሚስቱ እንዳለው ከአንዲት የበረሃው አሸዋ ቅንጣትም ውስጥ ደስተኝነት ሊገኝ መቻሉን ደግሞ ነገረው። ምክንያቱም የአሸዋ ቅንጣት የሰነ ፍጥረት ቅጽበት ናት፤ ሁለንታም እሷን ለመፍጠር ብዙ ሚሊዮን ዓመት ፈጅቶበታል። "በምድር ያለ ሰው ሁሉ የሚጠብቀው ድብቅ ሃብት አለው" አለው ልቡ። "እኛ የሰዎች ልቦች ስለ እነዚያ ሃብቶች ብዙ ጊዜ አንናገርም፤ ምክንያቱም ሰዎች እነሱን ፍለጋ የመውጣት ፍላጎት የላቸውም። ስለ ሃብቶቹ ለሀፃናት ብቻ እናውራላቸዋለን። ኋላ ላይ ግን ሀይወት በራሷ አቅጣጫ ወደ እጣፈንታዋ ትሄድ ዘንድ እንተዋታለን። የሚያሳዝነው በጣም ጥቂቶች ናቸው ወደ እጣፈንታቸውና ወደ ደስተኝነት የሚያደርሳቸውን መንገድ የሚከተሉት። ለአብዛኞቹ ሰዎች አለም አስፈሪ ስፍራ ትመስላቸዋለች፤ በዚህም ምክንያት አለም አስፈሪ ትሆንባቸዋለች።"

"ስለዚህም እኛ ልቦች ለስለስ እያልን እንናገራለን። መጮሃችን አልቀረም፤ ሆኖም ቃሎቻችን እንዳይሰሙ እንመኛለን። ሰዎች ልቦቻቸውን ባለመከተላቸው ምክንያት እንዲጎዱ አንፈልግም።"

"ሰዎች ሀልሞቻቸውን ይከተሉ ዘንድ ልቦቻቸውን መንገራቸውን ለምን ያቋርጣሉ?" ብላቴናው አልኬሚስቱን ጠየቀው።

“ምክንያቱም እሱ ነው አንድን ልብ በጣም የሚጎዳው። ልቦች ደግሞ መጎዳት አይፈልጉም።”

ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ብላቴናው ልቡን ተረዳው። መናገሩን እንዳያቆምም ጠየቀው። ከህልሙ ቢርቅ ልቡ እንዲጫነውና ማስጠንቀቂያ እንዲሰጠው ጠየቀው። ብላቴናውም ማስጠንቀቂያውን በሰማ ጊዜ መልእክቱን እንደሚከተለው ማለ።

ምሽት ላይም ይህንን ሁሉ ለአልኬሚስቱ ነገረው። አልኬሚስቱም የብላቴናው ልብ ወደ ሁለንታ ነፍስ መመለሱን ተገነዘበ።

“እና አሁን ምን ማድረግ ነው ያለብኝ?” ብላቴናው ጠየቀው።

“በፒራሚዶቹ አቅጣጫ ቀጥል” አሰ አልኬሚስቱ። “ለንግሮቹ ትኩረት መስጠትህንም ቀጥል። ልብህ አሁንም ድብቅ ሀብትህ ያለበትን ሥፍራ ሲያሳይህ አቅም አለው።”

“አሁንም እሱን ብቻ ነው ማወቅ ያለብኝ?”

“አይደለም” አልኬሚስቱ መለሰለት። “አሁንም ቢሆን ማወቅ ያለብህ ነገር፡- አንድ ህልም እውን ከመሆኑ በፊት የሁለንታ ነፍስ በፍለጋው ወቅት የተገኘውን ትምህርት ይፈትናል። ይህን የሚያደርገው ክፉ ስለሆነ አይደለም! ይልቁንም ህልሞቻችንን ከማሳካት በተጨማሪ፣ ህልማችንን ስንከተል ባገኘናቸው ትምህርቶች የተካንን እንሆን ዘንድ ነው። ይህ ነው ብዙዎች ተስፋ የሚቆርጡበት ነጥብ። ይህ ነው በበረሃው ቋንቋ እንደምንናገረው፣ ዘንባባዎቹ በአድማሱ ላይ ይታዩት ሲጀምሩ መንገደኛው በጥም የሚሞትበት” ነጥብ ነው።

“እያንዳንዱ ፍለጋ በጀማሪ እድል ነው የሚጀምረው። እያንዳንዱ ፍለጋ የሚደመደመውም በባለእድሱ በከባድ ፈተና ውስጥ ማለፍ ነው።”

ብላቴናው አንድ የቆየ የአገሩ አባባል ታወሰው። “ሊነጋ ሲል ይጨልማል” ይላል።

* * *

በተከታይ ቀን የመጀመሪያው ግልጽ የአደጋ ምልክት ታየ። ሶስት የታጠቁ ተዋጊዎች ብላቴናውንና አልኬሚስቱን ቀረቧቸውና ምን እያደረጉ እንደሆነ ጠየቋቸው።

“በገዴ አሞራዬ እያደንኩ ነው” አልኬሚስቱ መለሰ።

“መታጠቅ አለመታጠቃችሁን መፈተሽ ይኖርብናል” አለ ከተዋጊዎቹ አንዱ።

አልኬሚስቱ በዝግታ ከፈረሱ ላይ ወረደ፤ ብላቴናውም እንዲሁ። “ይሄን ሁሉ ገንዘብ የያዝከው ለምንህ ነው?” የብላቴናውን ቦርሳ እየፈተሽ።

“ፒራሚዶቹ ጋር ለመድረስ ስለሚያስፈልገኝ ነው” አለ።

የአልኬሚስቱን ንብረቶች ሲፈትሽ የነበረው ሰው ደግሞ በፈላሽ የተሞላች ትንሽዬ የክሪስታል ብልቃጥ እና ከዶሮ እንቁላል በትንሹ ከፍ የምትል ቢጫ የጠርሙስ እንቁላል አገኘ።

“እነኚህ ምንድን ናቸው?” ጠየቀው።

“የፈላስፋው ጠጠር እና እድሜ ቀጥል ማየ-ሀይወት ናቸው። የአልኬሚስቶች ዓቢይ ሥራዎች ናቸው። ያንን ፈላሽ የተጎነጨ ሰው በሽታ አይነካውም፤ የዚህ ጠጠር ሽራፊ ደግሞ ማንኛውንም ዓይነት ብረት ወደ ወርቅ ይለውጣል።”

አረቦቹ ሳቁበት፤ አልኬሚስቱም አብሯቸው ሳቀ። በምላሹ ተደንቀው ብላቴናውንም አልኬሚስቱንም ከነሙሱ ንብረታቸው ትተዋቸው አለፉ።

“አብደሃል?” ብላቴናው መሔዳቸውን ተመልክቶ አልኬሚስቱን ጠየቀው።
“ለምንድነው እንደዚያ ያደረከው?”

“ከሀይወት ቀላል ትምህርቶች አንዱን ሳሳይህ ብዬ ነው” አልኬሚስቱ መለሰለት። “ታላላቅ ሃብቶችን ይዘህ ለሰዎች ብትነግራቸው የሚያምንልህ ሰው በቀላሉ አታገኝም።”

የበረሃ ጉዟቸውን ቀጠሉ። እያንዳንዱ ቀን ባለፈ ቁጥር የብላቴናው ልብ ዝምታ እየጨመረ መጣ። ከእንግዲህ ስላለፉም ሆነ ስለሚመጡ ነገሮች የማወቅ ፍላጎት የለውም፤ በበረሃው ለመመሰጥና ከብላቴናው ጋር ከሁለንታ ነፍስ ባህር ለመጠጣት ዝም ብሏል። ብላቴናውና ልቡ ጓደኛዎች ሆነዋል፤ አሁን አንዳቸው ሌላቸውን የመክዳት አቅም የላቸውም።

ልቡ የሚያናገረው ብላቴናውን ለማነቃነቅና ብርታትን ሲሰጠው ብሉ ነው፤ ምክንያቱም የበረሃው የገዝታ ቀናት አሰልጅዎች ናቸው። ልቡ ለብላቴናው ስለጠንካራ ጎኖቹ ይነግረዋል። በጎቹን እስከመተውና እጣፈንታውን እስከመክተል ስላደረሰው ወኔው፤ እንዲሁም ክሪስታል መደብሩ ውስጥ ስለነበረው ጥንካሬውም ይነግረዋል።

ልቡ ብላቴናው ልብ ያላሰውንም ነገር ነግሮታል። አስግተውት ስለነበሩ ግን ደግሞ ስላላስተዋላቸው አደጋዎች። አንድ ጊዜ ብላቴናው ከአባቱ የወሰደውን ጠብመንጃ ራሱን እንዳያቆስል ብሎ ልቡ እንደደበቀበት አወራሰት። ብላቴናው በጣም ታሞ መስክ ላይ ወደ ላይ ሲለው ቆይቶ ከባድ እንቅልፍ የተኛበትን ቀንም አስታወሰው። ከፊቱ በርቀት ብላቴናውን ገድለው በጎቹን ሊዘርፉት መንገድ ላይ የሚጠብቁት ሁለት ሴቦች ነበሩ። እሱ ባጠገባቸው ሳያልፍ በመቅረቱ ግን መንገድ ቀይሮ የሔደ መስሏቸው ጉዟቸውን ቀጥለዋል።

"የለው ልቡ ሁሌም ረዳቱ ነው?" ብላቴናው አልኬሚስቱን ጠየቀው።

"እጣፈንታቸውን እውን ለማድረግ የሚጣጣሩ ሰዎች ልቦች ከሆኑ ብዙ ጊዜ ረዳቶች ይሆናሉ። ሆኖም ሀፃናትን፣ ለካራሞችንና አዛውንቶችንም ጭምር ልቦቻቸው ይረዱዋቸዋል።"

"ይሄ ማለት ፈጽሞ አደጋ አያጋጥመኝም ማለት ነው?"

"ልብህ የሚችለውን ያደርግልሃል ማለት ብቻ ነው" አለ አልኬሚስቱ።

በከለፍት በኋላ ጉዟቸውን ከተዋጊ ጎሳዎች በአንደኛው ሠፈር አለፉ። በሰፈሩ ጥጋጥግ ቆንጆ ቆንጆ ነጫጭ ጀለቢያ የለበሱ አረቦች ከነሙሉ ትጥቃቸው ዝግጁ ሆነው ይታያሉ። ሰዎቹ ሁቃህዎቻቸውን እያጨሰ የፍልሚያ ገድሎቻቸውን ያወራሉ። ለሁለቱ ተጓገሮች ትኩረት የሰጣቸው የለም።

"አደጋ የለም" አለ ብላቴናው፣ ሰፈሩን እያለፉ ሲሄዱ።

አልኬሚስቱ የተናደደ መሰለ። "በልብህ ተማመን፣ ነገር ግን በረሃ ውስጥ መሆንህን አትዘንጋ። ሰዎች እርስበርሳቸው ሲዋጉ፣ የሁለንታ ነፍስ

የፍልሚያውን ጩኸት መስማት ትችላለች። ከጸሐይ በታች ባሉ ነገሮች ጠስ ከሚመጡ ችግሮች የሚያመልጥ የለም።"

ሁሉም ነገሮች አንድ ናቸው፤ ሲል አሰበ ብላቴናው። ከዚያም በረሃው የአልኬሚስቱን ንግግር ትክክለኛነት ማሳየት የፈለገ ይመስል፤ ሁለት ፈረሰኞች ከኋላቸው መጡባቸው።

"ከዚህ ማለፍ አትችሉም" አለ አንደኛው። "ኅላዎቹ የሚፋሰሙበት ሥፍራ ላይ ነው ያላችሁት።"

"ርቂ አልሔድም" አልኬሚስቱ መለሰለት፤ የፈረሰኛው ዓይኖች ላይ አይኖቹን ተክሎ። ለጥቂት ጊዜ መሐላቸው ዝምታ ሰፈነ፤ ከዚያም አልኬሚስቱና ብላቴናው ጉዟቸውን ይቀጥሉ ዘንድ ተስማሙ።

ብላቴናው የሃሳብ ልውውጡን በአድናቆት ተመልክቷል። "እነዚያ ፈረሰኞች ላይ በአስተያየትህ ተጽእኖ አሳረፍክባቸው" አለ።

"ዓይኖችህ የነፍስህን ብርታት ያሳያሉ" አልኬሚስቱ መለሰ።

እውነት እኮ ነው ብሎ አሰበ ብላቴናው። በጦር ሰፈሩ ውስጥ ከበርካቶቹ መሳሪያ የታጠቁ ሰዎች መሐል ዓይኖቹን ተክሎ ሁሉቱን የሚመለከታቸው አንድ ሰው እንደነበረ አስተውሏል። ሩቅ ከመሆኑ የተነሳ መልኩን መለየት እንኳ አይቻልም። ብላቴናው ግን ያ ሰው እሱንና አልኬሚስቱን ይመለከታቸው እንደነበረ እርግጠኛ ነው።

መጨረሻ ላይ በአድማሱ ላይ የተዘረጉትን ተራሮች እንዳለፉ ፒራሚዶቹ ጋር ለመድረስ የሁለት ቀን መንገድ ብቻ እንደቀራቸው ነገረው።

“የመለያዎ ጊዜያችን ከደረሰ” አለ ብላቴናው፤ “ስለ አልኬሚ አስተምረኝ።”

“ስለ አልኬሚ እኮ አሁንም ታውቃለህ። አልኬሚ የሁለንታን ነፍስ ዘልቆ የመግባትና ላንተ ብቻ ተብሎ የተቀመጠልህን ሀብት የማግኘት ነገር ነው።”

“አአይ። እንደሱ ማለቴ እኮ አይደለም። እኔ የተናገርኩት እርሳስን ወደ ወርቅ ስለመለወጥ ነው።”

አልኬሚስቱን የበረሃውን ዓይነት ዝምታ ዋጠው፤ ለብላቴናው ምላሹን የሰጠው ሊመገቡ ጉዟቸውን ባቋረጡ ጊዜ ነበር።

“በህዋው ላይ ያለ ነገር ሁሉ በለውጥ ሂደት የተገኘ ነው” አለው። “እናም ለጠቢባን፤ ወርቅ ከሌሎቹ ብረቶች በበለጠ አዝጋሚ የለውጥ ሂደት የተገኘ ብረት ነው። ለምን ብለህ አትጠይቀኝ፤ ለምን እንደሆነ አላውቅም። የማውቀው ትውፊቱ ሁሌም ትክክል መሆኑን ነው።”

“ሰዎች የጠቢባኑን ቃላት ተረድተዋቸው አያውቁም። ስለዚህም ወርቅ አዝጋሚ የለውጥ ትእምርት በመሆን ፈንታ የግጭት መነሻ ሆነ።”

“በንግሮች የሚነገሩ ብዙ ቋንቋዎች አሉ” አለ ብላቴናው። “የግመል ጩኸት ከጩኸትነት ያለፈ እንዳልሆነ የሚሰማኝ ጊዜ ነበረ። ከዚያ የአደጋ ማስጠንቀቂያ ሆነ። በመጨረሻ ደግሞ ተመልሶ ጩኸት ብቻ ሆነብኝ።”

ንግግሩን ተወው። አልኬሚስቱ ቀድሞውኑ ይህን ሁሉ ሳያውቀው አልቀረም።

“እውነተኛ አልኬሚስቶችን አውቃለሁ” አልኬሚስቱ ቀጠለ። “ራሳቸውን በአብያተ ሙከራቸው ውስጥ ዘግተው ወርቅ እንደተለወጠው ለመለወጥ

ይሞክሩ ነበር። በኋላ የፈላስፋውን ጠጠር አገኙ፤ ምክንያቱም አንድ ነገር ወደ ሌላ ቅርጽ ሲለወጥ በዙሪያው ያሉ ነገሮች ሁሉም አብረውት ይለወጣሉ።

"ሌሎች በአጋጣሚ ጠጠሩን አገኙት። ቀድሞውኑም ተሰጥአው ነበራቸው፤ ነፍሶቻቸውም ከሌሎች ነፍሶች ይልቅ ለእንዲህ ያሉ ነገሮች የተዘጋጁ ነበሩ። ሆኖም ከቁጥር አይገቡም። እጅግ በጣም ጥቂቶች ናቸው።"

"ደግሞ ሌሎችም ነበሩ፤ ወርቅ ብቻ የሚፈልጉ። ምስጢሩን በፍጹም አላገኙትም። እርሳስ፣ መዳብ እና ብረት ሊያሳኩት የሚገባ የየራሳቸው እጣ ፈንታ እንዳላቸው ዘንግተዋል። በሌላው እጣ ፈንታ ጣልቃ የሚገባ ማንም ቢሆን የራሱን እጣ ፈንታ ማወቅ እንኳ አይቻለውም።"

የአልኬሚስቱ ቃላት እንደ እርግማን ተስተጋቡ። ከመሬት ላይ አንድ ቅርፊት አነሳ።

"ይሄ በረሃ ባህር ነበር" አለ።

"እኔም አስተውዬዋለሁ" ብላቴናው መለሰ።

አልኬሚስቱ ቅርፊቱን ሰብላቴናው እያቀበለው ጆሮው ላይ እንዲያደርገው ነገረው። ልጅ እያለ ብዙ ጊዜ እንደዚህ አድርጎ የባህሩን ድምጽ ሰምቷል።

"ባህሩ እዚህ ቅርፊት ላይ ቀርቷል፤ ምክንያቱም እጣፈንታው ይኸው ነው። በረሃው ተመልሶ በውሃ እስኪሸፈን ድረስም እንደዚህ መሆኑን አይተውም።"

ፈረሶቻቸው ላይ ተቀመጡና በግብጽ ፕራሚዶች አቅጣጫ ጋለቡ።

* * *

የብላቴናው ልብ የአደጋ ድምጽ በሰማ ጊዜ ጀንበር እየጠለቀች ነበር። ግዙፍ ግዙፍ በሆኑ የአሸዋ ጋራዎች ተከበዋል። ብላቴናው እሱም የሆነ ነገር ተሰምቶት እንደሆነ ብሎ አልኬሚስቱን ተመለከተው። አልኬሚስቱ ግን ምንም አይነት አደጋ መኖሩን የተረዳ አይመስልም። ከአምስት ደቂቃ በኋላ ሁለት ፈረሰኞች ከፊታቸው እየጠበቁቸው እንደሆነ ተመለከተ። ለአልኬሚስቱ ምንም ከመናገሩ በፊት ሁለቱ ፈረሰኞች አስር ሆኑ። ከዚያም ከየአሸዋ ጋራዎቹ ሥር ወጥተው አካባቢውን አጥለቀለቁት።

ሙሉ ሰማያዊ ለብሰው በጥምጣማቸው ዙሪያ ጥቁር ቀለበቶችን ያጠለቁ ጎለኞች ናቸው። ፊታቸው ከአይኖቻቸው በቀር በሰማያዊ ዓይነርግቦቻቸው ተሸፍነዋል።

ገና ከሩቅ ሳይቀር ዓይኖቻቸው የነፍሶቻቸውን ጥንካሬ ያሳያሉ። እኒሁ ዓይኖቻቸው ስለሞትም ይናገራሉ።

* * *

ሁለቱ በቅርብ ወዳለ የጦር ሰፈር ተወሰዱ። አንድ ወታደር ብላቴናውንና አልኬሚስቱን መሪው ከበታቸቹ ጋር ስብሰባ ወደያዘበት ድንኳን አስገባቸው።

“እነኚህ ሰላዮች ናቸው” አለ ከሰዎቹ አንዱ።

“እኛ ተጓገርን ነን” አልኬሚስቱ መለሰ።

“ከሶስት ቀን በፊት በጠላት ጦር ሰፈር ታይታችኋል። እዚያ ካለ አንድ ወታደር ጋር ስትነጋገሩ ነበር።”

"እኔ በረሃውን የምዘር፣ ስለከዋክብት የማውቅ ሰው ነኝ" አለ አልኬሚስቱ።
"ስለ ወታደሮቹም ሆነ ስለ ጎሳዎቹ እንቅስቃሴ የማውቀው የለም። እኔ ይህን ወዳጅን መንገድ እየመራሁት ብቻ ነኝ።"

"ወዳጅህ ምንድነው?" የጦር መሪው ጠየቀ።

"አልኬሚስት ነው" መለሰ አልኬሚስቱ። "የተፈጥሮን ኃይሎች መረዳት ይችላል። እጅግ ልዩ የሆነ ኃይሉን ሊያሳያችሁም ይፈልጋል።"

ብላቴናው በዝምታ እና በፍርሃት አዳመጠ።

"ፀጉረ ልውጥ ሰው እዚህ ምን ይሰራል?" ከሰዎቹ ሌላኛው ጠየቀ።

"ለእናንተ ጎሳ ሊያበረክት ገንዘብ አምጥቶላችኋል" አለ አልኬሚስቱ።
ብላቴናው ከመናገሩ በፊት። የብላቴናውን ቦርሳ ወሰደና የወርቅ መሐልቆቹን ለጦር መሪው ሰጠው።

አረቡ ዝም ብሎ ተቀበለው። ብዙ መሳሪያዎችን ለመግዛት ይበቃዋል።

"አልኬሚስት ምንድነው?" በመጨረሻ ጠየቀ።

"ተፈጥሮንና ዓለምን መረዳት የሚችል ሰው ነው። ከፈለገም ይህን ሰፈር በነፋስ ኃይል ብቻ ማጥፋት ይችላል።"

ሰዎቹ ሳቱ። ከጦርነት ጣጣዎች ጋር ተላምደዋል፤ ነፋስ ገዳይ ሆኖ ሊመታቸው እንደማይችል ያውቃሉ። ሁሉም ግን የልብ ምታቸው ሲፈጥን ተሰማቸው። በረዥኞች እንደመሆናቸው አስማተኞችን ይፈሯቸዋል።

"ሲያደርገው ማየት አፈልጋለሁ" አለ ጦር መሪው።

"ሶስት ቀናት ያስፈልጉታል" አልኬሚስቱ መለሰ።

"ኃይሉን ለማሳየት ሲል ብቻ ራሱን ወደ ነፋስነት ይለውጣል። ካልቻለ ለጎሳዎ ክብር ህይወታችንን አንሰጥምታለን።"

"የእኔ የሆነውን ነገር ሰጠኝ አትችሉም" አለ የጦር መሪው በትምክህተቹን ለጎሳዎቹ የጠየቁትን የሶስት ቀናት ጊዜ ሰጣቸው።

ብላቴናው በፍርሃት እየተንቀጠቀጠ ነገር ለጎሳዎቹ ከድንኳኑ ይወጣ ዘንድ አበረታታው።

"መፍራትህን አታሳያቸው" አለ አልኬሚስቱ "ጎሳዎችን ለመሆናቸው ፈሪዎችን ይንቋቸዋል።"

ብላቴናው ግን መናገር እንኳ አልቻለም። መናገር የቻሉት በጦር ሰፈሩ መሐል ስመሐል የእግር ጉዞ ካደረጉ ነው። እነሱን ማሰር አስፈላጊ አልነበረም። አረቦቹ ፈረሶቻቸውን ብቻ ነው የነጠቋቸው። እናም አሁንም ዓለሙ ሥፍር ቁጥር የሌላቸውን ቋንቋዎቹን ገለጠ። ከቅጽበታት በፊት ማብቂያ የለሽ እና ነፃ የነበረው በረሃ አሁን ሊጥሱት የማይቻል ግንብ ሆነ።

"ያለኝ ሁሉ ሰጠሃቸው!" ብላቴናው ተናገረ። "ህይወቴን ሙሉ ያጠራቀምኩትን ሁሉ!"

"ብትሞት የምታገኘው ጥቅም ምንድነው?" አልኬሚስቱ መለሰ። "ገንዘብህ ለሶስት ቀናት ያህል አትርፎሃል። ብዙ ጊዜ ገንዘብ የሰውን ህይወት አያተርፍም።"

ብላቴናው ግን የጥበብን ቃል መስማትን በጣም ፈርቷል። ራሱን ወደ ነፋስነት እንዴት መለወጥ እንደሚችል አያውቅም። እሱ አልኬሚስት አይደለም!

አልኬሚስቱ ከወታደሮቹ አንዱን ሻይ እንዲመጣለት ጠይቆት ሻዩን የብላቴናው እጅ ላይ አፈሰሰበት። የእጩይታ ማእበል በላዩ ላይ አረፈ፤ አልኬሚስቱም ብላቴናው ያልተረዳቸውን ጥቂት ቃላት አነኩበ።

"ለፍርሃትህ እጅህን አትሰጥ" አለ አልኬሚስቱ ያልተለመደ ሞገስ ባለው ድምጽ። "ከሰጠህ ከልብህ መነጋገር አትችልም።"

"ያም ሆነ ይህ ራሴን ወደ ነፋስነት እንዴት መለወጥ እንደምችል አላውቅም።"

"ሰው እጣፈንታውን የሚከተል ከሆነ፣ ማወቅ የሚያስፈልገውን ነገር ሁሉ ያውቃል። ህልምን እንዳይሳካ የሚያደርገው አንድ ብቸኛ ነገር ውድቀትን መፍራት ነው።"

"ውድቀትን አልፈራም። ራሴን ወደ ነፋስነት እንዴት እንደምለውጥ ስለማላውቅ ብቻ ነው።"

"እንደሱ ከሆነ መማር ይኖርብሃል፤ ህይወትህ በእሱ ላይ የሚወሰን ነውና።"

"ባልችልስ?"

"እጣፈንታህን እውን በማድረግ ጉዞህ መሐል ትሞታለህ። ይህ ደግሞ የእጣፈንታቸውን ምንነት እንኳን ሳያውቁ እንደሚሞቱ ሚሊዮኖች ከመሞት በጣም ይሻላል።"

“ሆኖም አትጨነቅ” ቀጠለ አልኬሚስቱ። “ብዙ ጊዜ የሞት ፍርሃት ለዎችን ስለ ህይወቶቻቸው የበለጠ እንዲያውቁ ያደርጋቸዋል።”

የመጀመሪያው ቀን አለፈ። በጦር ሰፈሩ አቅራቢያ ከባድ ጦርነት ተካሂዶ ስለነበር፣ በርካታ ቁስለኞች ወደ ጦር ሰፈሩ ተመለሱ። ሚቶቹ ወታደሮች በሌሎች ተተኩ፤ ህይወትም እንደነበረችው ቀጠለች። ሞት ምንም ነገር አይለውጥም ሲል አሰበ - ብላቴናው።

“ቆይተህም ልትሞት ትችል ነበር” አለው አንድ ወታደር አንዱን የወገኑን አስከሬን። “ሰላም ከወረደ በኋላ ልትሞት ትችል ነበር። ነገር ግን መቼም ይሁን መቼ መሞትህ አይቀርም ነበር።”

ቀኑ ሲመሽ ብላቴናው ገዴውን ይዞ ወደ በረሃው የሄደውን አልኬሚስቱን ፍለጋ ወጣ።

“አሁንም ራሴን እንዴት ወደ ነፋስነት መለወጥ እንደምችል አልታየኝም” ብላቴናው ደገመለት።

“የነገርኩህን አስታውስ፡- ይህ ዓለም የእግዚአብሔር በዓይን የሚታይ ብቻ ገጽታው ነው። የአልኬሚ ተግባር ደግሞ መንፈሳዊ ፍጽምናን ከቁሳዊው ዓለም ጋር ማገናኘት ነው።”

“ምን እያደረግህ ነው?”

“ገዴ አሞራዩን እየመገብኩ።”

“ራሴን ወደ ነፋስነት መለወጥ ከተሳነኝ መሞታችን ነው” አለ ብላቴናው።

“ገዴህን ለምን ትመግበዋለህ?”

"አንተ ትሞት ይሆናል" አለ አልኬሚስቱ። "እኔ ራሴን ወደ ነፋስነት እንዴት መለወጥ እንደምችል አውቃለሁ።"

* * *

በማግስቱ ብላቴናው በጦር ሰፈሩ አቅራቢያ ያለ ማማ ላይ ወጣ። ጠባቂዎቹ ፈቅደውለታል፤ ምክንያቱም ራሱን ወደ ነፋስነት መለወጥ ስለሚችለው አስማተኛ ሰምተዋል፤ እናም ሊጠጉት አልፈለጉም። ምንም ቢያደርግ በረሃውን ማለፍ አይችልም።

የማግስቱን ቀን ሙሉ ከሰዓት በኋላ በረሃውን እየቃኘ እና ልቡን እያደመጠ አሳለፈ። በረሃው ፍርሃቱን እንዳወቀበት ብላቴናው ተረድቷል።

ሁለቱም በአንድ ቋንቋ ነው የሚናገሩት።

* * *

በሳልስቱ የጦር መሪው ከመኮንኖቹ ጋር ስብሰባ ተቀመጠ። አልኬሚስቱን ወደ ስብሰባው ጠራውናም፤ "ራሱን ወደ ነፋስነት የሚለውጠውን ብላቴና እናይ ዘንድ እንሂድ" አለ።

"እንሂድ" አልኬሚስቱ መለሰ።

ብላቴናው ትናንት ወደነበረበት ማማ ወሰዳቸው። ሁሉንም ይቀመጡ ዘንድ ጠየቃቸው።

“ትንሽ ጊዜ ይወስዳል” አለ ብላቴናው።

“አንቸኩልም” የጦር መሪው መለሰ። “እኛ በረከኞች ነን።”

ብላቴናው ወደ አድማሱ ተመለከተ። በርቀት ተራሮች አሉ። የአሸዋ ቁልሎች፣ አለቶችና በሀይወት መሰንበት መቻል በሚያጠራጥርበት በዚህ በረሃ መኖርን የመረጡ እጽዋት አሉ። ለአያሌ ወራት የተጓዘበት በረሃም አለ፤ ያን ያህል ጊዜ ቢቆይበትም በጣም በትንሹ ነው የሚያውቀው። በዚያ በትንሹ ክፍል እንግሊዙን፣ ሲራራዎችን፣ የጎሳ ጦርነቶች፣ እንዲሁም ሃምሳ ሺ የዘንገባ ዛፎችና ሶስት መቶ የውሃ ጉድጓዶች ያሉትን አሲስ አይቷል።

“ዛሬ ከዚህ ምን ትሻለህ?” በረሃው ጠየቀው። “እኔን በማየት ትናንት ያጠፋኸው ጊዜ አልበቃህም?”

“የሆነ በታ የምወዳትን ሴት ይዘሃል” አለ ብላቴናው። “ያንተን አሸዋዎች ስመለከት፣ እሷንም እያየኋት ነው። ወደ እሷ መመለስ አፈልጋለሁ፤ እናም ራሴን ወደ ነፋስነት መለወጥ እችል ዘንድ ያንተን እርዳታ እሻለሁ።”

“ፍቅር ምንድነው?” ጠየቀ በረሃው።

“ፍቅር የገዴው ከአሸዋዎችህ በላይ መብረር ነው። በእርሱ ምክንያት አንተ ምንጊዜም ግዳይ ይዞ የሚመለስብህ ለምሳሌ መስክ ነህ። እሱ አለቶችህን፣ ያሸዋ ጋራዎችንና ተራሮችህን ያውቃል፤ አንተ ደግሞ ለእርሱ ቸር ነህ።”

“ገዴው መንቆሮች የእኔን የራሴን ቁራሽ ይሸከማሉ” አለ በረሃው። “ለዓመታት ካለችኝ ትንሽ ውሃ እየመገብኩ ስለግዳዬ ላሱብለትና፣ ግዳዬንም የት እንደሚያገኝ ስመራው ኖራያለሁ። አንድ ቀን የእሱ ግዳይ በገጼ ላይ

ስለመኖሩ በምደሰትበት ወቅት ገዴው ከሰማይ ተወርውሮ መጥቶ የፈጠርኩትን ይነጥቀኛል።”

“ግን እኮ መጀመሪያውኑ ግዳዩን የፈጠርከው ለዚሁ ነው” ብላቴናው መለሰ።
“ገዴውን ለመመገብ። ገዴው ሰውን ይመግባል። ከዚያ ሰው ደግሞ ግዳዩ ተመልሶ የሚበቅልበትን አሸዋህን ይመግባል። ዓለም እንዲህ ናት።”

“እና ይህ ነው ፍቅር?”

“አዎን፤ ይህ ነው ፍቅር። እሱ ነው ግዳዩን ገዴው፣ ገዴውን ሰው፣ ሰውን ደግሞ በረሃውን የሚያደርገው። እሱ ነው እርሳሱን ወደ ወርቅ የሚለውጠው፤ ወርቁንም ወደ አፈር የሚመልሰው።”

“የምትናገረው ነገር አልገባኝም” አለ በረሃው።

“ሆኖም ቢያንስ ከአሸዋዎችህ በአንድ ሥፍራ የምትጠብቀኝ ሴት መኖሯ ይገባሃል። ለዚህም ነው ራሴን ወደ ነፋስነት መሰወጥ ያለብኝ።”

በረሃው መልስ ሳይሰጠው ጥቂት ቆየ።

ከዚያም እንዲህ አለው፡- “ነፋሱ መንፈስ ይችል ዘንድ አሸዋዩን እሰጥሃለሁ፤ እኔ ብቻዬን ምንም ሳደርግልህ አልችልም። ነፋሱን እንዲረዳህ መጠየቅ አለብህ።”

የሆነ ትንፋሽ ይነፍስ ጀመረ። የጎሳው ጠረኞች እሱ በማያውቀው ቋንቋ እርስ በርሳቸው እየተነጋገሩ ብላቴናውን ከርቀት ያዩታል።

አልኬሚስቱ ፈገግ አለ።

ነፋሱ ወደ ብላቴናው ቀርቦ ፊቱን ዳሰሰው። ነፋሳት የማያውቁት ነገር የለምና ብላቴናው ከበረሃው ጋር ያወራውን ነፋሱ አውቆታል። ነፋሳት በመላው አለም ቢነፍሱም እትብቴ የተቀበረበትም ሆነ ለአገሪ አፈር ልብቃ የሚሉበት የትውልድም የሞትም ስፍራ የላቸውም።

"እርዳኝ" አለ ብላቴናው። "አንድ ቀን የማፈቅራትን ሴት ድምጽ ተሸክመህ አምጥተህልኛል።"

"በበረሃና በነፋስ ልሳን መናገርን ማን አስተማረህ?"

"ልቤ" መለሰ ብላቴናው።

ነፋሱ ብዙ ስሞች አሉት። በዚህኛው ክፍለ ዓለም ሲሮኮ ይሉታል እርጥበትን ከውቅያኖሶቹ ወደ ምሥራቅ ያመጣልና። ልጁ በመጣበት ሩቅ አገር ደግሞ ሌቫንተር ይሉታል - የበረሃውን አሸዋዎችና የሙሮችን የጦርነት ጩኸቶች ይዞ መጥቷል ብለው ያምናሉና። የእርሱ በጎች ይኖሩበት ከነበረው የግጦሽ መስክ ባሻገር የሚኖሩ ሰዎች ነፋሱ ከአንዳሉዚያ ነው የመጣው ይሉ ይሆናል። በእውነቱ ከሆነ ግን ነፋሱ መምጫም መሔጃም የለውም፤ ለዚህም ነው ከበረሃው ይበልጥ ብርቱ የሆነው። አንድ ቀን የሆነ ሰው በረሃው ላይ ዛፎችን ይተክልና በጎችም ያረባ ይሆናል፤ ነፋሱን ግን ፈጽሞ መግራት አይችልም።

"ነፋስን መሆን አትችልም" አለ ነፋሱ። "ሁለታችን በጣም የተለያዩን ነገሮች ነን።"

"ይዛ እውነት አይደለም" አለ ብላቴናው። "በጉዞዎቼ የአልኬሚስቶችን ምስጢራት ተምራያለሁ። በውስጡ ነፋሳት፣ በረሃዎች፣ ውቅያኖሶች፣

ኮከቦችና በዚህ ሁለንታ ላይ የተፈጠረው ነገር ሁሉ አሰኝ። ሁላችንም የተፈጠርነው በአንድ እጅ ነው፤ ስለዚህም አንድ ነፍስ ነው ያለን። እንዳንተ መሆን፤ በሁሉም የዓለም ጥግ መድረስ መቻል፤ ባህሮችን ማቋረጥ፤ ሃብቱን የደበቁትን አሸዋዎች መገላለጥና የማፈቅራትን ሴት ድምጽ መሸከም እፈልጋለሁ።”

“በቀደም ከአልኪሚስቱ ጋር ያወራኸውን ሰምቻለሁ” አለ ነፋሱ። “ሁሉም ነገር የየራሱ እጣፈንታ አለው ብሎሃል። ነገር ግን ሰዎች ራሳቸውን ወደ ነፋስነት መለወጥ አይችሉም።”

“ለጥቂት ጊዜያት ብቻ ነፋስ መሆንን አስተምረኝ” አለ ብላቴናው። “ከዚያ እኔና አንተ ሰዎችና ነፋሶች ስላሏቸው ገደብ የለሽ እድሎች ማውራት እንችላለን።”

የነፋሱ ጉጉት ተነሳሳ፤ እንዲህ ያለ ነገር አጋጥሞት አያውቅም። ስለ እነዚያ ነገሮች ማውራቱን በፈልገውም፤ አንድን ሰው ወደ ነፋስ እንዴት እንደሚለውጥ አያውቅም። ነፋሱ እስካሁን ምን ያህል ነገሮች እንዴት ማድረግ እንዳለበት እንደሚያውቅ ልብ በሉ! በረሃዎችን ፈጥሯል፤ መርከቦችን አስምጧል፤ ደኖችን አውድሟል፤ እንዲሁም በመብረቃዎችና ባልተለመዱ ረብሻዎች በተሞሉ ከተሞች ውስጥ ነፍሷል። ወሰን የሌለው ይመስላል፤ ግና ብላቴናው ነፋሱ ሊችላቸው የሚገቡ ሌሎች ነገሮች አሉ እያለው ነው።

“ይህንን ነው ፍቅር የምንለው” አለ ብላቴናው ነፋሱ የተጠየቀውን ሊሰጠው እንደሆነ ሲገባው።

“ስትፈቀር ምንም ነገር መፍጠር ትችላለህ። ስትፈቀር ምን እየተፈጠረ እንዳለ መረዳት አያስፈልግህም፤ ምክንያቱም ሁሉ ነገር የሚሆነው አንተው ውስጥ ነው፤ እናም ሰዎች ሳይቀሩ ራሳቸውን ወደ ነፋስነት መለወጥ ይችላሉ። ነፋሱ እስከረዳቸው ድረስ ነው ግን።”

ነፋሱ ከራሱ በመሆኑ ብላቴናው እያየው ባለው ነገር እየተበሳጨ መጣ። የበረሃውን አሸዋ እያነሳ በሃይል ያባነው ጀመር። በመጨረሻ ግን መላውን ዓለም መዘር ቢቸልም እንኳን ሰውን ወደ ነፋስነት መለወጥ አለመቻሉን ማመን ነበረበት። ደግሞም ስለፍቅርም ምንም አያውቅም።

“በዓለም ዙሪያ ስንዝ ሰዎች ስለ ፍቅር ሲያወሩና ሰማያትን ሲማጸኑ ብዙ ጊዜ ተመልክቻለሁ” አለ ነፋሱ፤ አለማውቁን በማመኑ እየተቆጣ። “ሰማያትን መጠየቅ ይሻል ይሆናል።”

“እሺ፤ በሱ እንኳን አርዳኝ” አለ ብላቴናው። “በዚህ ሥፍራ ላይ የጸሃይን ብርሃን የሚጋርድ የነፋስ ማእበል አስነሳ። ከዚያ ዓይኔን ሳላጠፋ ሰማይ ሰማያትን ማየት እችላለሁ።”

ነፋሱም ባለ ኃይሉ ነፈሰ፤ ሰማይም በአሸዋ ተሸፈነ። ፀሐይ ወደ ወርቃማ ዲስክነት ተቀየረች።

ጦር ሰፈሩ ውስጥ ምንም ማየት አይቻልም። በረከኞቹ ይህን ነፋስ ለምደውታል። “ሉሙም” ብለውም ይጠሩታል፤ ከባህር ማእበል እንኳን የከፋ ነፋስ ነው። ፈረሶቻቸው ተጫጫሁ፤ ጦር መሳሪያዎቻቸውም በነፋስ ተሞሉ።

አንዱ አዛዥ ወደ ጦር መሪው ዞር፤ “ይሄን ነገር ማስቆማችን ሳይበጀን አይቀርም!” አለው።

ብላቴናውን ማየት አልሆነላቸውም። ፊቶቻቸው በሰማያዊ ልብሶቻቸው ተሸፍነዋል፤ ዓይኖቻቸውም ፍርሃታቸውን ያሳያሉ።

"እናስቁመው" ሌላኛው አዛዥ ተናገረ።

"የአላህን ታላቅነት ማየት እሻለሁ" አለ የጦር መሪው በአክብሮት።

"አንድ ሰው ራሱን እንዴት ወደ ነፋስነት መለወጥ እንደሚችል ማየት እፈልጋለሁ።"

ንግግሩ ይለሳለሰ እንጂ ፍርሃታቸውን ያሳዩትን የሁለቱን ሰዎች ስም በጭንቅላቱ ጽፏል። እውነተኛ በረከቶች ፈሪዎች አይደሉምና፤ ነፋሱ እንደቆመሱት እነዚህን ሁለት ፈሪዎች ከያሉበት እዝ ያስወግዳቸዋል።

"ፍቅር እንደሚገባሽ ነፋሱ ነገረኝ" አላት ብላቴናው ፀሐይን። "ስለፍቅር የምታውቁ ከሆነ ደግሞ ስለ ሁለንታ ነፍስም ማወቅሽ አይቀርም፤ ምክንያቱም እርሱ ሥሪቱ ከፍቅር ነውና።"

"ካለሁበት ሆኜ" አለች ጸሐይ፤ "የሁለንታን ነፍስ ማየት እችላለሁ። ከነፍሴ ጋር ይነጋገራል፤ በሀብረትም እጽዋት እንዲያድጉ፤ በጎችም መጠለያ እንዲያገኙ እናደርጋለን። ካለሁበት ሆኜ፤ እንዲህ ከምድር ርቂ፤ ማፍቀርን ተምራለሁ። ደግሞም አውቃለሁ፤ ወደ ምድር ትንሽ ቀረብ ብል በምድር ያለ ነገር ሁሉ ይሞታል፤ የሁለንታ ነፍስ ህልውናም በዚያው ያከትማል። ስለዚህ እርስ በርስ እንተሳሰሳለን፤ እርስ በርስም እንፈላለጋለን፤ እኔ ህይወትና ሙቀት አሰጠዋለሁ፤ እሱ ደግሞ መኖሪያ ፃላማዬን ይሰጠኛል።"

"ስለዚህ ስለፍቅር ታውቁያለሽ ማለት ነው" አለ ብላቴናው።

የሁለንታን ነፍስም አውቀዋለሁ፤ ምክንያቱም በህዋው ላይ በነበረን ማብቂያ የለሽ ጉዞ ብዙ አውርተናል። እስካሁን ድረስ ያጋጠመው ትልቁ ችግር ሁሉም ነገር አንድ መሆኑን መረዳት የቻሉት ማእድናትና ተክሎች ብቻ መሆናቸው ነው። ብረት መዳብን ወይም መዳብ ወርቅን መሆን የለበትም። እያንዳንዱ እንደ አንድ ልዩ ፍጡር የየራሱን ትክክለኛ ተግባር ይወጣል፤ እናም ይህንን የጻፈው እጅ መፍጠሩን አምስተኛው ቀን ላይ አቁሞ ቢሆን ኖሮ ይህ ሁሉ ነገር አንድ የሰላም ህብረ ዝማሬ ይሆን ነበር።

"ግና በስድስተኛው ቀንም ፈጠረ" ፀሐይ ቀጠለች።

"ብልህ ነሽ፤ ምክንያቱም እያንዳንዱን ነገር ከርቀት ታስተውይዋለሽ" አለ ብላቴናው። "ሆኖም ስለ ፍቅር አታውቁም። ስድስተኛ ቀን ባይኖር ኖሮ የሰው ልጅ ህልው አይሆንም ነበር፤ መዳብም መዳብ ብቻ፤ እርሳስም እርሳስ ብቻ ሆነው ይቀሩ ነበር። ሁሉም ነገር የየራሱ እጣፈንታ ያለው መሆኑ ሃቅ ነው፤ ነገር ግን አንድ ቀን ያ እጣፈንታ እውን ይሆናል። ስለዚህ እያንዳንዱ ነገር ራሱን ከእሱ ወደተሻለ ነገር መለወጥና አዲስ እጣፈንታ መፈለግ አለበት፤ አንድ ቀን የሁለንታ ነፍስ አንድ ነገር ብቻ እስኪሆን ድረስ።"

ፀሐይዋ በነገሩ አሰበችበት፤ የብርሃኗን ድምቀት ለመጨመር ወለነች። ወይይታቸውን በደስታ ሲከታተል የቆየው ነፋስ ደግሞ ፀሐይዋን ብላቴናውን በብርኗ እንዳታውረው ለመከላከል ግፊቱን አበረታው።

"ስለዚህም ነው አልኬሚ የኖረው" አለ ብላቴናው።

"ሁሉም የተደበቀ ሃብቱን ይፈልግ፤ ያገኝም ዘንድ፤ ከዚያም ከቀደመ ህይወቱ የተሻለ መሆንን ይፈልግ ዘንድ ነው። እርሳስ ሚናውን

የሚጫወተው ዓለም እርሳስን መፈለግ እስኪያቆም ድረስ ነው፤ ያኔ እርሳስ ራሱን ወደ ወርቅነት መለወጥ ይኖርበታል።

"ይህንኑ ነው አልኬሚስቶች የሚሠሩት። ከሆንነው የተሻልን ሰመሆን ስንጥር በዙሪያችን ያለው ነገር ሁሉ የተሻለ እንደሚሆን ያሳያሉ።"

"ታዲያ በምን ምክንያት ነው ስለ ፍቅር አታውቁም ያልከኝ?" ፀሐይ ብላቴናውን ጠየቀችው።

"ምክንያቱም እንደ በረሃው እንቅስቃሴ አልባ መሆን፣ ወይም እንደ ነፋሱ ዓለምን ማናወጥ ፍቅር አይደለም። እንዳንቺም በርቀት ሁሉን ነገር መቃኘትም ፍቅር አይደለም። ፍቅር የሁለንታ ነፍስ የሚለውጥና የሚያሻሻል ኃይል ነው። መጀመሪያ እንዳወቅሁት የሁለንታ ነፍስ ፍጹም መስሎች ነበር። ቆይቼ ግን እርሱም እንደሌላው መሆኑንና የራሱ መሻቶችና ጦርነቶች እንዳሉት ተረዳሁ። የሁለንታን ነፍስ የምንመግበው እኛው ነን፤ ስለዚህም የምንኖርበት ዓለም የተሻለ ወይም የባለ የሚሆነው እኛ የተሻልን ወይ የባለን መሆን ላይ ተመስርቶ ነው። እዚያ ላይ ነው እንግዲህ የፍቅር ኃይል የሚመጣው። ምክንያቱም ስናፈቅር፣ ምን ጊዜም ከሆንነው የተሻልን ሰመሆን እንጥራለን።"

"እና አሁን ከእኔ የምትፈልገው ምንድነው?" ጠየቀች ፀሐይ።

"ራሴን ወደነፋሱነት ለመለወጥ እንድትረጁኝ እፈልጋለሁ" መለሰ ብላቴናው።

"ከፍጡራን ሁሉ አዋቂ መሆኔን ፍጥረት ሁሉ ያውቃል" አለች ፀሐይ። "ግና አንተን ወደ ነፋሱ መቀየርን አላውቅበትም።"

“ታዲያ ማንን ነው ማናገር ያለብኝ?”

ፀሐይ ጥቂት አሰብ አደረገች። ነፋሱ የፀሐይም እውቀት ገደብ እንዳለው ለዓለም ለመንገር ቋምጦ ንግግራቸውን ተጠግቶ እያዳመጠ ነው።

“ሁሉን የጻፈውን እጅ አናግረው” አለች ፀሐይ።

ነፋስ በደስታ አፏጫ፤ ከእስከዛሬው በላቀ ኃይልም ነፈሰ። ድንኳኖቹ ከመሬት ጋር የተቆራኙባቸው ካስማዎች እየተነቃቀሱ፤ እንሰሶቹም ከታሰሩባቸው ገመዶች ነፃ እየወጡ ነው። ሲመለከቱ የቆሙትም ሰዎች በነፋሱ እንዳይወሰዱ በመስጋት እጆቻቸውን አቆላልፈው ቆሙ።

ብላቴናው ሁሉን ወደ ከተናው እጅ ዞረ። በዚያው ቅጽበት ሁለንታ በዝምታ መዋጡ ተሰማውና፤ ላሰመናገር ወሰነ።

ፍቅር ከልቡ ፈሰሰ፤ ብላቴናውም መጸለይ ጀመረ። ከዚህ በፊት ጸልዮት የማያውቀው ዓይነት ቃላት የሌሉበት፤ ተማጽኖዎችም ያልገቡበት ጸሎት። ጸሎቱ በጎቹ አዲስ ግጦሽ ስለማግኘታቸው ምስጋና አላቀረበም፤ ብላቴናው ብዙ ክሪስታል ይሸጥ ዘንድም አልተማጸነም፤ ያገኛት ሴት በፍቅር ጸንታ ትጠብቀው ዘንድም አልጠየቀም። በዝምታ ውስጥ።

ብላቴናው በረሃው፤ ነፋሱና ፀሐይ ራሳቸው በዚያ እጅ የተጻፉትን ምልክቶች ለመረዳት እየሞከሩ፤ የየራሳቸውን መንገድ ለመከተል እየሻቱ እና በአንዲት የኤመራልድ ጽላት ላይ የተጻፈውን ሰማወቅ እየጣሩ መሆኑን ተገነዘቡ። ንግሮች በምድርና በህዋ ላይ በየሥፍራው ተበታትነው መገኘታቸውን፤ ከዚህ መገኘታቸውም ጋር ምንም ዓይነት ምክንያት ወይም ፋይዳ አለመያያዙን ተመለከተ፤ በረሃዎቹም ሆኑ ነፋሶቹ፤ ፀሐይም ሆነች ህዝቡ

ሰምን እንደተፈጠሩ እንደማያውቁ ማየትም ቻለ። ነገር ግን ያ ገባሬ ኩሉ የሆነ እጅ ለዚህ ሁሉ ምክንያት ነበረው፤ እናም ያ እጅ ብቻ ነው ተአምራትን መከሰት፤ ወይም ባህርን ወደ በረሃ ወለወጥ፤ ... ወይም ሰውን ወደ ነፋስ መለወጥ የሚቻለው። ምክንያቱም ስድስቱ የሰነፍጥረት አለታት ወደ ዓቢይ ሥራነት ወደሚለወጥበት ነጥብ ሁለንታን የመራ አንድ ታላቅ ንድፍ መሆኑን መገንዘብ የሚችለው ያ እጅ ብቻ ነው።

ብላቴናው የሁለንታን ነፍስ ቢመረምረው የእግዚአብሔር ነፍስ አንድ አካል ሆኖ አገኘው። የእግዚአብሔር ነፍስ ደግሞ የራሱ ነፍስ መሆኑን አስተዋለ። እናም እሱ፣ ብላቴናው ተአምራትን መከሰት እንደሚችል ተገነዘበ።

* * *

ሲሙም እስከዛሬ ነፍሶበት በማያውቀው ልክ ነፈሰ። አረቦቹ ራሱን ወደ ነፋስ ስለለወጠውና በበረሃው ውስጥ እቻ በሌለው የጦር መሪ እዝ ሥር ያለን የጦር ሠፈር ሙሉ በሙሉ ለማውደም ተቃርቦ ስለነበረው ብላቴና ገድል ከእንግዲህ ወዲያ ለሚመጡ አያሌ ትውልዶች ይተርኩላቸዋል።

ሲሙም መንፈሱን ሲያቆም የሁሉም ዓይን ብላቴናው ወደነበረበት ሥፍራ ተወረወረ። እሱ ግን በዚያ ሥፍራ አልነበረም፤ ብላቴናው ከጦር ሠፈሩ አንድ ሩቅ ጥግ በአሸዋ ከተሸፈነ ሰይፍ አጠገብ ቆሟል።

ሰዎቹ በምትሃቱ ተሸብረዋል። ሆኖም በገጻቸው ላይ ፈገግታን የሚረጩ ሁለት ሰዎች እዚያ መሐል ነበሩ። እነርሱም አልኬሚስቱና ጦር መሪው ነበሩ፤ አልኬሚስቱ ፍጹም የሆነ ደቀመዝሙርን አግኝቷልና፤ ጦር መሪው ደግሞ የአላህን ታላቅነት አይቷልና በፈገግታ ተሞልተዋል።

በማግስቱ ጆኔራሉ ሰብላቴናውና ለአልኬሚስቱ የክብር አሸናፊት
አደረገላቸው፤ እስከፈለጉት ሥፍራ ድረስ የሚሸፍቸውን አጃቢዎችንም
ሰጣቸው።

* * *

ቀኑን ሙሉ ተጓዙ። አመሻሽ ላይ አንድ የቅብጥ ገዳም ጋር ደረሱ።
አልኬሚስቱ ከፈረሱ ወርዶ፣ ሸኚዎቹ ወደ ጦር ሰፈራቸው መመለስ
እንደሚችሉ ነገራቸው።

"ከአሁን ጀምሮ ብቻህን ትሆናለህ" አለ አልኬሚስቱ።

"ፒራሚዶቹ ጋር ለመድረስ የሶስት ሰዓት መንገድ ብቻ ነው የቀረሀ።"

"አመሰግንሃለሁ" አለ ብላቴናው። "የሁለንታን ቋንቋ አስተምረኸኛል።"

"ቀድሞውኑ የምታውቀውን ነው የቆሰቆሰኩት።"

አልኬሚስቱ የገዳሙን መዝጊያ አንኳኳ። ጥቁር የለበሱ ሙነኩሴ ወደ
መግቢያው መጡ። ሁለቱ ለጥቂት ደቂቃዎች በቅብጥ ቋንቋ ተነጋገሩና፣
አልኬሚስቱ ብላቴናውን አስገባው።

"ኩሽናቸውን አንድ አፍታ እንድጠቀምበት ነው የጠየቅኳቸው" አለና
አልኬሚስቱ ፈገገ።

በጎር በኩል ወደሚገኘው ኩሽና አመሩ። አልኬሚስቱ እሳት አያያዘ፤
መነኩሴው ደግሞ ቁራጭ እርሳስ አመጡለት። አልኬሚስቱ እርሳሱን
መጥበሻው ላይ አደረገው። እርሳሱ ቀልጦ ፈላሽ ሲሆን፣ አልኬሚስቱ

ከቦርሳው ያንን ያልተለመደ ቢጫ እንቁላሉን አወጣ። ከእንቁላሉ ላይ እንደፀጉር የቀጠነ ፍቅፋቄ ወስዶ በሰም ሸፈነው፤ ከዚያም እርሳሱ ያለበት መጥበሻ ላይ ጨመረው።

ውሁዱ ደም መሰለ። አልኬሚስቱ መጥበሻውን ከእሳቱ ላይ አውርዶ ይበርድ ዘንድ አስቀመጠው። ከዚያም ከመነኩሴው ጋር ስለጎሳ ጦርነቶቹ ያወራ ጀመር።

“በቀላሉ የሚያቆሙ አይመስሉም” አላቸው መነኩሴውን። መነኩሴው ተበሳጭተዋል። ጦርነቱ እስኪቆም ብለው ሲራራዎች ጊዛ ላይ አርፈዋል። “ሆኖም እግዚአብሔር የፈቀደው ይሆናል” አሉ መነኩሴው።

“ልክ ብለዋል” አልኬሚስቱ መለሰ።

መጥበሻው ሲቀዘቅዝ መነኩሴውና ብላቴናው በአድናቆት ተመለከቱት። እርሳሱ የመጥበሻውን ቅርጽ ይዟል፤ እርሳስነቱም ጠፍቷል። ወርቅ ሆኗል።

“እኔም አንድ ቀን እንደዚህ ማድረግ እችል ይሆን?” ብላቴናው ጠየቀ።

“ይሄ የእኔ እጣፈንታ ነበር፤ ያንተ አይደለም!” መለሰ አልኬሚስቱ።

“ነገር ግን ይህም እንደሚቻል ላሳይህ ብዬ ነው።”

ወደ ገዳሙ መግቢያ ተመለሱ። በዚያም አልኬሚስቱ ክብ ጥፍጥፉን ወርቅ ለአራት ክፈለው።

“ይሄ የእርሶዎ ነው” አለ አንዱን ቁራጭ ለመነኩሴው እየሰጠ።

“ለመንገደኞች ለሚያሳዩት ደግነት ይሁን።”

“አረግ! ይህን ያህል ክፍያ እኮ አይገባኝም” መነኩሴው መለሱ።

“ሌላ ጊዜ እንዲህ እንዳይሉ። ህይወት ከሰማችዎት፣ ከዚህ በኋላ ከዚህ ያነሰ ልትሰጥዎት ትጀምራለች።”

አልኬሚስቱ ወደ ብላቴናው ዞረ። “ይሄ ደግሞ ላንተ ነው። ለጅኔራሱ የሰጠኸውን መተኪያ ይሁንህ።”

ብላቴናውም ለጅኔራሱ የሰጠው ከዚህ በጣም ያነሰ እንደነበረ ሊናገር ነበር። ሆኖም አልኬሚስቱ መነኩሴውን ያላቸውን ሰምቷልና በዝምታ አለፈው።

“ይሄ ደግሞ ለእኔ ነው” አለ አልኬሚስቱ አንደኛውን ቁራጭ ለራሱ እያስቀረ። “ምክንያቱም የኅሳ ጦርነቶች ወዳሉበት በረሃ መመለስ አለብኝ።”

አራተኛውን ቁራሽ ለመነኩሴው ሰጣቸው።

“ይሄ ለብላቴናው ነው። ባስፈለገው ጊዜ ይጠቀምበት ዘንድ።”

“እኔ እኮ ግን ድብቅ ሃብቴን ፍለጋ ነው የምሔደው” አለ ብላቴናው። “ደግሞም ወደ እሱ በጣም ተቃርቤያለሁ።”

“እንደምታገኘውም እርግጠኛ ነኝ” አለ አልኬሚስቱ።

“ታዲያ ይሄ ምን ያደርግልኛል?”

“ሃብት ንብረትህን ሁለት ጊዜ አጥተሃል። አንድ ጊዜ በሌባው፣ ሌላ ጊዜ ደግሞ በጅኔራሱ። እኔ መንፈሳዊ እምነት ያለኝ ሽማግሌ አረብ ነኝ፤ ስለዚህም በምሳሌዎቻችን አምናለሁ። እንዲህ የሚል ምሳሌያዊ አነጋገር

አለን፤ "አንዴ ያጋጠመ ነገር መልሶ አያጋጥምም። ሁለት ጊዜ ያጋጠመህ ነገር ግን ለሶስተኛ ጊዜ ያጋጥምሃል።" በየፈረሶቻቸው ላይ ተቀመጡ።

* * *

"ስለ ህልሞች አንድ ታሪክ ብነግርህ እወዳለሁ" አለ አልኬሚስቱ።

ብላቴናው ፈረሱን ቀረብ አደረገው።

"በጥንታዊት ሮም፣ በዘመነ ጢባርዮስ፣ ሁለት ወንዶች ልጆች ያሉት አንድ መልካም ሰው ነበረ። አንደኛው ልጁ ወታደር ነውና በጣም ሩቅ ወደሆነው የግዛቲቱ ክልሎች ይላክ ነበር። ሁለተኛው ባለቅኔ ነበር። እናም መላዋን ሮም በውብ ስንኞቹ ያስደስት ነበር።

"አንድ ምሽት፣ አባት ህልም አየ። አንድ መልአክ ወደ እርሱ ቀርቦ፣ ከልጆቹ የአንደኛው ቃላት ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተላለፉ በመላው ዓለም ይታወቃሉ፤ ይደገማሉም። አባት ተመስገን እያለና እያለቀሰ ከህልሙ ባነነ፤ ምክንያቱም ህይወት ችር በመሆኗ የትኛውም አባት ቢያውቀው የሚኮራበትን እውነት ገልጣለታለች።

"ብዙም ሳይቆይ አባት በሰረገላ ሲገጭ የነበረን ህፃን አተርፋለሁ ብሎ ሲሞክር ሞተ። እድሜውን ሙሉ የኖረው በጽድቅ ምግባር ነበርና ቀጥታ ወደ መንግሥተ ሰማያት ተወሰደ፤ በዚያም በህልሙ ያየውን መልአክ አገኘው።

"ሁሌም መልካም ሰው ነበርክ' አለው መልአኩ። 'ህይወትህን በፍቅር ኖረሃት በክብር እየሞትክ ነው። አሁን እኔ የተመኘኸውን ማንኛውንም ነገር ልሰጥህ ዝግጁ ነኝ።'

“ህይወት ለእኔ መልካም ሆኖልኝ ነበር” አለ ሰውየው። ‘በህልሜ ስትታየኝ፣ የልጅነትን ዋጋ እንዳገኘሁ ተሰማኝ፤ ምክንያቱም የልጅ ቅኔዎች በመጪያቸው ትውልዶች ይነበባሉ። ለራሴ የምፈልገው ነገር የለም። ሆኖም ማንም አባት በምግባር አንድ፣ በትምህርት አበልጽጎ ያሳደገው ልጅ ዝነኛ ሲሆንለት ኩራት ይሰማዋል። እኔ የምፈልገው ከብዙ ጊዜ በኋላ የልጅን ቃላት ማየት መቻልን ነው።’

“መልአኩ የሰውየውን ትክክል ነካውና፣ ‘ሁለቱም ወደ ሩቅ፣ መጪ ህይወት ነገዱ። አንድ ባእድ ቋንቋ የሚነገርበት ግዙፍ ሥፍራም ደረሰ። ሰውየው በደስታ አነባ።

“የልጅ ቅኔዎች ዘመን የማይሸራቸው እንደሆኑ አውቅ ነበር” አለው መልአኩን ማንባቱን ሲያቆም፣ እነዚህ ሰዎች የሚናገሩት ከልጅ ግጥሞች የትኛውን እንደሆነ ልትነግረኝ ትችላለህ?

“መልአኩ ወደ ሰውየው ቀረብ አለና በአቅራቢያቸው ወዳለ መቀመጫ ወስዶት አብረውት ተቀመጡ።

“የባለቅኔው ልጅህ ቅኔዎች በመላው ሮም ዝነኞች ናቸው” አለ መልአኩ። ‘የጢባርዮስ ዘመን ሲፈጸም ግን ቅኔዎቹ ይረሳሉ። አሁን የምትሰማቸው ቃላት የወታደሩ ልጅህ ቃላት ናቸው።’

ሰውየው መልአኩን በአድናቆት ተመለከተው።

“ልጅህ ሩቅ አገር ተልእኮ ሲያገለግል ቆይቶ የመቶ አለቅነት ማዕረግ አገኘ። መልካም ሰው ነበር። አንድ ቀን ከአሽከሮቹ አንዱ ታመመበት፣ አሽከሩ ሲሞት ደረሰ። ልጅህ በሽተኞችን ስለሚፈውሰው መምህር ሰምቷልና

መምህሩ ወዳለበት ገሰገሰ። በመንገዱም ላይ እሱ የሚፈልገው ሰው የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑንም አወቀ። በእርሱ የተፈወሱ ሰዎችን ሲያገኛቸው የሰውየውን ትምህርቶች ነገሩት። እናም ምንም እንኳን የሮማ መቶ አለቃ ቢሆንም፣ እምነቱን ቀይሮ እምነታቸውን ተቀበለ። ጥቂት ቆይቶም የሚፈልገውን ሰው አገኘው።

“አንድ አሽከሩ ከሞት አፋፍ ላይ መሆኑን ነገረው፤ መምህሩም ከእርሱ ጋር ወደ ቤቱ ለመሔድ ፈቀደ። መቶ አለቃው ግን በእምነቱ የጸና ነበረ፤ የመምህሩን ዓይኖች አይቶ በእርግጥም ከእግዚአብሔር ልጅ አጠገብ መቆሙን አመነ።

“ልጅህ የተናገረው እንዲህ ነበር’ አለው መልአኩ። ‘በዚያች ቅጽበት የተናገራቸውና ተዘንግተውም የማያውቁት የልጅህ ቃላት እኒህ ነበሩ። “ኔታዬ ወደ ቤቱ ትገባ ዘንድ የተገባኝ ሰው አይደለሁም። ነገር ግን አንተ አንድ ቃል ብትናገር ሳሪያዬ ይድናል።”

አልኬሚስቱም አለ፤ “ምንም ይሥራ ምንም፣ በምድር ላይ ያለ ሰው ሁሉ ለዓለም ታሪክ ማእከላዊ ሚና ይጫወታል። ነገር ግን አይታወቀውም።”

ብላቴናው ፈገግ አለ። የሀይወት ጥያቄዎች ለአንድ እረኛ ይሄን ያህል ወላኝ ይሆናሉ ብሎ አስቦ አያውቅም ነበር።

“ደህና ሁን” አለ አልኬሚስቱ።

“ደህና ሁን” መለሰ ብላቴናው።

* * *

ብላቴናው ልቡ የሚነግረውን እያዳመጠ ለብዙ ሰዓታት በረሃውን በግልቢያ አቋረጠ። ልቡ ነው ሃብቱ የት እንደተደበቀ የሚነግረው።

“ድብቅ ሃብትህ ባለበት፣ ልብህም ይኖራል” ብሎ ነግሮታል አልኬሚስቱ።

ልቡ ግን ስለሌሎች ነገሮች እያወራ ነበር። በሁለት የተለያዩ አጋጣሚዎች ያየውን አንድ ህልም ለመከተል የበጎች መንጋውን ስለተወው እረኛ በኩራት ይናገራል። ስለ እጣፈንታ፣ ሩቅ ሩቅ ሥፍራዎችን ወይም ቆነጃጅት ቤቶችን ፍለጋ ስለተጓዙና በያዟቸው ሃሳቦች ምክንያት እንቅፋቶች ተጋርጠውባቸው ስለነበሩ አያሌ ሰዎች ይናገራል። ስለገዛዎች፣ ስለ አዳዲስ ግኝቶች፣ ስለ መጻሕፍትና ስለ ለውጥ ይናገራል።

ሌላኛውን የአሸዋ ኮረብታ ሊወጣ ሲል ልቡ አንሸካሸክለት፡- “የምታነባበትን ሥፍራ ልብ በል። የእኔ መገኛ እዚያ ነው፤ የድብቅ ሃብትህ መገኛም እዚያ ነው።”

ብላቴናው ኮረብታውን በዝግታ ወጣ። ሙሉዋ ጨረቃ በከዋክብት በደመቀው ሰማይ ላይ ዛሬም ወጥታለች፡- ኦሲሱን ትቶ ከመጣ ወር ሆኖታል። የጨረቃዋ ብርሃን በኮረብታዎቹ መሃል ያጠላቸው ጥላዎች እየተንከባለለ የሚሔድ እንደሚመስል ባህር ያለ ምስል ፈጥረዋል፤ ሁኔታውን ከአልኬሚስቱ ጋር ለመጀመሪያ ጊዜ በረሃው ውስጥ የተገናኘባትን ቅጽበት አስታወሰው። ከዚያ ጨረቃዋ በበረሃው ጸጥታ እና ድብቅ ሃብቱን በመፈለግ ላይ ባለ በአንድ ሰው ጉዞ ላይ አረፈች።

በኮረብታው ጫፍ ላይ ሲደርስ፣ ልቡ ዘለለ። በዚያ ሥፍራ በጨረቃ ብርሃንና በበረሃው ብሩህነት ደምቀው፣ ባለ ግርማ ሞገሶቹ የግብጽ ፒራሚዶች ቆመዋል።

ብላቴናው ተንበርክኮ አለቀሰ። በእጣፈንታው እንዲያምን ስለአደረገው ንጉሥ፣ ነጋዴ፣ እንግሊዙ እና አልኬሚስቱን ያገኝ ዘንድ መንገድ የሆነለትን እግዚአብሔርን አመሰግነ።

ከሁሉም በላይ ደግሞ፣ ፍቅር አንድን ሰው እጣፈንታውን ከመከተል እንደማያገደው የነገረችውን የበረሃ ሴት በማግኘቱም አመሰግነው።

ከፈለገ አሁኑኑ ወደ አሲሱ ተመልሶ፣ ወደ ፋጡማ ሔዶ፣ ኑሮውን እንደ አንድ ተራ እረኛ መኖር ይችላል። የሁለንታን ቋንቋ ከተረዳ ወዲህ እርሳስን ወደ ወርቅ እንዴት መለወጥ እንደሚችል ቢያውቅም፣ አልኬሚስቱ በረሃው ውስጥ መኖር ቀጥሎ የለምን? እሱ ሳይንሱንና ኪነጥበቡን ለማንም የማሳየት ግዴታ የለበትም። ብላቴናው እጣፈንታውን እውን ለማድረግ ሲሞክር ማወቅ ያለበትን ነገር ሁሉ መማሩን፣ እንዲሁም የማያልማቸውን ነገሮች ሁሉ በተግባር ማግኘቱን ለራሱ ነገረው።

አሁን ግን ድብቅ ሃብቱን ሲያገኝ ባለበት ደቂቃ፣ የትኛውም ፕሮጀክት ዓላማውን እስኪያሳካ ድረስ እንደማይጠናቀቅ ራሱን አስታወሰው። ብላቴናው በዙሪያው ያለውን አሸዋ አየው፣ እንባው በተንጠባጠበት ሥፍራ አንዲት የበረሃ ጢንዚዛ በአሸዋው ውስጥ በፍጥነት ስትሹሰክለክ ተመለከተ። በዚህ ወቅት የሚታዩ ጢንዚዛዎች በግብጽ የእግዚአብሔር ተምሳሌቶች ተደርገው እንደሚቆጠሩ ያውቃል።

ሌላ ንግር! ብላቴናው አሸዋውን መቆፈር ጀመረ። እየቆፈረ እያለም አንድ ጊዜ የክሪስታል ነጋዴው ማንም ሰው ጓሮው ፕራሚድ ሊያቆም ይችላል ያለውን አብሰለሰለው። ብላቴናው ግን ከአሁን ጀምሮ እስከ ህይወቱ ፍጻሜ ድረስ እንኳን ድንጋይ ቢከምር አንድ ፕራሚድ መሥራት እንደማይችል ገባው።

ሌሊቱን ሙሉ የመረጠው ቦታ ላይ ቢቆፍርም ምንም አላገኘም። ፒራሚዶቹ ከተሠሩ ጀምሮ ያሉት ምእት ዓመታት የተጫኑት ያህል ተሰማው። ሆኖም አላቋረጠም። ቆፍሮ ያወጣውን አሸዋ አልፎ አልፎ ከሚመልስበት ነፋስ ጋር እየታገለ ቁፋሮውን ለመቀጠል ጣረ። እጆቹ መዛላቸው አንሶ ተላላጡ፤ እሱ ግን ልቡን አዳመጠው። ልቡ እንባው የተንጠባጠበበት ሥፍራ ላይ እንዲቆፍር ነግሮታል።

ጉድጓድ ውስጥ ያጋጠሙትን ድንጋዮች ለማውጣት እየታገለ እያለ የእግር ኮቴ ተሰማው። ብዙ ምስሎች ወደ እርሱ እየተጠጉ ነው። የጨረቃ ብርሃን ከጀርባቸው ይከተላቸው ነበርና ብላቴናው ዓይኖቻቸውንም ሆነ መልካቸውን ማየት አልቻለም።

"ምን እየሰራህ ነው?" አንዱ ምስል ጠየቀው።

ብላቴናው ፈርቶ ነበርና አልመለሰለትም። ድብቅ ሃብቱ ያለበትን ሥፍራ አግኝቶታል፤ ሲፈጠር የሚችለው ነገር ግን አስግቶታል።

"የነሳ ጦርነቶቹ ስደተኞች ነን፤ ስለዚህም ገንዘብ እንፈልጋለን" ሌላኛው ምስል ተናገረ። "እሱ ውስጥ ምን እየደበቅህ ነው?"

"ምንም እየደበቅሁ አይደለም" ብላቴናው መለሰ።

ሆኖም ከእነርሱ አንዱ ብላቴናውን ይዞ ከጉድጓዱ አስወጣው። ሌላኛው፣ የብላቴናውን ቦርሳ ሲፈትሽ የነበረው ደግሞ ያንን የወርቅ ቁራጭ አገኘ።

"እዚህ ውስጥ ወርቅ አግኝቻለሁ" አለ።

ጨረቃዋ ብላቴናውን በያዘው አረብ ፊት ላይ አበራች፤ ብላቴናው በአረቡ ዓይኖች ውስጥ ሞት ታየው።

“መሬት ውስጥ የቀበረው ሌላም ወርቅ ይኖረው ይሆናል”

ብላቴናው ቁፋሮውን እንዲቀጥል አደረጉት፤ ምንም አላገኙም። ፀሐይዋ እንደወጣች ሰዎቹ ብላቴናውን መደብደብ ጀመሩ። ብላቴናው ቆላስሎ እየደማ ነው፤ ልብሶቹ በላዩ ላይ ተበጫጭቀዋል፤ አሱም ሞቱ እንደተቃረበ ተሰማው።

“የምትሞት ከሆነ ገንዘብ ምን ያደርግልሃል? ገንዘብ ያንድን ሰው ህይወት ሁሌም አይታደግም” ብሎት ነበር አልኬሚስቱ። በመጨረሻ ብላቴናው “ድብቅ ሃብቴን ለማግኘት ነው የምቆፍረው!” ብሎ ሰዎቹ ላይ ጮኸባቸው። አፋ ቢደማና ቢያባብጥም፤ ሁለት ጊዜ የግብጽ ፒራሚዶች አጠገብ ስለተቀበረ ሀብት ህልም ማየቱን ለአጥቂዎቹ ነገራቸው።

የቡድኑ መሪ የሚመስለው ሰውዬ አንዱን እንዲህ አለው፡- “ተወው። ሌላ ነገር የለውም። ይህንን ወርቅም ሠርቆት መሆን አለበት።”

ብላቴናው ራሱን ወደ መሳት ተቃርቦ አሸዋው ላይ ወደቀ። መሪው እየወዘወዘው “መሔዳችን ነው” አለው።

ከመሔዳቸው በፊት ግን ወደ ብላቴናው ተመልሶ ነገረው፡- “አትሞትም። ትኖራለህ፤ አንድ ሰው ይህን ያህል ደደብ መሆን እንደሌለበትም ትረዳለህ። ከሁለት ዓመት በፊት እኔም ስለዚህ ሥፍራ ተደጋጋሚ ህልም አይቼ ነበር። ወደ ስፔን ሄጄ እረኞችና በጎች የሚያድሩበትን አንድ የፈረስ ቤተክርስቲያን መፈለግ እንዳለብኝ አለምኩ። በህልሜም በቤተሰብሙ

ፍርስራሽ ላይ የበቀለ የዋርካ ዛፍ እንዳለና የዛፉን ሥሮች ብቆፍራቸው የተቀበረ ሃብት እንደሚገኝ ተነገረኝ። ሆኖም፣ ገና ለገና ተደጋጋሚ ህልም አየሁ ብዬ ሙሉውን በረሃ የማቋርጥ ደደብ አይደለሁም።”

ሰዎቹ ከአይታ ተሰወሩ።

ብላቴናው እየተንገዳገደ ተነሳና ፒራሚዶቹን መልሶ አያቸው። የሚሰቁበት መሰለው፣ ልቡ በደስታ እየፈነደቀ መልሶ ሳቀባቸው።

ምክንያቱም አሁን ድብቅ ሃብቱ የት እንደሚገኝ አውቋል።

ድህረ ታሪክ

ብላቴናው መሸትሽት ሲል የተራቆተው ትንሽዬ ቤተክርስቲያን ጋር ደረሰ።
ዋርካው አሁንም እዚያው ትንሽዬ ቤተሰብም ሥፍራ ላይ ነው ያለው፤
አሁንም ግማሽ በግማሽ በወደመው ጣሪያ በኩል ከዋክብቱ ይታያሉ። በዚህ
ሥፍራ ከበጎቹ ጋር የነበረበትን ጊዜ አስታወሰ፤ ሰላማዊ ሌሊት ነበረ...
ከህልሙ በስተቀር።

አሁን ከበጎቹ ጋር አልመጣም፤ ከአካፋ ጋር እንጂ። ሰማዩን እየተመለከተ
ሰረጅም ጊዜ ተቀመጠ። ከዚያም የወይን ጠርሙሱን አወጣና ጥቂት
ተጎነጨለት። ከአልኬሚስቱ ጋር በረሃው ውስጥ የተቀመጠባትና ከዋክብቱን
እያዩ አብረው ወይን የጠጡባትን ምሽት አስታወሰ። ስለተጓዘባቸው በርካታ
መንገዶች፤ እና እግዚአብሔር ወደ ድብቅ ሃብቱ የሚያደርሰውን መንገድ
ለእሱ ስለገለጸበት ያልተሰመደ ዘዴ አሰላሰለ። በተደጋጋሚው ህልሙ
ምክንያታዊነት ባያምን ኖሮ ከጂፕሊዋ ሴትዮ፣ ከንጉሱ፣ ከሌባው ወይም

ከሌሎቹ ሰዎች ጋር አይገናኝም ነበር። "ዝርዝሩ ብዙ ነው። መንገዱ ግን ንግሮቹ ውስጥ ተጽፏል፤ ልሳሳት የምችልበት ሁኔታ አልነበረም" አለ ሰራሱ።

ካንቀላላብት ሲነቃ ጸሃይዋ ከርራ ነበር። የዋርካውን ሥር መቆፈር ጀመረ።

"አንተ ሽማግሌ ጠንቋይ" ብላቴናው ወደ ሰማዩ ጮኸ። "የማታውቀው ታሪክ የለም። ወደዚህ ቤተክርስቲያን መመለሻ እንዲሆነኝ ብለህ ሳይቀር ገዳሙ ውስጥ ወርቅ አስቀምጠህልኛል። ዝብትልትል ብዬ ወደ ገዳሙ ስመለስ መነኩሴው ሳቁብኝ። ከዚያ አደጋ ልታድነኝ አትችልም ነበር?"

"አዎ" ነፋሱ የተሸከመው ድምጽ ተናገረ። "ነገሪህ ቢሆን ኖሮ ፒራሚዶቹን አታያቸውም ነበር። ውቦች ናቸው አይደል?"

ብላቴናው ፈገግ አለና ቁፋሮውን ቀጠለ። ከአንድ ሰዓት በኋላ የስፔን የወርቅ ሳንቲሞች ያሉበት ካዝና አገኘ። የክበሩ ደንጋዮች፣ በቀይና በነጭ ላባዎች ያጌጡ የወርቅ ጭምብሎች እንዲሁም የተጊያጊያጡ የድንጋይ ሃውልቶች ከተቀበረው ሃብት መሐል አሉበት። እነዚህ ሁሉ አገራቱ ከብዙ ዓመታት በፊት በወረራ ያገኘቻቸውና የተረሱ ሃብቶች ናቸው።

ብላቴናው ዑራም እና ቱሚምን አወጣ። እነዚህን ድንጋዮች አንድ ጊዜ፣ ያውም አንድ ማለዳ ገበያ ውስጥ በነበረ ጊዜ ብቻ ነው የተጠቀመባቸው። ህይወቱና መንገዱ ሁሉም በቂ ንግሮችን ሲለግሱት ቆይተዋል።

ዑራምና ቱሚምን ካዝናው ውስጥ አስቀመጣቸው። እነሱም የአዲሱ ሃብቱ አካላት ናቸው፤ ምክንያቱም ከእንግዲህ ሲያያቸው የማይቻለው የአረጋዊው ንጉስ ማስታወሻዎች ናቸው።

“እውነት ነው፤ ህይወት እጣፈንታቸውን ለሚከተሉ ሰዎች እውነትም ደግናት” ሲል አሰባ ብላቴናው። ከዚያም በቃሉ መሠረት ለጂፕሲዋ ሴትዮ ከሐብቱ አንድ አስረኛውን ሲሰጣቸው ወደ ታሪፋ መሄድ እንዳለበት አስታወሰ። “እነኚያ ጂፕሲዎች በእርግጥም ብልሆች ናቸው” ሲልም ተደነቀ። ምናልባት ብዙ ጊዜ ስለሚጓዙ ይሆናል።

ነፋሱ እንደገና መንፈስ ጀመረ። ሌቫንተር ነው፤ ከወደ አፍሪካ የሚመጣው ነፋስ። የበረሃውን ጠረንም ሆነ የሙሮችን የወረራ ማስፈራሪያ ይዞ አልመጣም። ይልቁንም፣ ብላቴናው በደንብ የሚያውቀውን የሽቶ መጻዕቅ እና የከንፈር መሳም ከፋ...ቅ ሥፍራ የእሱ ከናፍር ላይ እስኪያርፍ ድረስ ቀስ...ቀስ እያለ የመጣ መሳምን ይዞ ነው ነፋሱ የመጣው።

ብላቴናው ፈገግ አለ። ይህንን ስታደርግ የመጀመሪያዋ ነው።

“እየመጣሁ ነው፤ ፋጡማ” አለ።

ፓውሎ ኮዩልሆ ማነው?

ፓውሎ ከመሐንዲስ አባቱ ፔድሮ ኬይማ ኮዩልሆ ደ ሶዛ እና ከቤት እመቤት እናቱ በነሐሴ ወር 1974 በብራዚል ሪዮ ዲጅኔሮ ተወለደ። ገና ከጅምሩ ከያኒ ለመሆን ይመኝ ነበር። ጥብቅ የሥነሥርዓት ቁጥጥር በሚበዛበት የኢየሱሳዊያን ትምህርት ቤትም ተሰጥኦውን መለየት ቻለ - እናም ጸሐፊነቱን አወቀ። የፓውሎ ወላጆች ግን ስለ እርሱ ሌላ ቋንቋ ነበራቸው። ለስነጽሑፍ የነበረውን መሰጠት ሲያስተውት ጫና አድርገውበት ሳይሳካላቸው ሲቀርም ልጁ አእምሮው ተነክቷል ብለው ተጠራጠሩ። በዚህም ምክንያት አስራ ሰባት ዓመት ሲሞላው አባቱ ሁለት ጊዜ በአእምሮ ሆስፒታል ሲያሳክመው ወስዶታል። ወላጆቹ በኋላም ፓውሎ አንድ የቴክኖሎጂ ቡድን ውስጥ ሲቀላቀልና ከዚያም በጋዜጠኝነት መሥራት ሲጀምር መልሰው ወደ አእምሮ ሐኪም ወስደውታል።

ፓውሎ የመንጋ አስተሳሰብን አይከተልም! ይልቁንም ሁሌም አዲስ አዲስ ነገር ለማግኘት ይጥራል። በ1968 ጨቋኝ በነበረው የብራዚል መንግሥት

ላይ የሽምቅ ውጊያና የተቃውሞ እንቅስቃሴዎች ሲጋገሉ ፓውሎ የለውጥ አራማጅ የፖለቲካ አቋም ይዞ፣ ከሰላምና ፍቅር ወዳዱ ትውልድ ጋር ተባብሯል። የካርሎስ ካስታኔዳን እግር ተከትሎ መንፈሳዊ እውቀትንና ልምድን ፍለጋ በመላው ላቲን አሜሪካ ተዘዋውሯል። ቴአትር ቤት ከመሥራቱም በላይ "2001" የሚባል መጽሔትም ጀምሯል። ራውል ሴክሳስ ከሚባል የሙዚቃ አቅራቢ ጋር በግጥም ደራሲነት የብራዚልን የሮክ ሙዚቃ ለመለወጥ ሰርቷል። በ1973 ፓውሎና ራውል "አማራጭ ማኅበረሰብ" የተሰኘውና ሃሳብን በነፃነት ለመግለጽ መብት የሚታገለው ድርጅት አባል ሆነዋል። እንዲያውም ስለ ነፃነት የሚጮሁ ተከታታይ ኩምክናዎችንም ደርሷል። ከውናል። የድርጅቱ አባላት ወህኒ በወረዱ በሁለተኛው ቀን ፓውሎ በነጭ ለባሽ ወታደሮች ታፍኖ ሥቃይ ደርሶበታል።

ይሄ ገጠመኝ ከፍተኛ ተጽእኖ አሳድሮበታል። ፓውሎ በ26 ዓመቱ የህይወትን ዳር ዳራን መኖር በቃኝ "መደበኛ" አኗኗር ይኑረኝ ብሎ ወሰነ። በሙዚቃ ኢንዱስትሪው ውስጥ በሥራ አሥኪያጅነት አገለገለ። መጻፍ ቢሞክርም ከአንድ ከማያውቀው ሰው ጋር እስኪገናኝ ድረስ ድርሰትን ሥራዬ ብሎ አልያዘውም ነበር። መጀመሪያ ላይ ሰውየው በህልሙ ታየው፤ ከሁለት ወራት በኋላ ደግሞ ፓውሎ ሰውየውን አምስተርዳም አንድ ካሬ ውስጥ አገኘው። እንግዳው ሰውም ፓውሎ ወደ ካቶሊክነቱ ተመልሶ የአስማትን በጎ ጎን እንዲያጠና ሃሳብ አቀረበለት። የመካከለኛው ዘመን የመናኞች መንገድ በሆነው የሳንቲያጎ መንገድ በእግሩ እንዲጓዝም አበረታታው።

ያንን ጉዞውን ባጠናቀቀ በዓመቱ /በ1978/፣ ፓውሎ "ዘ ፒልግሪሚጅ" የተሰኘውን መጽሐፉን ጻፈ። መጽሐፉ ተርታ ሰዎችም እጅግ ልዩ የሆኑ ነገሮች ሊያጋጥማቸው የመቻሉን ሁኔታ ከራሱ ገጠመኝ በመነሳት የገለጸበት መጽሐፍ ነው። ከአመት በኋላ ደግሞ በዓይነቱ ከበፊቱ በጣም የሚለየውን

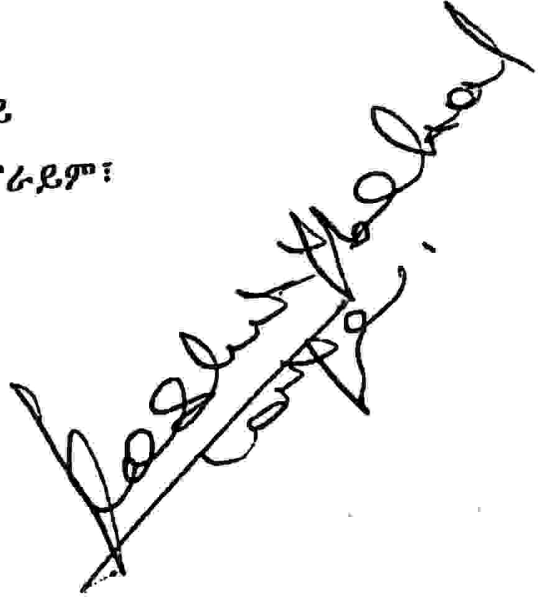
“ዘ ክልኬሚስት” ጻፈ። የመጀመሪያው እትም 900 ቅጂ ብቻ ነበር የተሸጠለት፤ በመሆኑም አሳታሚው ዳግም የፓውሎን ሥራዎች ላለማተም ወሰነ።

ፓውሎ ግን ሀልሙን ለመተው እጅ የሚሰጥ አልሆነም። ሌላ ግዙፍ አሳታሚ ድርጅት አገኘ። “ብራይዳ” የተባለ መጽሐፍን አሳተመ። መጽሐፉ ገና ወደ እንግሊዝኛ ሳይተረጎም ጀምሮ ከፍተኛ የመገናኛ ብዙሃን ትኩረት አገኘ። በዚህ ጊዜ የቀድሞዎቹ መጻሕፍት “ዘ ክልኬሚስት” እና “ዘ ፒልግሪሚጅ” የከፍተኛ ሽያጭ ዝርዝር ውስጥ ገቡ። “ዘ ክልኬሚስት” ከብራይዳ የስነጽሑፍ ሥራዎች የትኛውም ሥራ ተሸጦ በማያውቅበት ብዛት እጅግ ብዙ ቅጂዎች ተሸጡ።

የፓውሎ ታሪክ በዚህ አያበቃም። በከፍተኛ ሽያጭ ሰንጠረዥ ውስጥ የገቡና የአንባቢውን ልብ በየአገሩ መዝለቅ የቻሉ ቦርካታ መጻሕፍትን ጽፏል። እነርሱም፡-

- ባይ ዘ ሪቨር ፒየድራ አይ ሳት ዳውን ኤንድ ዊፕት
- ዘ ፊቭዝ ማውንቴን
- ቪሮኒካ ዲሳይድስ ቱ ዳይ
- ዘ ዴቭል ኤንድ ሚስ ፕራይም፤
- ኢለቭን ሚኒትስ እና
- ዘ ዛሂር ናቸው።

በመታዘም ላይ የሚገኝ ጥቅም ላይ የሚውል ሲሆን፣
በሌሎችም የሚለወጥ ለንድፍ ርዕስ መጽሐፍ ይታተማል።
ለልዩ ማህበራት እንዲሁ ያለ ምሉዕ በኩላሊ መጽሐፍ ነው።

ፓውሎ ኮዮልሆ O Alquimista ብሎ የዛሬ ሃያ ዓመት በፖርቹጋል
ቋንቋ ካሳተመው በኋላ ካሳማንያ በላይ በሚሆኑ ቋንቋዎች ተተርጉሞ
በመላው ዓለም (ከ150 በላይ ሀገሮች) በብዙ ሚሊዮን ሕዝብ
ተነቧል።

በርካታ ሃይስድን “በዚህ ዘመን የተገኘ ዘመን አይሽሬ (ክላሲክ) ሥራ”
ብለውታል። በየተም ሀገር፣ በየተኛውም ዘመን ገና ብዙ የሚነበብ፣
ገና ብዙ የሚለወጥ፣ በረከት ለመጠጠጥ ጥውልዶች የሚዳረስ ታላቅ
መጽሐፍ ነው።

ለልዩ ማህበራት የተገኘው ጥቅም ላይ የሚውል ሲሆን፣
በሌሎችም የሚለወጥ ለንድፍ ርዕስ መጽሐፍ ይታተማል።
ለልዩ ማህበራት እንዲሁ ያለ ምሉዕ በኩላሊ መጽሐፍ ነው።
በሌሎችም የሚለወጥ ለንድፍ ርዕስ መጽሐፍ ይታተማል።
ለልዩ ማህበራት እንዲሁ ያለ ምሉዕ በኩላሊ መጽሐፍ ነው።
በሌሎችም የሚለወጥ ለንድፍ ርዕስ መጽሐፍ ይታተማል።
ለልዩ ማህበራት እንዲሁ ያለ ምሉዕ በኩላሊ መጽሐፍ ነው።
በሌሎችም የሚለወጥ ለንድፍ ርዕስ መጽሐፍ ይታተማል።

ጥንቁቅ ብር 15.00

EMAY Printers Ltd